

ufo-nyt

SUFOI ©

23. årg. Maj/Juni 1981 Nr. 3

**Fund af tredje grad
Lubbock- og US Coast Guard-fotos
Lysende undervands-objekt
Hvad mener danske videnskabsmænd**

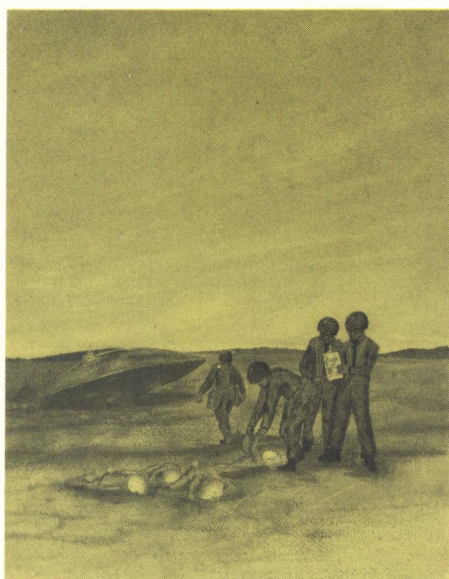
Abonnement 85 kr. årligt · Løssalg 15 kr. pr. nummer

ufo-nyt

23. årg. Maj/Juni 1981 Nr. 3

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEN:

Fund af tredje grad - tegnet af
Henrik Pedersen.
Læs artiklen side 18-24.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SÆBY BOGTRYK OG OFFSET

INDHOLD:	SIDE
Leder: Redningsplanke	3
UFO-klassiker: Lubbock-lysene - og U.S. Coast Guard fotoet	4
Analyse: Videnskabsmænd og UFO-fænomenet	11
Danske billeder: Set fra Norgesbåden	16
UFO-forskning: »Fund af tredje grad«	18
Notitser: Kort fortalt	25
Observationer: Forfulgt af UFO - da capo?	26
Det stod i UFO-NYT for 20 år siden	29
Observationer: Undervands-UFO forskrækker ægtepar	30
Analyse: Danske Rapporter 1978	32
Interview: Nærkontakten er sagens kerne ... /2	36
Fejlkilder: Raketten gav rapporter	40
Nyt om SUFOI: Til og fra medlemmerne	42
Astronomi: Signaler til andre civilisationer	44
Boganmeldelser: To vidt forskellige	46

SUFOI Reg. nr.
ISSN

3148/3149
0049-4976

ABONNEMENT:

UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af medlemskontingent (d.kr. 85,- for året 1981) til SUFOI, giro nr. 911 77 25. Abonnement for Grønland og udland (undtagen Skandinavien) d.kr. 100,00.

COPYRIGHT:

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen.

ADRESSEÆNDRINGER

Bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

FÆLLESABONNEMENT med Det Ukendte:

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 25,00, hvis de også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1981 plus DET UKENDTE, 3. årg., samlet koster kr. 145,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, ikke kan forklare som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Informationsafd.: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Datakonsulent: Per Andersen, Grøthøjparken 155, 2.th., 8260 Viby. Tlf. (06) 28 13 36.

Næstformand: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre. Tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Flemming Ahrenkiel, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm. Tlf. (02) 86 92 70.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen, Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.

SUFOIs Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst. Tlf. (02) 57 07 36.

Projektmedarbejder: X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

FOTA - Forskningsteknisk Afdeling: Bent Aalborg, Fiintemosevej 19, 4731 Brandeløv. Tlf. (03) 76 46 03.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. Tlf. (01) 70 90 86.

Arkivar: Jørgen Bengtviig, Galgebakken Skrånt 3-15A, 2620 Albertslund. Tlf. (02) 64 44 69.

SUFOIs Efterforskningsafdeling: Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. Tlf. (03) 94 11 69.

Teknisk Konsulent: Hans Voigt, Lyngen 17 B, 2800 Lyngby. Tlf. (02) 88 92 32.

SUFOIs Rapportcentral: Ejner Nielsen, Konvalvej 1, 4600 Køge. Tlf. (03) 65 57 95.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5.tv., 8000 Århus C. Tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentanter på Sjælland:

Jens-Henrik Giintborg, Østringgade 29, 2.th., 2300 København S. Tlf. (01) 59 17 57.

Arne Edlich, Galgebakken Skrånt 3-13A, 2600 Albertslund.

Lars Bostram, Enghøj 1, 3550 Slangerup. Tlf. (02) 33 32 65.

Poul-Erik Jensen, Sdr. Ringgade 80, 3.tv., 4000 Roskilde. Tlf. (03) 35 11 60.

Jørgen H. Olsen, Elmevej 17, 4450 Jyderup. Tlf. (03) 47 63 65.

Repræsentanter på Lolland-Falster:

Kim Møller Hansen, Nr. Boulevard 63, 1., 4800 Nykøbing F. Tlf. (03) 85 22 17.

Repræsentanter på Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Tommy Christensen, Lindvedparken 93, 5260 Odense S. Tlf. (09) 11 77 56.

Repræsentanter i Jylland:

Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. Tlf. (06) 22 59 20.

Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

Ole Christensen, Hesselødm 32, 6200 Åbenrå. Tlf. (04) 62 56 48.

Repræsentanter i Norge:

Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N-5030 Landås, Norge. Tlf. (05) 28 01 26.

Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

LEDER

Redningsplanke . .

Af Peter A. Hansen

Bare rolig! SUFOI synker ikke; men i en trængt stund er det betryggende at have noget at støtte sig til: nemlig vore medlemmer; og ifølge vore vedtægter er alle, der abonnerer på UFO-NYT, medlemmer af SUFOI.

SUFOIs Repræsentantskab — der varetager de løbende projekter og afdelinger — mødes halvårligt for at diskutere de mange organisatoriske spørgsmål. Det skete sidst den 21.-22. marts.

Mange sager blev tygget igenem, men en enkelt var dog gennemgående: økonomien. Problemet er velkendt i disse år, og nu mærkes det også her. Vi har i et par år måttet konstatere, at medlemstilgangen stod i stampe — og dermed indtægterne. Udgifterne har bestemt ikke vist den samme hensynsfule tilbageholdenhed, så vi har ikke fået de midler tilovers, som vi havde håbet på. Godt nok har vi ladet bladet stige lidt, men det har blot dækket den øgede pris ved fremstillingen. Foreningen SUFOI, og dens mange projekter, lever udelukkende af det overskud, som UFO-NYT kan fremvise. Og når dette overskud reduceres, får det uvægerlig indflydelse på alle afdelingers daglige budgetter. Og opgaverne bliver jo ikke mindre af den grund.

I denne situation er det nærliggende at hente hjælp hos medlemmerne. Og der er mange måder at hjælpe på. Her er nogle forslag:

- Skaf en ny læser på bladet allerede i 1981! Hvis blot hver femte fulgte denne opfordring, var alle sorger forbi. Vi fremsender gerne et gratis prøve-nummer til nye interesserede. Giv os blot et praj.
- Kom med forslag til forskningsprojekter. Har De en god idé, så kom frem med den. Skriv til postbox 6, 2820 Gentofte.
- Gæsteskribent? Mange medlemmer ved mindst lige så meget om UFO-problemet som Repræsentantskabet, så hvorfor ikke bidrage med en lille artikel? Skriv eller ring, hvis De har noget på hjerte.
- Vi kan altid bruge hjælp til oversættelser og renskrivninger. Mener De at besidde evner og lyst, så kontakt os endelig!

Ideen med en »EDB-Teknisk Fond« blev en stor succes! På relativ kort tid modtog den 20.000 kr. Dette beløb har været forudsætning for vores krævende »Projekt UFO-DATA«. Også FOTA — vores Forsknings-Tekniske Afdeling — har nydt godt af Fonden, så vi har kunnet fremstille prototyper på elektromagnetisk udstyr til sporing af UFOer.

Der skal også herfra lyde en hjertelig tak til de mange hundrede medlemmer, som støttede Fonden.

Fortsættes side 39

UFO-KLASSIKER

Lubbock-lysene - og U.S. Coast Guard fotoet

Af Kim Møller Hansen

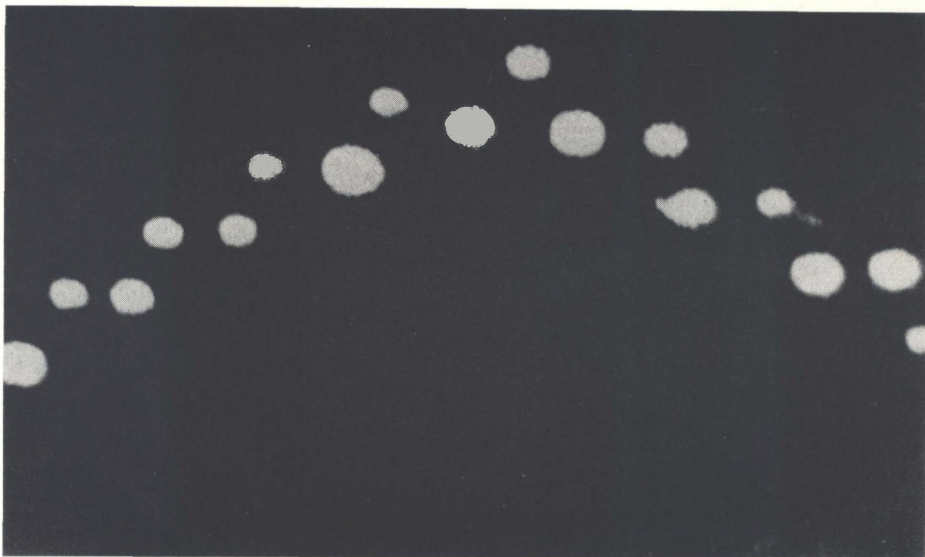
UFOerne har tilsyneladende for vane at dukke op uventet, forsvinde lige så pludseligt og optræde enkeltvis for øjnene af det enlige vidne. Kommer UFOerne da aldrig i flok eller i formationer som f.eks. fugle og fly? Ses de aldrig af mange vidner samtidig? Og vender de aldrig tilbage til »gerningsstedet«?

Dette nummers »UFO Klassiker« behandler to tilfælde, begge fra begyndelsen af 50'erne. Den første sag, som er kendt under betegnelsen »Lubbock-lysene«, kan svare bekræftende på ovennævnte spørgsmål og er endnu i dag et stort mysterium. Den anden sag, U.S. Coast Guard fotoet, viser tilsyneladende også UFOer i formationsflyvning; men objekterne på dette foto har imidlertid en ganske naturlig forklaring.

Lubbock-lysene, 1951

Selv om tilfældet kaldes for Lubbock Lysene, og størstedelen af observationerne blev gjort i og omkring byen Lubbock i staten Texas, så foregik den allerførste observation i Albuquerque i New Mexico, ca. 400 km nordvest for Lubbock. Da de mystiske lys over Lubbock 3

uger senere forsvandt, havde hundrevis af mennesker set dem, og var endda blevet registreret på radar. Det amerikanske Luftvåben brugte megen tid, mandskab og mange penge på at undersøge observationerne, men kunne ikke forklare dem.

En udsnitsforstørrelse af foto »B«.

Flyvende vinge

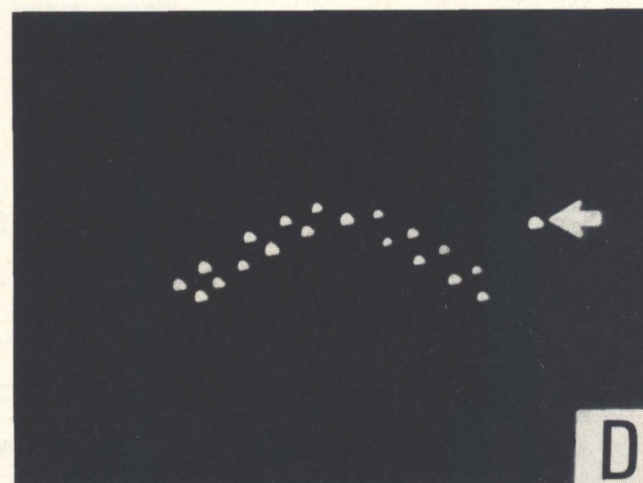
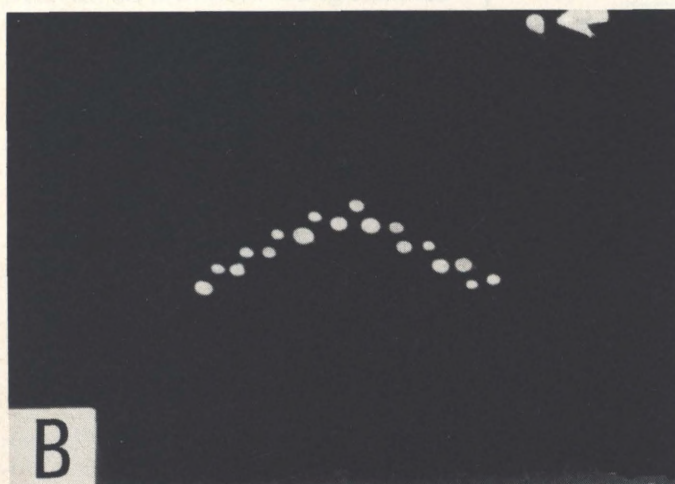
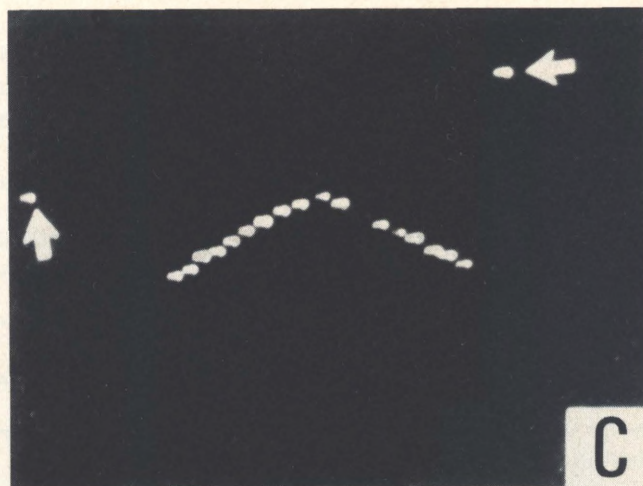
Den 25. august 1951 klokken 21.58 (lokal tid) så et ægtepar et kæmpe-stort »vingeformet« UFO, der passerede øst for Albuquerque. Manden, som var ansat som sikkerhedsvagt ved Sandia Basen under Atomenergi Kommissionen, fortalte Flyvevåbnets efterforskere, at UFOet fløj temmelig lavt, ca. 250—300 m over jorden. »Vingen« var ca. 1½ gange større end et B-36 bombefly (Se UFO-NYT nr. 1, 1981 side 8). Der løb mørke bånd fra vingens forkant til bagkanten, og der var placeret 6—8 blå-grønne lys på vingekanten. (Se fig. 1 og 2). Objektet fløj med en hastighed på 300—400 km/t og forsvandt i syd på få sekunder.

Observationen blev undersøgt af officerer fra Kirkland Air Force Base i Albuquerque. De erfarede, at et rutefly samt et B-25 militærfly havde været i nærheden af området den pågældende dag, men at disse fly umuligt kunne være blevet set af ægteparret. På baggrund af grundige undersøgelser og den kendsgerning, at manden var sikkerhedsvagt ved et hemmeligt anlæg, konkluderede Flyvevåbnet, at det var højst sandsynligt, at ægteparret virkelig havde set noget uforklarligt.

Ingen andre vidner meldte sig til denne observation, men blot 15 minutter senere viste en formation af lys sig for første gang over Lubbock for øjnene af fire forundrede professorer!

»... perlekæder i halvmåneform«

Fire professorer ved Texas Tekniske Universitet — Dr. A.G. Oberg,

Lubbock-lysene fotograferet af Carl R. Hart, Jr., den 31. august 1951. Billederne er som de øvrige fotos til denne artikel hentet direkte fra de mikrofotograferede Blue Book arkiver. På de 4 fotos kan man se op til 20 lys eller objekter. Pilene viser et enligt objekt udenfor V-formationen.

professor i kemi, Dr. W.I. Robinson, professor i geologi, Dr. George, professor i fysik og Dr. W.L. Ducker, leder af Afdelingen for Olieudvinding — befandt sig i baghaven til Dr. Robinsons hjem i Lubbock, hvor de observerede meteorer i forbindelse med universitetets studier af mikrometeorer. Pludselig så de en formation af lys, der fløj over himlen fra nord mod syd. Lysene var blålige og forsvandt med en utrolig hastighed efter et par sekunder. Det var 20—30 lys, som sad i en halvcirkel.

Professorerne diskuterede ivrigt, hvad de lige havde set, og var oprevet over, at de ikke havde været i stand til at observere fænomenet i længere tid. Hvis objekterne dukkede op igen, vidste de, hvad de ville gøre. Nogle timer senere fik de chancen. Lysene viste sig igen, og denne gang foretog hver af professorerne en serie hurtige og velkoordinerede observationer.

Dr. W. I. Robinson, Dr. A. G. Oberg og prof. W. L. Ducker.

Efter at have set disse lys to gange på samme aften, mente professorerne, at der var gode chancer for, at de ville se dem igen. De udstyrede derfor to hold med radioer og andet udstyr og sendte holdene ud til bestemte poster på forskellige nætter og håbede, at de ved hjælp af triangulering kunne beregne objekternes højde, hastighed og størrelse.

Det lykkedes ikke for de to hold at se lysene. Når de var ude, var lysene ikke ude. I et eller to tilfælde fortalte hustruerne til de involverede mænd, at de havde set lysene, medens mændene var ude på posterne uden at se noget. Men i Dr. Robinsons have var der bedre held! I de følgende 2—3 uger overværede de fire professorer samt en professor i matematik og en studerende omkring 12 flyvninger. De studerede fænomenerne med videnskabelig nysgerrighed, men kunne p.g.a. lysenes høje hastighed kun indhente forholdsvis få informationer om dem:

- Lysenes flyverute var i de fleste tilfælde fra nord mod syd og i enkelte tilfælde fra nordøst til sydvest.
- Adskillige aftener var der 2 eller 3 flyvninger.
- Lysene var lydløse

- Lysene var blå-grønne
- Der var fra 15 til 30 objekter/lys i hver formation.
- I de to første flyvninger var lysene arrangeret i en halvcirkel formation, men i de efterfølgende flyv-

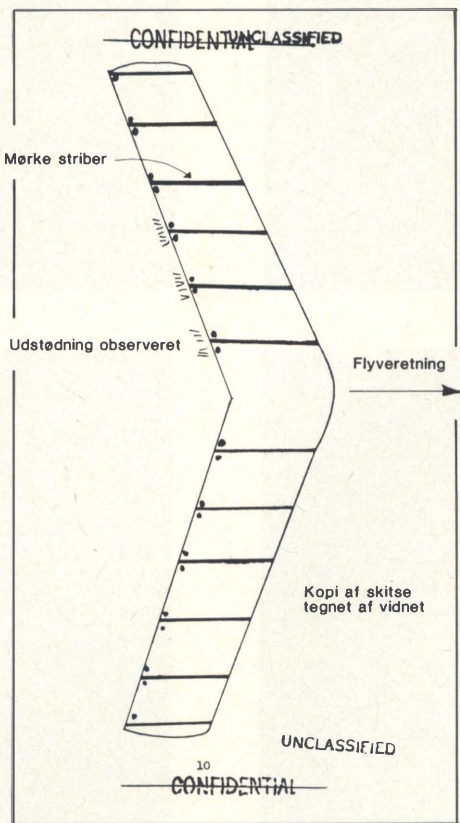
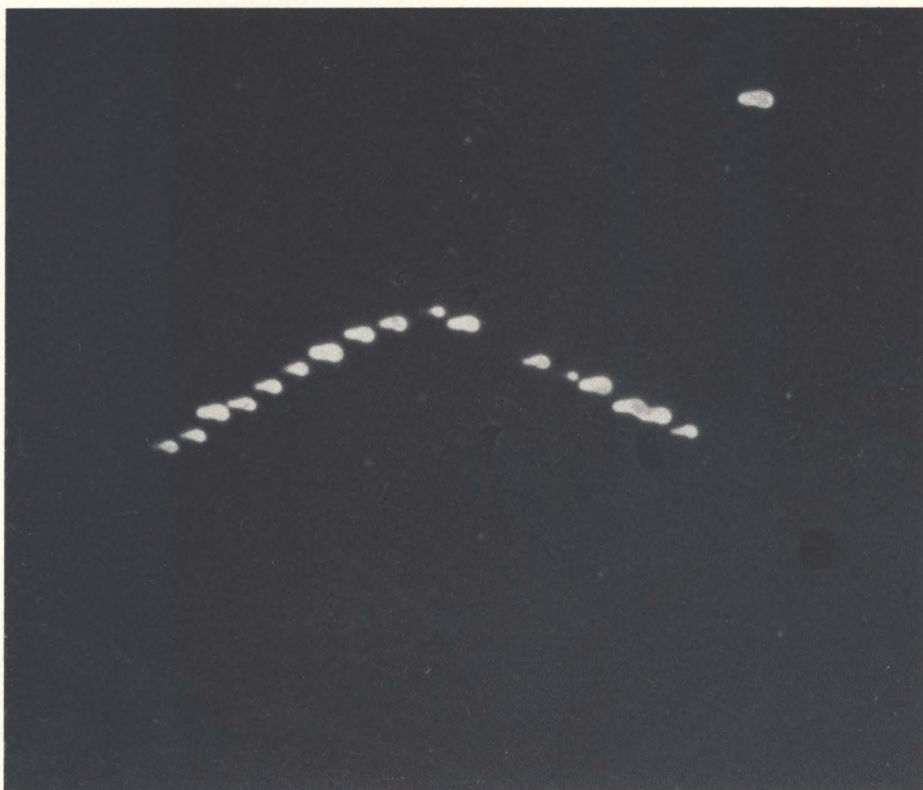

Fig. 1. Kopi af den tegning, sikkerhedsvagten og hans hustru lavede af det vingeformede UFO, de så ved Albuquerque den 25. august 1951.

En udsnitsforstørrelse af foto »C«.

ninger var der intet bestemt mønster.

- Lysene dukkede altid op 45° over horisonten i nord og forsvandt i 45° højde i syd. Lysene kom ikke gradvis til syne eller forsvandt, liksom et fly gør.
- Lysenes størrelse ændredes tilsyneladende ikke under passagen.

Under de mange nætters tålmodige venten på lysene havde professorerne rigelig med tid til at diskutere lysene, og de prøvede mange forklaringer. Hvis lysene var højt oppe, ville de flyve med en kolossal hastighed; men hvis de fløj lavt, måtte hastigheden være mindre og i så fald kunne der måske være en naturlig forklaring. Men en af professorerne, Dr. George, professor i fysik, havde foretaget omfattende studier af atmosfæren og sagde, at han aldrig havde set noget tilsvarende. Trods deres ihærdige anstrengelser måtte professorerne opgive at finde en forklaring.

UFO på radar

Tidligt om morgenen den 26. august 1951, kort efter at professorerne i Lubbock havde haft den sidste af de to observationer om aftenen den 25. august, registrerede to radarstationer i staten Washington et radarmål, der fløj med over 1400 km/t. Et F-86 jagerfly blev i al hast sendt op, men inden det nåede frem, var det ukendte mål forsvundet.

De to radarer havde registreret UFOet uafhængigt af hinanden! Ifølge teknikerne på de to radarstationer kan det uidentificerede radarmål *ikke* være forårsaget af vejrforhold, idet begge radarskærme viste det samme radarbillede og i øvrigt kørte på hver sin frekvens. Hvis det var vejrets skyld, ville målene på radarskærmene have været forskellige.

Lubbock- lysene fotograferet!

Den 31. august lykkedes det en amatør fotograf i Lubbock at tage 5 fotos af lysene, medens de fløj over hans hjem. Carl Hart Jr., førsteårsstuderende ved Texas Tekniske Universitet, havde skubbet sin seng hen til det åbne soveværelsevindue, fordi sommernatten var meget varm. Han havde ikke ligget længe i sengen, da han kl.

23.30 (lokal tid) pludselig ser Lubbock-lysene blusse op på den klare nattehimmel. Han tog sit 35 mm Kodak kamera og skyndte sig ud i haven. Fra professorernes observationer, som var blevet omtalt i den lokale avis »Lubbock Morning Avalance«, vidste Hart, at lysene kunne vise sig flere gange på samme aften.

Han var heldig. Få minutter senere kom lysene igen, og Hart tog 2 billeder. Efter endnu nogle minutters venten fløj endnu en formation over byen, og Hart og yderligere 3 billeder.

Den næste morgen gik Carl Hart straks hen til vennen, William Hans, der havde en lille fotoforretning, og som var pressefotograf ved den lokale avis. Hart benyttede ofte vennens mørkekammer. Han ventede ikke, at billederne blev til noget, fordi lysene ikke havde været særlig kraftige; men til Harts overraskelse var alle 5 fotos vellykkede. Han kom senere til at ødelægge eller forlægge det ene negativ, men de øvrige 4 originalnegativer blev overdraget til Luftvåbnet til nærmere undersøgelse. De 4 fotos viser 17—19 lys i en V-formation. Den ene V-formation består af en enkelt række lys, medens de andre fotos viser to rækker af lys i V-formation.

Det er i øvrigt tankevækkende, at der samme dag kun 112 km nord for Lubbock ved Matador blev observeret et lavtflyvende UFO.

To kvinder, mor og datter, observerede kl. 12.30 et pæreformet objekt kun 150 m fra sig og 30 meter over den vej, de kørte på. De nærmede sig langsomt objektet, men standsede så og steg ud af vognen. Objektet havde hidtil fjernet sig langsomt, men satte nu hastigheden voldsomt op, steg i en spiralformet bane og forsvandt på sekunder.

Objektet var på størrelse med et B-29 bombefly, var lydløst og havde ingen udstødning. Datteren havde i øvrigt et godt kendskab til forskellige flytyper, idet hendes mand var officer i Luftvåbnet.

Luftvåbnet undersøgte sagen nøje og fandt bl.a. ud af, at et hold vejarbejdere også havde set fænomenet; men Luftvåbnet havde ikke den mindste anelse om, hvad de to kvinder havde set.

Luftvåbnets undersøgelser

Løjtnant Ruppelt og kaptajn Parker, der arbejdede med Luftvåbnets UFO projekt kaldet »Projekt Blue Book«, besøgte Lubbock i perioden 6.—9. november 1951. Mange mennesker, som enten havde set lysene eller på anden måde var involveret i sagen, blev kontaktet. Professorerne blev besøgt den 8. november. De fortalte detaljeret om observationerne og underskrev en skriftlig erklæring om, hvad de havde set.

Carl Hart Jr. blev selvfølgelig også interviewet. Hans forklaring, på hvorledes han tog billederne, var logisk, og Løjtnant Ruppelt og kaptajn Parker kunne efter grundig efterforskning ikke finde noget, der tydede på svindel. Harts fotos var tidligere blevet undersøgt af repræsentanter for Associated Press og Life magazine, der sagde god for billederne, og nu udleverede Hart de 4 originalnegativer til Luftvåbnet. Negativerne blev sendt til fotoanalyse på Wright Air Development Center (WADC). Her fandt man ud af følgende:

- Aftegningerne på billederne er forårsaget af lys, der ramte den ueksponerede film (d.v.s. at negativerne ikke er retoucheret).

- De enkelte lys i »formationen« varierer i lysstyrke.
- Lysene var kraftigere end de omkringliggende stjerner, eftersom stjernerne ikke er registreret på filmen (Billederne er taget under ideelle vejrforhold).
- De enkelte lys skifter position i »formationen«.

Fotolaboratoriet kunne ikke ud fra analyserne bevise, at billederne var fup, men kunne desværre heller ikke bevise, at det var »ægte« UFOer.

Harts billeder blev forelagt ægteparret i Albuquerque. De fortalte, at billederne lignede udstødningerne eller lysmønstret på det vingeformede objekt, som de havde set den 25. august.

Luftvåbnets efterforskere gjorde også en anden interessant opdagelse. En mand fra Lubbock fortalte, at hans hustru havde set et UFO den samme aften, som professorerne så lysene første gang. Manden understregede, at hans hustru hverken var skør eller løgnagtig.

Hun havde været ude for at hente vasketøj, medens han sad indendørs og læste avis. Pludselig kom hustruen styrtende ind hvid i ansigtet som et lagen og fremstammede, at et enormt »vingefor-

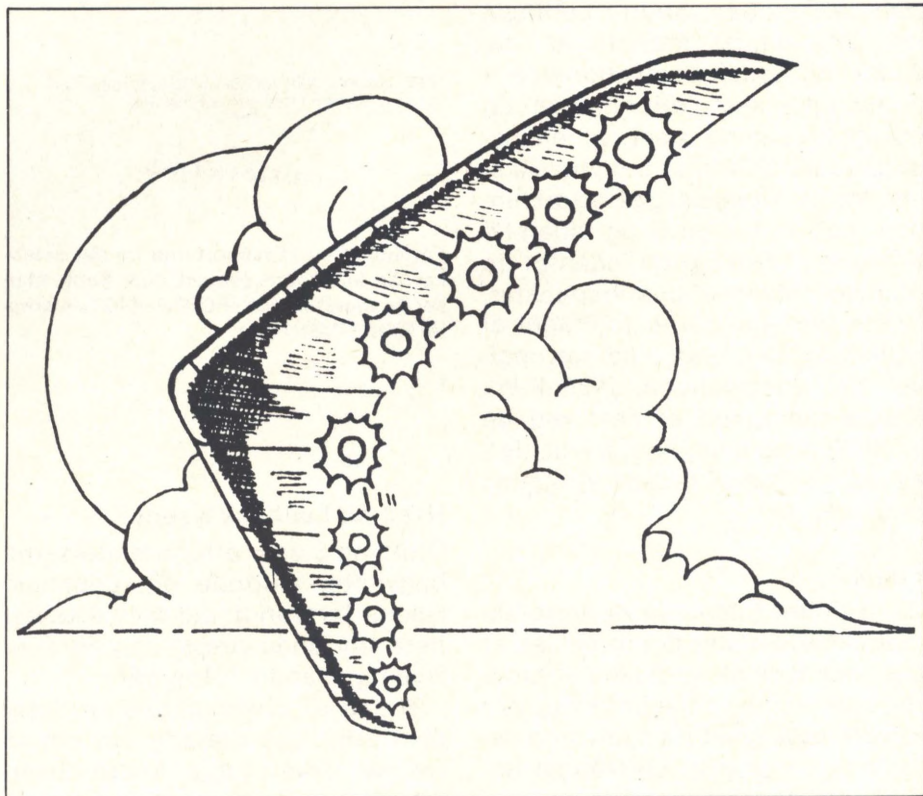

Fig. 2. En professionel tegners version af Albuquerque UFOet.

met« fartøj lige var fløjet over huset. Det fløj lydløst og havde adskillige blålige lys bagtil.

Disse oplysninger var lige ved at tage pippet fra luftvåbnets officerer. Observationen var fuldstændig magen til observationen i Albuquerque. Den foregik blot nogle få minutter efter Albuquerque-observationen, som foregik kl. 21.58 (lokal tid), og kvinden kunne overhovedet ikke vide noget om denne observation. Kun nogle få officerer kendte Albuquerque-observationen og de havde ikke fortalt pressen om den. Hvis kvinden havde opfundet historien, hvilket var usandsynligt, havde hun fået fat i en kombination af fakta, der viste, at hun kendte en del til det, som skete i Luftvåbnets UFO projekt. Det er temmelig usandsynligt, at to mennesker uafhængigt af hinanden ville eller kunne opfinde to historier, der passer så godt til hinanden.

Det ser i det hele taget ud til, at der er en vis sammenhæng mellem de mange observationer den 25. — 26. august.

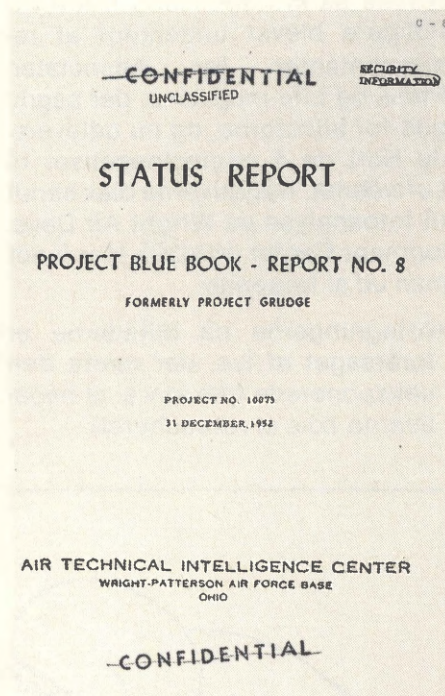
Albuquerque observationen hændte ca. 15 minutter før den første observation i Lubbock. Et objekt med en hastighed på 1400 km/t kan let have fløjet de 400 km til Lubbock på 15—20 minutter. Den sidste observation i Lubbock den 25. august hændte kl. ca. 23.30, og radarobservationerne i Washington skete efter midnat. En hurtig beregning viser, at en hastighed på 1250 km/t er tilstrækkeligt for at tilbagelægge strækningen mellem Lubbock og radarstationerne i Washington indenfor de opgivne observationstidspunkter. (Disse beregninger er foretaget af SUFOIs kilder, som ikke har opgivet alle observationstidspunkter). Denne hastighed er nær ved de 1400 km/t, som objektet havde ifølge målingerne på radarskærmene i Washington.

Fugle?

På et tidligt tidspunkt i efterforskningsarbejdet blev det foreslået, at Lubbock lysene var flokke af brokfugle, en fugleart i Vest Texas, der reflekterede lyset fra byen med deres hvide fjerbryst. Luftvåbnet undersøgte denne forklaring nøje og talte bl.a. med en mand, som gennem flere år havde opsyn med fug-

levildtet ved Lubbock. Han oplyste, at der var et lille antal brokfugle i Lubbocks omegn; men at disse fugle aldrig flyver mere end 5—6 stykker sammen, aldrig flyver i V-formation, og at han mente, at det var temmelig usandsynligt, at Hart kunne fotografere dem om natten.

William Hans, erfaren fotograf, efterprøvede fugleteorien. Han fotograferede gennem adskillige nætter lavtflyvende fugle (brokfugle, ænder og gæs), som reflekterede bybelysningen. Selv om han prøvede både superhurtige film og lange eksponeringer, lykkedes det ham ikke at få det reflekterede lys på filmene. Det reflekterede lys var alt for svagt, og det kan derfor ikke være fugle, Hart har fotografert.

Forside af en af rapporterne fra det amerikanske luftvåbens Project Blue Book. Man ser de overstregede »FORTROLIGT«-stempeler (CONFIDENTIAL).

Hvad var Lubbock lysene?

Omkring 3 uger efter hændelserne begyndte, sluttede de. Lubbock-lysene forsvandt, der blev ikke set flere »flyvende vinger«, og der blev ikke taget andre fotografier.

Nogle af observationerne, især dem som kun drejede sig om få lys, var sikkert fugle. Andre observationer skyldes, at folk kiggede mere på himlen og tog fejl af ganske almindelige ting, som de ikke

tidligere havde været opmærksomme på.

Radarobservationerne i Washington, der muligvis har relation til Lubbock-lysene, blev bortforklaret af Luftvåbnet som værende atmosfæriske forstyrrelser — trods det at teknikerne ved de pågældende radarer sagde, at denne »forklaring« var udelukket. Men professorernes observationer, Harts fotos og observationerne af det store vingeformede objekt med blå lys kunne Luftvåbnet ikke forklare, og disse observationer er endnu i dag uopklarede.

Sidste nyt:

SUFOI har for ganske nylig modtaget informationsmateriale fra Ground Saucer Watch i USA, som fortæller, at Harts billeder netop har været igennem den fotografiske computeranalyse (Se UFO-NYT nr. 2/81), og at de har bestået den skrappe prøve med glans! Dette er en yderligere bekræftelse på, at der blev set og fotografert noget uforklarligt over Lubbock i Texas for godt 30 år siden.

U.S. Coast Guard fotoet, 1952

Dette foto har i snart 30 år spøgt i utallige UFO-bøger og tidsskrifter og er bl.a. blevet anført som bevis for, at UFOer også overflyver militære anlæg. Det gør de måske også, men dette foto er et særdeles skrøbeligt bevismateriale.

Historien bag fotoet er følgende:

En U.S. Coast Guard (kystbevogtnings) fotograf, menig Shell R. Alpert, ved Salem flyvepladsen i Massachusetts tog billedet den 16. juli 1952 kl. 9.35 gennem en vinduesrude.

Alpert befandt sig i stationens fotolaboratorium i færd med at rense et kamera, da han bemærkede adskillige klare lys på himlen. Han iagttog dem i 5—6 sekunder og greb kameraet, som lå på bordet. Han skulle lige til at tage et billede, da han opdagede, at lysene blev svagere. Han løb ud af lokalet og kaldte på sygepasser Thomas E. Flaherty, der befandt sig i den nærliggende sygeafdeling, og bad ham komme og se det mærke-

U.S. Coast Guard, 16. juli, 1952. De fire »objekter« er tågede og ude af focus. Bygningerne og bilerne i baggrunden er tydeligt aftegnet, hvorimod vinduesrammen er uskarp. Hvis kameraet ikke havde været stillet på »uendelig« men indstillet på en kortere afstand, ville lysene have været skarpere og dermed ligne det, de er: refleksioner fra lamperne i laboratoriet.

lige lys. Da de få sekunder efter vendte tilbage til fotolaboratoriet, var lysene igen blevet kraftigere, og Alpert tog det senere så berømte billede. Da de to mænd gik hen til vinduet forsvandt lysene.

Billedet blev taget med super xx film med en 4/5. Apparatet, et Busch Pressman, var indstillet på uendeligt, 1/50 sekund og blænde 4,7.

Ole Henningsen, SUFOIs Efterforskningsafdeling, modtog den 13. juni 1961 et aftryk af det originale negativ samt et brev, hvori der bl. a. står:

»... Vedlagt fremsendes en kopi af officielt U.S. Coast Guard foto nr. 5554, som De bad om i brev af 6. juni. Med hensyn til at svare på Deres forespørgsel om hvad lyse-

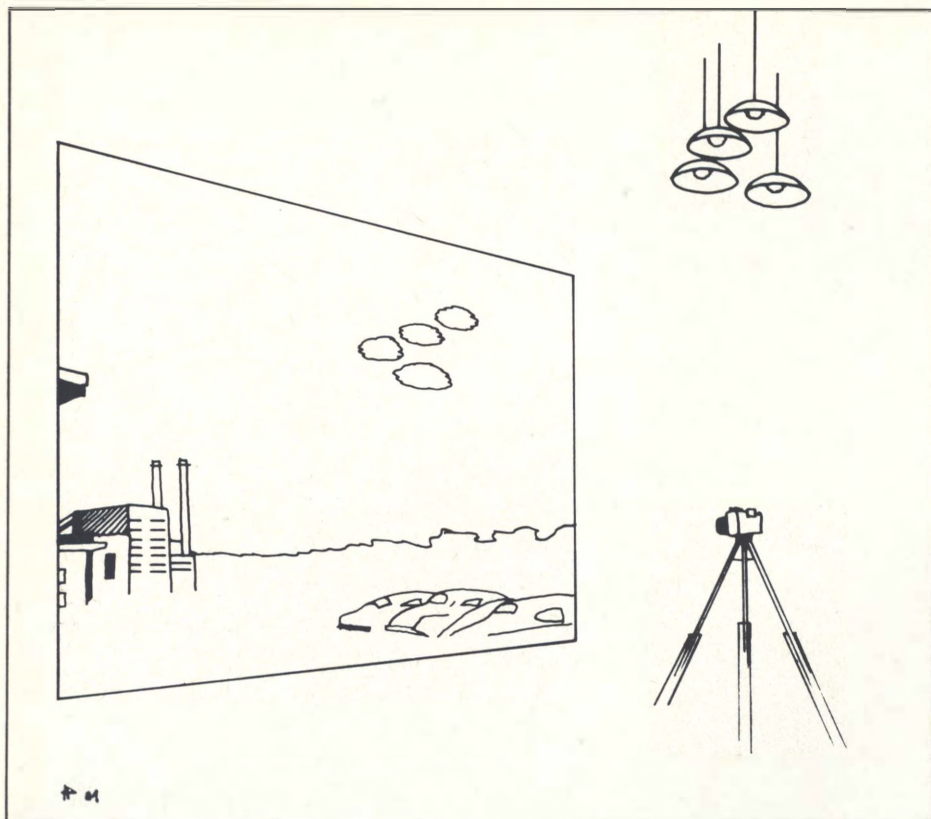
ne var, har vi ingen yderligere oplysninger om sagen, udover hvad der er anført på bagsiden af fotografiet.

Vi anser de klare lys, set af Alpert og Flaherty fra et vindue på U.S. Coast Guard Air Station i Salem, Massachusetts, som et fænomen (egl. naturfænomen o.a.). Vi har aldrig kaldt de klare lys for flyvende objekter, da vi ikke har noget bevis for eller idé om, hvad der har forårsaget dem. Det ville fra vor side være forkert at gætte...

Med venlig hilsen
R. L. Mellen
Kaptajn i U.S. Coast Guard
Chef for Public Information
Division.

Dette udsnit af Coast Guard-fotoet er lavet i en meget mørk udgave, hvorved formen på de 4 lysreflekser fremtræder tydeligere.

Denne tegning viser, hvorledes loftsbelysningen i lokalet reflekterer i vinduesruden og bliver til mystiske lys på himlen.

Fotoet kan ikke mere rekvireres fra U.S. Coast Guard, fordi negativet p.g.a. de mange kopieringer m.v. er i ringe forfatning. Kystbevogtningen forsynede gennem årene troligt UFO-organisationer verden over med kopier af billedet,

hvilket tyder på en kommunikationsbrist mellem kystbevogtningen og luftvåbnet. Det amerikanske luftvåbens Projekt Blue Book havde nemlig allerede i august 1952 og senere i oktober 1963 meget overbevisende vist ved foto-

Det amerikanske luftvåben foretog en række forsøg med fotos taget gennem en vinduesrude under forhold, der svarer til dem ved Coast Guard optagelsen. — Dette foto er et enkelt foto fra denne omfattende forsøgsrække, hvor man ser 3 lys over hustaget. Da det er lysreflekser, kaster de ikke lys på de parkerede biler. Dette gælder også de 4 lys på det originale Coast Guard-foto. Lysmålingerne på Coast Guard-fotoet viser, at lysene ikke reflekterer i de parkerede bilers højpolerede lak. Lysene kan altså således ikke være udendørs.

analyser, at lysene på fotoet er reflektioner i vinduesruden fra loftslamper i laboratoriet. (Se tegning).

Alpert oplyste, at lysenes styrke afhang af, hvor i lokalet han befandt sig. Når han nærmede sig vinduet, dæmpedes lysene, og når han fjernede sig, blev de kraftigere. Han omtalte aldrig de fotograferede lys som »UFOer« eller »flyvende objekter«; men mente selv, at lysene kunne være forårsaget af en slags brydning eller reflektion i vinduet.

Projekt Blue Book offentliggjorde af ukendte grunde aldrig sine analyseresultater vedrørende U.S. Coast Guard fotoet. Det var ellers en kærkommen chance til at benytte deres ofte anvendte »motto«: »Det kan ikke være sådan, derfor er det ikke sådan«. Men de valgte altså at lade være. Hvorfor?

Vi får det nok aldrig at vide. Men U.S. Coast Guard tilfældet har vist, at fotografier af lys eller andre fænomener på himlen, der foregiver at være UFOer, ikke altid skal tages for pålydende.

Hovedparten af det amerikanske luftvåbens UFO-undersøgelserprogram bar navnet »Project Blue Book«. Oprindeligt blev det kaldt »Project Sign« og oprettet i september 1947. Den 11. februar 1949 blev det til »Project Grudge«; derefter fra sommeren 1951 til slutningen af 1969 blev det kaldt »Project Blue Book«. Kodnavnene formodes ikke at have nogen speciel betydning, men læseren kan jo lægge i dem, hvad han vil. I denne periode havde projektet til huse på Wright-Patterson Air Force base i Dayton, Ohio, først som en afdeling af Air Technical Intelligence Center (ATIC) (Flyveteknisk efterretningskontor) og senere under Foreign Technology Division (FTD) (Afdelingen for udenlandsk teknologi). »Project Blue Book« blev oprettet og ledet af løjtnant (senere kaptajn) Ruppelt.

Kilder:

- »Projects Grudge and Bluebook Reports 1—12«, NICAP, 1968.
- »Project Blue Book«, Brad Steiger, 1976. 1976.
- »The Hynek UFO Report«, Dr. J. Allen Hynek, 1977. Official UFO, nov. 1976.
- »UFO-Fotos - Teksthefte«, SUFOI, 1974.
- Personlig korrespondance, Ole Henningsen/R. L. Mellen, 1961.
- Ole Henningsen/Ground Saucer Watch, 1981.

Danske UFO-rapporter fra 1978

Ved Per Andersen

Undersøgelser foretaget af Skandinavisk UFO Information viser forbløffende resultater: Mere end 6 ud af 10 danske videnskabsmænd mener, at UFO-problemet bør undersøges videnskabeligt!

Ufologernes holdning til den etablerede videnskab har altid været præget af stor mistro. Således udtaler Poul M. Frederiksen: »Nu er vi vist helt naturligt fremme ved de gådefulde »tingester«, der under betegnelsen UFO'er i en længere årrække har sat tingene i bevægelse over hele vor klode og som er blevet set af tusinde — ja, vi kan vist godt sige: hundred-tusinde af mennesker — af alle kategorier — men som vore eksperter har forsøgt — af uforklarlige grunde — at mane i jorden, igen og igen. Dog uden større held!«

Denne kritik af videnskabsmænds og forskeres indstilling til UFO-sagen er til en vis grad forståelig. Det er korrekt, at fremtrædende eksperter er trådt frem og uden faglig indsigt har taget skarpt afstand fra UFO-problemerne. Dette har ikke mindst været tilfældet for år tilbage. Men med den nuværende udvikling, hvor flere og flere tager disse problemer alvorligt, kunne det være interessant at undersøge, hvordan videnskabsmændene *i dag* opfatter UFO-problemet — ikke mindst de videnskabsmænd, der *ikke* træder offentligt frem i UFO-debatten.

Dette var baggrunden for en undersøgelse², hvor et spørgeskema blev sendt til en række tilfældigt udvalgte danske videnskabsmænd. Formålet var til dels at un-

dersøge videnskabsmændenes viden om UFO-problemet og til dels at undersøge deres holdning til samme. Endvidere håbede vi, at der kunne skabes et bedre forhold mellem de etablerede videnskabsmænd og SUFOI.

Undersøgelsens forløb og nogle af resultaterne vil blive beskrevet i det følgende.

Undersøgelsen

Det første problem, man støder på, når man vil undersøge videnskabsmænds holdning til UFO-problemet, er »hvad er en videnskabsmand?« Eftersom der ingen afgrænset definition er på dette begreb, må man altså først sætte sig ned og beslutte, hvilke persongrupper man vil betragte som »videnskabsmænd« og inddrage i undersøgelsen. Og det gjorde vi så!

Populært kan man sige, at videnskabsmænd er »de personer, der udfører forskning«. Forskningen foregår i dag primært ad tre kanaler: Den militære forskning, den industrielle forskning og den offentlige forskning. Det ligger i sagens natur (mener nogle), at den militære forskning og den industrielle forskning (produktudvikling m.v.) for en stor del er hemmelig, og dette vanskeliggør i høj grad en undersøgelse af holdningen hos forskere i disse to kategorier. Det-

te problem valgte vi at løse ved udelukkende at inddrage forskere i den offentlige forskning i undersøgelsen.

Forskerne i den offentlige sektor befinder sig primært ved universiteterne, andre højere læreanstalter og de offentlige forskningsinstitutioner. På baggrund af dette besluttede vi at tilsende 200 videnskabsmænd fra disse områder et spørgeskema, der skulle belyse deres viden om og holdning til UFO-problemet. Ud fra et løst overblik over områdernes relative størrelser og et kriterium om, at en stor del af de 200 forskere skulle udvælges fra de naturvidenskabelige forskningsområder, lagde vi os fast på en fordelingsnøgle med 130 forskere fra universiteterne, 55 fra andre højere læreanstalter og 15 fra de øvrige offentlige forskningsinstitutioner og forskningsråd (se figur 1).

45 fra Københavns Universitet 45 fra Århus Universitet 15 fra Odense Universitet 15 fra Aalborg Universitetscenter 10 fra Roskilde Universitetscenter 20 fra Danmarks Tekniske Højskole 15 fra Danmarks Ingeniør Akademi 20 fra andre højere læreanstalter 15 fra offentlige forskningsinstitutioner og forskningsråd <hr/> 200 danske videnskabsmænd
--

Fig. 1. Fordelingen af de 200 tilfældigt udvalgte danske videnskabsmænd, der deltog i undersøgelsen.

Endvidere fastlagde vi som nævnt det kriterium, at størstedelen af forskerne skulle være fra de naturvidenskabelige fagområder, mens resten primært skulle stam-

me fra fagområderne psykologi og sociologi. Helt præcist blev 158 forskere valgt fra naturvidenskabene og 42 blev valgt fra psykologi, sociologi og andre fagområder.

Ud fra disse kriterier blev de 200 forskere derefter tilfældigt udvalgt.

Derefter skulle der tages stilling til, hvilke spørgsmål skemaet skulle indeholde. Men her stod vi dog ikke på bar bund, idet amerikaneren Peter Sturrock foretog en lignende undersøgelse blandt medlemmerne af det amerikanske astronomiske selskab i perioden 1975—1977³. Peter Sturrock sendte et spørgeskema om UFO-problemet til 2600 astronomer i selskabet, og det var derfor naturligt at se på, hvilke spørgsmål der optrådte i denne undersøgelse.

De spørgsmål, der blev betragtet som anvendelige, blev uændret brugt i den danske undersøgelse — dog blev enkelte spørgsmål ændret for at imødegå den kritik, der blev rejst mod Sturrock's undersøgelse⁴. Selvfølgelig blev der også tilføjet spørgsmål, der af os blev betragtet som centrale, men som ikke optrådte i den amerikanske undersøgelse.

Den 1. april 1980 blev skemaerne sendt til de 200 tilfældigt udvalgte forskere (ikke et ondt ord om aprilsspøg!). Der forløb nu en længere periode, hvor skemaerne blev returneret, og hvor et såkaldt »sekundært spørgeskema« blev udsendt til de personer, der ikke returnerede det første skema (bl.a. for at øge besvarelsesprocenten). Denne periode afsluttedes den 1. juli 1980, hvor behandlingen af besvarelserne startede.

Holdningen i de returnerede skemaer varierede meget. Vi kunne læse både saglige og positive besvarelser, men som det fremgår af figur 3, var der også enkelte useriøse besvarelser! Men bortset fra dette var det yderst positivt, at der kom 90 af de 200 udsendte spørgeskemaer tilbage, og at der ialt kom respons fra 123 af de 200 forskere. Denne besvarelsesprocent er virkelig høj, når man tager i betragtning, at forskerne fik skemaerne uopfordret.

I en undersøgelse af denne art er det altid vigtigt at spørge, om de besvarelser, man får tilbage, giver et rimeligt udtryk for hele den undersøgte gruppe. Specielt i dette

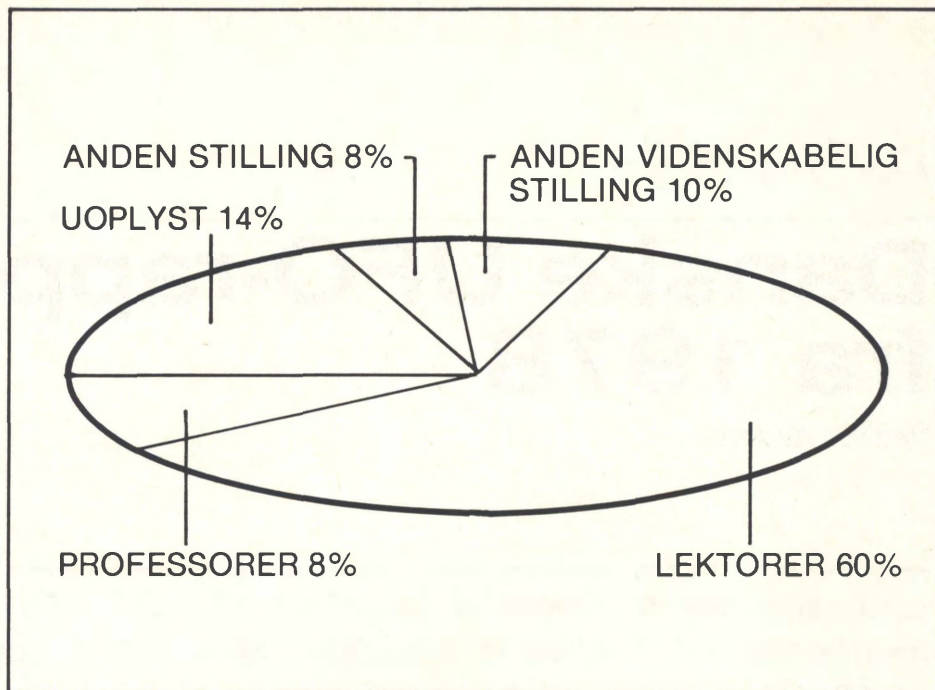

Fig. 4. Videnskabsmændenes stillings-fordeling.

tilfælde, hvor man kan argumentere for, at det nok kun er de mest interesserede og positive forskere, der returnerer spørgeskemaerne, må man stille spørgsmålet, om dette vil farve undersøgelsen. Vil den generelle holdning i undersøgelsen blive mere positiv, end forskernes mening generelt dækker over?

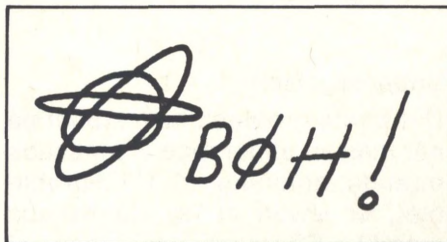

Fig. 3. Sådan svarede en af videnskabsmændene på vores henvendelse om UFO-problemet. En kunstnerisk, men usaglig reaktion!

Vi var klar over dette spørgsmål, da vi startede undersøgelsen, og ligesom i den nævnte amerikanske undersøgelse fremsendte vi et sekundært spørgeskema til de forskere, der ikke besvarede det første. Resultatet af denne kontrol viste sig overraskende at være, at de forskere, der returnerede spørgeskemaet, ikke var specielt positive over for UFO-problemet i forhold til de forskere, der bevidst *ikke* returnerede det første spørgeskema. Eftersom de 200 forskere var tilfæl-

dig udvalgt, betyder dette, at de resultater, vi i det følgende vil se på, kan tages som *et korrekt udtryk for holdningen i hele gruppen af videnskabsmænd i den offentlige forskning.*

Videnskabsmændenes viden

Som nævnt undersøgte vi blandt andet forskernes viden om UFO-sagen. Det centrale spørgsmål i denne forbindelse var »Hvad er Deres skøn af det totale antal timer, De har brugt til at læse eller på anden måde at informere Dem selv om UFO-problemet?«. Vi havde på forhånd ventet, at det nok var begrænset, hvad forskerne havde brugt af tid på UFOerne, og det holdt i det store hele også stik. Besvarelserne af spørgsmålet fremgår af figur 4.

Det ses, at omkring 66% har brugt under 8 timer på spørgsmålet, mens de resterende 21%, der angav en bestemt tid, har brugt imellem 8 og 50 timer. Selv om billedet generelt viser et lavt informationsniveau, er det i og for sig overraskende, at enkelte alligevel har brugt tid af størrelsesorden 25 timer. Ser vi på, hvilke kilder forskerne har angivet for deres viden om UFO-problemet, kommer aviser, ugeblade og populære tidsskrifter ind på en sikker førsteplads. Kun et ringe antal af videnskabsmændene var orienteret igennem populære og videnskabelige bøger, og

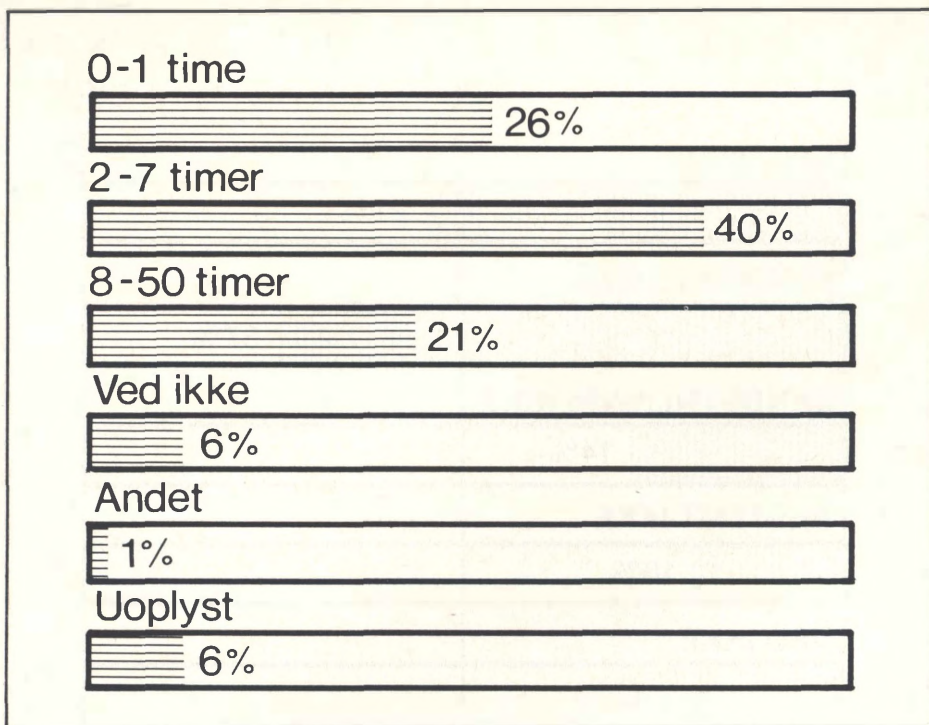

Fig. 4. Videnskabsmændenes anslåede tidsforbrug på UFO-problemet.

praktisk talt ingen havde stiftet bekendskab med emnet igennem UFO-rapporter som sådan.

Forholdene omkring tidsforbruget og kilderne var ikke overraskende. Når forskerne kun har brugt relativ lidt tid på emnet, må man også forvente, at deres viden stammer fra de umiddelbare kilder som aviser og ugeblade. Om det så er hensigtsmæssigt, at videnskabsmændene får deres viden — om et i vore øjne så centralt emne — igennem sensations-journalistens hånd og ikke igennem amatørforskere på området, er et helt andet spørgsmål!

I undersøgelsen spurgte vi også forskerne, om de mente deres egen viden var tilstrækkelig til at vurdere UFO-problemet. Besvarelsenerne af dette spørgsmål fremgår af figur 5, og det ses, at kun omkring 7% mener deres viden er fuldt tilstrækkelig, mens hver fjerde mener den er rimelig. De øvrige mener at deres viden henholdsvis ikke er rimelig og henholdsvis absolut utilstrækkelig. Analyser viser endvidere det ikke overraskende, at jo mindre tid de har brugt på problemet, desto mindre rimelig synes forskerne deres viden er.

Når en så stor del mener, at deres viden er utilstrækkelig, må man også forvente, at de så ville være interesserede i at få mere at

vide om UFO-fænomenerne. Det viser sig da også, at omkring en tredjedel ønsker mere viden, en tredjedel ønsker ikke mere viden, mens den sidste tredjedel ikke rig-

Viden fuldt tilstrækkelig	7%
Viden rimelig	26%
Viden ikke rimelig	19%
Viden absolut utilstrækkelig	28%
Ved ikke	12%
Andet	2%
Uoplyst	6%
	100%

Fig. 5. Videnskabsmændenes egen vurdering af, hvorvidt deres viden er tilstrækkelig til at kunne vurdere UFO-spørgsmålet.

tig kan bestemme sig (ved ikke m.v.). Så langt så godt. Men nu viser tendensen sig, at de personer, der ønsker mere viden, faktisk er de forskere der i forvejen har brugt mest tid på emnet, og som mener deres viden er tilstrækkelig til at vurdere UFO-problemet! Eller med andre ord, de forskere, der ikke mener deres viden er tilstrækkelig, ønsker heller ikke at vide mere om emnet!

Forklaringen til dette skal måske søges i, at når man først er kommet lidt ind i UFO-sagen, bliver man interesseret i emnet,

mens man ved en overfladisk betragtning finder UFO-sagen uinteressant. Forklaringerne kan dog også være andre.

Endelig kan det nævnes, at det ikke overraskende viste sig, at de forskere, der ønsker at vide mere om emnet, helst vil have den i form af videnskabelige bøger og tidsskrifter samt aviser og TV.

Videnskabsmændenes holdning

Det andet vigtige område, vi undersøgte, var videnskabsmændenes holdning til UFO-sagen som sådan. Det helt centrale spørgsmål i denne sammenhæng var, om forskerne mener at UFO-problemet bør undersøges videnskabeligt eller ej. Svarene på dette spørgsmål fremgår af figur 6.

Omkring dette spørgsmål stødte vi på hele undersøgelsens mest overraskende resultat. Godt nok havde vi håbet på, at en vis del af forskerne fandt UFO-fænomenerne værd at undersøge, men resultatet oversteg vores forventninger. Sammenlagt mener ca. 64% af videnskabsmændene nemlig, at UFO-problemet bestemt bør eller sandsynligvis bør undersøges videnskabeligt, mens kun omkring 24% mener at UFO-problemet sandsynligvis ikke eller bestemt ikke bør undersøges videnskabeligt!

Omend nogle af forskerne givetvis mener, at UFO-sagen bør videnskabeligt undersøges for en gang for alle at tilbagevise den, må vi dog konkludere, at den almindelige opfattelse, at videnskabsmænd generelt ikke mener, at UFO-problemet er værd at beskæftige sig med, er godt og grundigt modbevist. Undersøgelsen viser også, at i en sådan videnskabelig undersøgelse mente forskerne, at bl.a. følgende fagområder ville være relevante: Astronomi, fysik, kemi, statistik og psykologi. Dette kan dog være affødt af, at det blandt andet er forskere fra disse fagområder, undersøgelsen omfattede.

Tendenserne i materialet var endvidere, at forskere, der mener at UFO-problemet bør undersøges videnskabeligt, samtidig er de personer, der mener at deres viden er for dårlig til, at de kan vurdere emnet. Men samtidig må vi huske på,

at det jo var disse personer, der havde brugt mindst tid på emnet! De personer, der havde brugt mest tid på UFO-sagen mente til gengæld, at UFO-problemet bør undersøges ved hjælp af videnskabelige metoder.

De forskere der mener, at sagen bør undersøges videnskabeligt, stammer fortrinsvis fra fagområder som psykologi, sociologi, kemi og biologi, mens f.eks. matematikere og fysikere var mindre tilbøjelige til at mene noget sådant. Til gengæld var der relativt mange højtuddannede (Dr., Lic. Scient. m.v.) i forhold til »almindelige« embedsfolk (Cand. Scient., Cand. Mag. m.v.), der mente at en videnskabelig undersøgelse ville være på sin plads.

Forklaringer på UFO-problemet

I spørgeskemaet blev forskerne også bedt om at give deres vurdering af årsagerne til folks indberetninger af UFO-observationer. Dette blev gjort ved, at videnskabsmændene blev bedt om at se på en liste af muligheder, og ved hver mulighed angive et procenttal, der skulle angive procentdelen af observationer af den pågældende type.

Gennemsnittet af samtlige af disse vurderinger ses på figur 7. Man lægger f.eks. mærke til, at forskerne gennemsnitlig mener, at 22% af indberetningerne skyldes fup og svindel. Vores erfaring siger — i modsætning hertil — at det i virkeligheden kun er ganske få procent af de indberetninger, der kommer ind til SUFOI, der skyldes bevidst fup eller svindel. Men man må huske på, at forskernes bedømmelsesgrundlag stort set kun er aviser!

Af figur 7 fremgår også, at forskerne mener, at en stor del af UFO-beretningerne i virkeligheden skyldes forskellige former for naturlige fænomener eller menneskeskabte objekter — enten ofte forekommende fænomener eller også sjældent forekommende fænomener. Mest interessant er det dog at iagttage, at forskerne gennemsnitlig mener, at 7% af observationerne skyldes *ukendte naturfænomener*, mens man gennemsnitlig mener, at 3% kan stamme

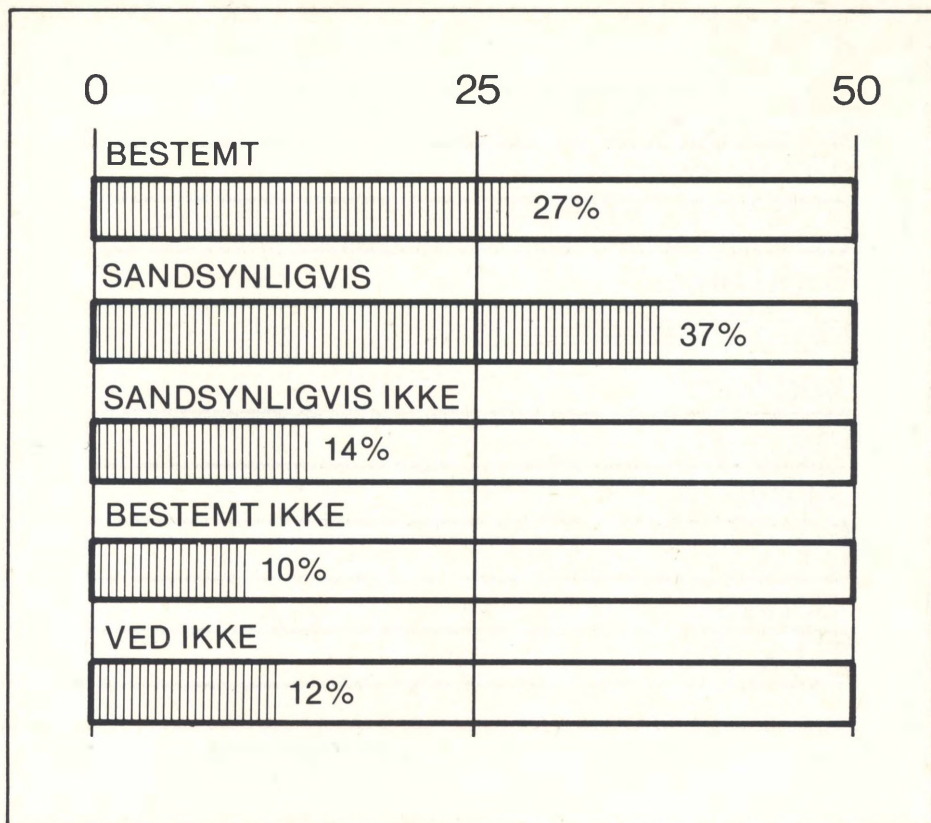

Fig. 6. Videnskabsmændenes svar på spørgsmålet, om UFO-problemet bør undersøges videnskabeligt.

fra *ujordisk intelligens*! Dette er igen et overraskende positivt resultat.

Derimod kan det ikke komme som nogen overraskelse, at de forskere, der mener at nogle af fæno-

menerne kan dække over nogle i dag ukendte fænomener, også fortrinsvis mener, at fænomenerne bør undersøges videnskabeligt.

Endvidere er der den tendens, at de videnskabsmænd, der har brugt

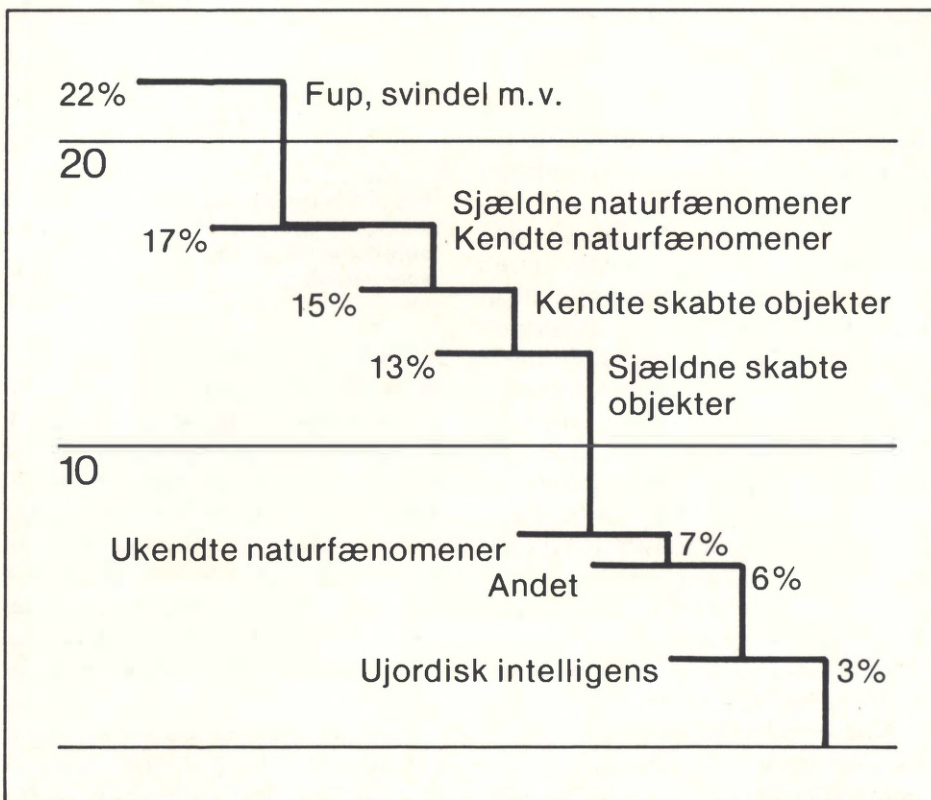

Fig. 7. Videnskabsmandens gennemsnit-vurdering af årsagen til folks UFO-observationer.

mest tid på at informere sig selv om UFO-problemet, også fortrinsvis mener, at der er mulighed for, at nogle af fænomenerne kan være ukendte naturfænomener eller ujordisk intelligens (rumskibshypotesen).

Kommentarer

Der var også i spørgeskemaet åbnet mulighed for at kommentere undersøgelsen og hele UFO-problemet som sådant. Her bringer vi et udsnit af de mest interessante kommentarer:

»Hvis nogen vil tro på UFO'er som besøg fra andre planeter, så kan ingen undersøgelse afskaffe en sådan tro. Folk vil bedrages«.

»Modbevis er en umulighed — det ville kræve en total verdensbeskrivelse. Bevis i form af erkendelse (beskrivelse og forklaring) af et hidtil ukendt fysisk fænomen er naturligvis en mulighed, men systematisk eftersøgning efter det ukendte er da vist et paradoks«.

»Anvend statistiske metoder + »gode« UFO-rapporter til at afdække signifikante karakteristiske træk, som dernæst må analyseres med henblik på kendt/ikke-kendt fysisk hændelse«. (Dette er præcis SUFOI's formål! Forf. komm.)

»Som forsker er jeg vant til at blive konfronteret med tilstande, objekter og fænomener, som er fremmedartede bedømt ud fra »dagliglivets« forhold. Det gælder indenfor såvel naturvidenskab som humaniora. Naturligvis har jeg også hørt tale om UFO'er, og jeg har mødt mennesker, der var på det nærmeste overbeviste om UFO'ers eksistens. Imidlertid har jeg aldrig selv taget stilling til deres væren eller ikke-væren, idet min tid er opfyldt af andre ligeså interessante og for mig mere tiltrækkende problemer. På lignende måde er jeg nødt til at udelukke mange andre fascinerende studie-objekter fra mere end en overfladisk registrering, da min tid ikke er uendelig. Under henvisning til sidstnævnte omstændighed og belastet af en generel uvilje mod spørgeskemaer, der, hvor detaljerede de end er, aldrig overskrider grænsen for spørgerens åndelige formåen, tillader jeg mig at undlade at udfylde de tilsendte skemaer«.

»Da der er så mange vigtige ting at beskæftige sig med — krig, sult, udbytning og umenskelighed på anden måde — finder jeg det er en luksusbeskæftigelse at bruge for meget tid og for mange ressourcer på UFO-undersøgelser«.

»Motivationen for den store interesse for såvel UFO'er som for parapsykologi, naturmedicin, esoteriske erkendelsesformer etc., er sandsynligvis at finde i en krisetilstand for en overvejende rationelt orienteret civilisation. Og resultatet er desværre 99% eskapisme virkelighedsflugt; 1% frugtbar erkendelsesmæssig stræben og åndelig søgen. Men den ene procent kan være vigtig nok!«.

Afslutning

Skal man sammenfatte forskernes holdning til UFO-problemet, vil det være, at mens langt den overvejende del mener, at det på en eller anden måde er rimeligt at undersøge UFO-fænomenerne videnskabeligt, så mener disse forskere også, at der er vigtigere emner at bruge ressourcerne på, eller at de ikke selv har tid og mulighed for at starte en videnskabelig undersøgelse af UFO-problemet.

Sammenligner man denne undersøgelse med den nævnte amerikanske undersøgelse af astronovers holdning, er der visse ligheder.

Holdningen til spørgsmålet om, hvorvidt UFO-problemet bør undersøges videnskabeligt, er stort set den samme i den danske og i den amerikanske undersøgelse.

Men der er også forskelle. Medlemmerne af det astronomiske selskab i USA er noget bedre orienteret om UFO-sagen end de danske forskere. Det giver sig udtryk i, at de gennemgående har brugt mere tid på at læse om sagen og, at selv om aviser er en af hovedkilderne ligesom i den danske undersøgelse, så er en anden meget vigtig kilde for amerikanerne videnskabelige artikler. Men her må vi erindre, at den amerikanske undersøgelse dækkede astronomer — der jo nok er mere motiveret for at beskæftige sig med UFO-sagen — mens den danske dækkede et bredere spektrum af forskere.

På baggrund af tendenserne i denne undersøgelse af holdningen blandt danske forskere, kombineret med det faktum, at der på alle offentlige forskningssteder — f. eks. universiteterne — sker kraftige nedskæringer, således at videnskabsmændene får endnu dårligere tid til at forske, må vi nok erkende, at vi ikke skal satse på at få officielle forsknings-projekter vedrørende UFO-fænomenerne i gang via personlige initiativer fra forskerne.

I stedet tror jeg en fremtidig mulighed vil kunne være oprettelsen af et permanent statsstøttet institut for UFO-forskning, som kunne høre under undervisningsministeriet eller indenrigsministeriet. Måske kunne man tænke sig, at et sådant institut, foruden at indsamle og behandle observations-beretninger, også kunne tjene som et offentligt informationskontor, hvor befolkningen kunne få oplysninger om sjældne naturfænomener og fænomener set under usædvanlige omstændigheder. Disse to funktioner ville naturligt kunne fungere under samme tag.

Til sidst skal nævnes, at en detaljeret gennemgang af resultaterne af denne danske undersøgelse vil blive offentliggjort af SUFOI som en særreport. □

Noter:

- 1) Poul M. Frederiksen: Videnskaben og folkets øjne. Mannes Forlag, Fredericia, 1980.
- 2) Undersøgelsen blev foretaget af en gruppe studerende ved Århus Universitet: Ole J. Knudsen (astronomi), Jesper S. Damtoft (geologi) og Per Andersen (datalogi). Undersøgelsen blev finansieret af SUFOI.
- 3) Undersøgelsen er behandlet i rapporten: P. A. Sturrock: Report on a Survey of the Membership of the American Astronomical Society Concerning the UFO Problem. SUIPR Report No. 681R. Institute for Plasma Research, Stanford University, California, 1977. Se også artiklen »De ser også noget!« af J. Allen Hynek om amatør-astronomers UFO-oplevelser i UFO-NYT 1981, nummer 2.
- 4) Se diskussionen i The Zetetic, efterår/vinter, 1977.

DANSKE BILLEDER

Set fra Norgesbåden

Af Ole Henningsen

Ganske vist er dette foto taget ved Norges kyst, men da det er taget af en dansker, mener vi alligevel, det kan bringes under rubrikken danske billeder.

»De to fremsendte billeder blev taget ved den norske kyst ud for Larvik den 23. juli 1977. Jeg var ombord på rutebåden mellem Frede-

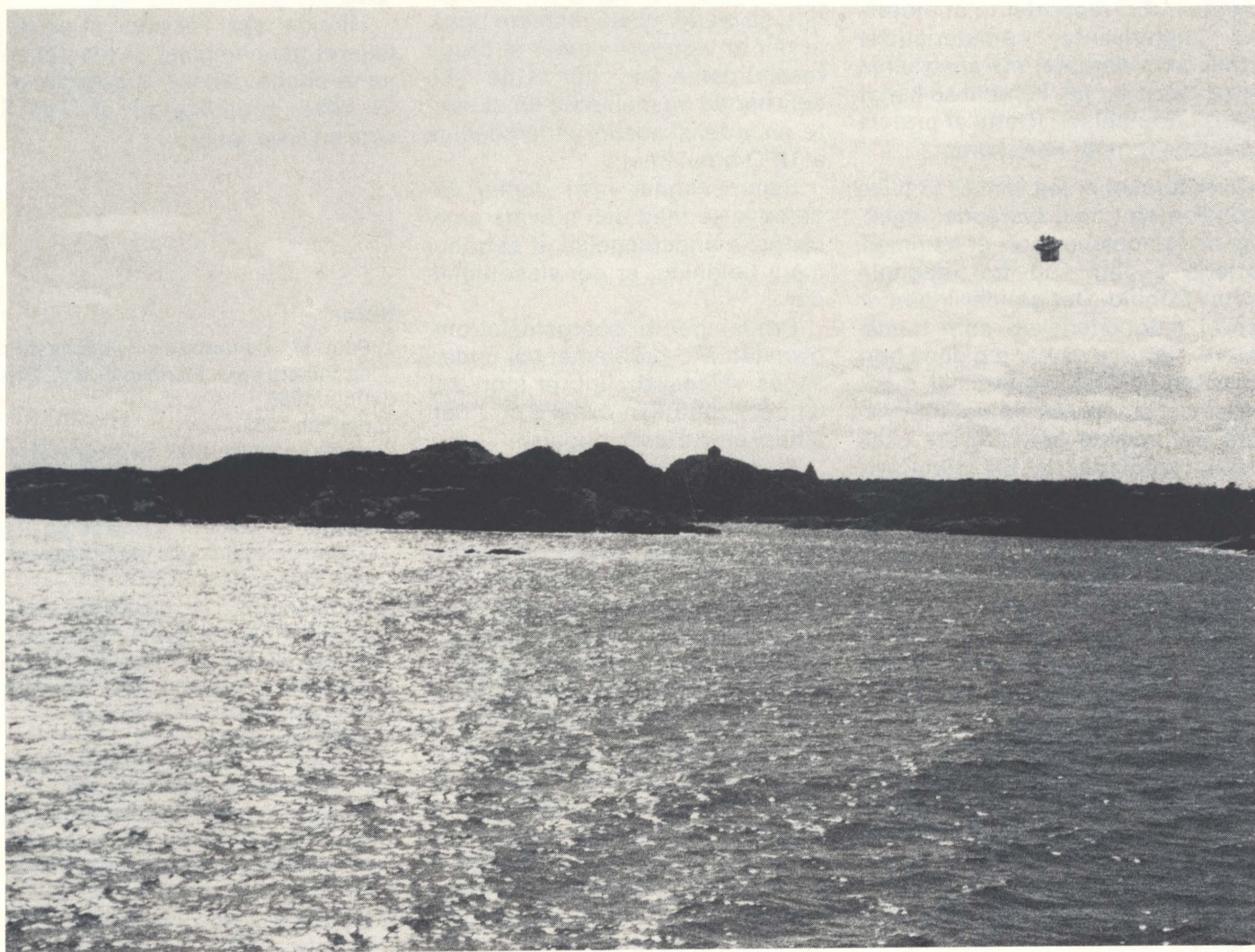
rikshavn og Larvik, og stod helt ude i stævnen og tog nogle billeder af indsejlingen til Larvik. På det ene af billederne har jeg senere opdaget et mærkeligt objekt, som jeg ikke har nogen forklaring på. Objektet kan selvfølgelig være en vejrballon eller snavs på linsen, men sender alligevel billeder og

negativer til analyse, da jeg håber, det kan hjælpe SUFOI i UFO-arbejdet.«

Sådan skrev den 18-årige skoleelev CE fra Nordjylland i et brev til SUFOI, da han indsendte 2 fotos samt tilhørende negativer til nærmere undersøgelse.

Billederne er taget i tidsrummet

Foto taget den 23. juli 1977 ved indsejlingen til Larvik, Norge. Bemærk den ejendommelige aftegning foroven til højre i billedet.

10.30—12.00. Det første foto er taget, da rutebåden nærmede sig de første holme ved indsejlingen til Larvik. Dette foto viser intet usædvanligt på himlen, og har kun tjent til sammenligning med næste billede, der er taget ca. 20 minutter efter.

På dette foto ses en mærkelig aftegning øverst i højre side af billedfladen. En aftegning der kunne lede tanken hen på noget affald, der var kastet overbord fra rutebåden, uden at fotografen bemærkede dette under fotograferingen.

SUFOI's fotokonsulent H. Bødker har haft de fremsendte materialer til en nærmere undersøgelse, og her følger hans redegørelse for sagens videre forløb:

250 ganges forstørrelse af aftegningen.

Negativer:

- 1) Den anvendte film er af typen Kodacolor 11 med en angivet hastighed på 21 din. Filmen er en negativ farvefilm. Det er endvidere oplyst, at filmen er fremkaldt på fremkalderanstalt.
2. Negativerne er korekte belyste. Det er oplyst, at filmen er eksponeret automatisk, og dermed er blænde og tid ikke opgivet.

Billedanalyse:

3. Jeg har fremstillet et 18X24 i sort hvid samt et udsnit forstørret 65 gange, også i sort hvid. Billederne fremstår ret kornede, men det er ganske normalt, når man kopierer farvenegativ til sort hvid.
4. Billedet er taget mod solen, med solen stående lidt til venstre for objektet, sammenholdt med optagelsestidspunktet må det være taget i retning sydsydøst. Indsejlingen til Larvik går nærmest nord-nordvest, billedet må altså være taget ned langs skibets styrbords side (højre).

At billedet er taget ned langs skibets side, muliggør at der er tale om affald, der smides overbord, men i så fald burde der nok være antydning af uskarphed på grund af bevægelse.

Ved at studere negativet i en kraftig lup, er jeg mere tilbøjelig til at tro, at der er tale om en fabriktionsfejl i filmen. Dette kan også forklare den skarpe afgrænsning samt mangelen på menings-

fyldt tegning i objektet. På farvebilledet er objektet gult og dette er netop en af grundfarverne; det er derfor nærliggende at tro, at en del af den farvefølsomme emulsion er beskadiget under fremstillingen.

H. Bødker

Efter modtagelsen af H. Bødkers kommentarer har det originale ne-

gativ været fremsendt til KODAK. Efter en undersøgelse af negativet har Farvelaboratoriets Kundeservice hos KODAK i Albertslund oplyst, »at man ikke kan udelukke, at den ikke identificerbare genstand skyldes en emulsionsfejl i filmen.«

Sagen er derfor indtil videre henlagt i SUFOI's Fotoarkiv som filmfejl.

268 siders spændende læsestof

Nu har du en enestående chance for at erhverve dig 268 sider spændende læsestof om alle UFO-sagens aspekter. Køb UFO-NYT årgang 1979 og læs om ...

- ÷ *Prins Henrik og Flemming Ahrenkiel i UFO-samtale!*
- *Prins Henrik og Flemming Ahrenkiel i UFO-samtale!*
- *Den verdensomspændende og kontroversielle UMMO-sag.*
- *FN og UFOerne.*
- *NASA's holdning til UFO-sagen.*
- *Pilot sporløst forsvundet over Australien efter UFO-møde!*
- *Tenerifa opskræmt af lysende himmel-fænomen!*
- *En oversigt over danske rapporter fra 1976.*
- *Røgringe over Holstebro!*
- *En MIB (»mænd i sort«) sag med spændende afslutning!*
- *Spindelvæv og isklumper fra himlen.*
- *International UFO-Kongres i London*
- *samt en lang række spændende UFO-observationer fra Danmark!*

Hele UFO-NYT årgang 1979 har indtil nu kostet kr. 65,-, men nu sælger vi den til den fantastisk lave specialpris

kr. 50,00 + eksped.

BESTIL DEN STRAKS.

Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet + kr. 5,00 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »årgang 79« på modtagerdelen.

»Fund af tredje grad«

Af Leonard H. Stringfield

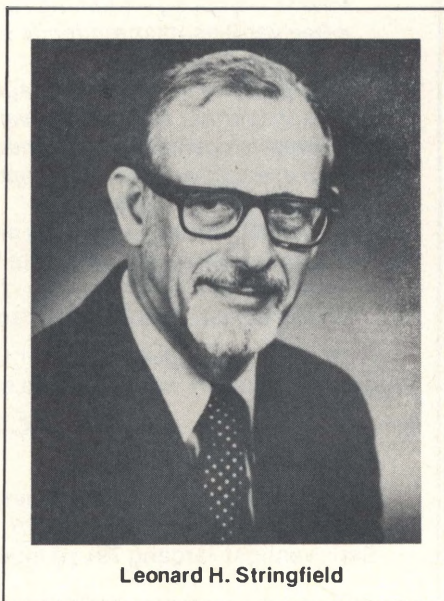
Et gammelt spørgsmål har fået ny aktualitet og bliver heftigt debatteret i UFO-kredse over det meste af verden: Findes der forulykkede UFOer opmagasineret på amerikanske baser - og døde UFOnauter, der er »lagt på is« i forskellige militære forskningscentre i USA? UFO-forskeren Leonard H. Stringfield - der er veteran indenfor UFO-sagen - har i nogle år forsket i dette problem og er på baggrund af de opsporede oplysninger nået frem til et bekræftende svar på det stillede spørgsmål. I denne og en række efterfølgende artikler bringer vi nogle af Stringfields resultater, så læserne kan få et indtryk af beviserne i denne spændende sag og dermed selv få mulighed for en personlig stillingtagen.

Lige siden UFOerne dukkede op under 2. verdenskrig, hvor man fra officielt hold trods alt erkendte fænomenet »foo fighters«, er der én ting, der stikker i øjnene selv i dag: Den almindelige befolkning i det meste af verden tror stadig ikke på UFOernes eksistens, i det mindste ikke generelt set. En anden kendsgerning er, at hovedparten af vor tids videnskabsmænd heller ikke har meget til overs for UFOerne, skønt nogle enkelte dog indrømmer, at den stadige strøm af UFO-rapporter både forbløffer dem og vækker deres nysgerrighed.

For de af os, der beskæftiger os med seriøs UFO-forskning, er der imidlertid ingen tvivl: der er ét eller andet, som dukker op ét eller andet sted fra! Det er noget frustrerende at sidde inde med denne viden. Efter 31 års anstrengelser er det stadig ikke lykkedes for os at opdage eller afsløre UFOernes sande natur, oprindelse eller hensigter — og slet ikke at tvinge den dør åben, der består af påstået,

officiel hemmeligholdelse, bag hvilken det endelige og uomtvistelige bevis måske kunne findes.

I betragtning af UFOernes lange og undvigende historie og den lige så undvigende officielle holdning,

Leonard H. Stringfield

så står vi i dag med vor UFO-forskning ved en kritisk skillevej. Vi står overfor en to-delt opsplittning, en stigende og skærpet uenighed i opfattelsen af UFOernes natur og oprindelse.

Den ene opfattelse går ud på, at UFOerne er parafysiske eller psykiske besøgende fra en anden atmosfære eller dimension, og at alle de beviser på paranormale egenskaber, der rapporteres om ved UFO-observationer, udelukker den enkle, fysiske »rumskibsforklaring«.

Den anden dominerende opfattelse — der i dag betragtes som et noget konservativt synspunkt — påstulerer, at UFOerne er konstruerede fartøjer, der gennem rummets og tidens enorme vidder kommer hertil fra andre solsystemer. Tilhængere af denne hypotese er ligeledes overbevist om, at denne fremmede civilisation har været i stand til at overvinde problemet med de enorme afstande ved hjælp af deres avancerede teknologi, samt at samme civilisation har udviklet store psykiske kræfter, hvormed de kan manipulere med vort sind eller forstand, når det passer dem. Efter denne opfattelse findes der altså også en passende forklaring på de paranormale begivenheder, som man støder på i rapporterne.

Der findes naturligvis mange andre provokerende teorier — nogle har visse fællestræk med de her skitserede to hovedteorier, og andre igen blæser bare på de facts, man trods alt har opnået. Alle kan jo frit finde på nye teorier, og i dag findes der mindst tolv af disse på dusinet!

I et ærligt forsøg på at forfølge den ene eller den anden af de to hovedopfattelser fortsætter UFO-forskningen i dag med at undersøge UFO-rapporter, sammenligne og analysere data, underkaste UFO-fotos computer-analyser, afholde konferencer og symposier samt fordybe sig i de 13.000 UFO-rapporter, der blev frigivet fra det amerikanske luftvåbens Projekt Blue Book's arkiver. Det er derfor heller ikke nogen tilfældighed, at UFO-forskere indbyrdes har udviklet et bekvemt »sprog«, hvormed begivenhederne kan beskrives, og mere konkret en terminologi, så UFO-rapporterne kan klassificeres og opdeles i grupper. Et eksempel på en sådan klassificering er Dr. J. Allen Hynek's betegnelser: Nærobservation af 1. grad, Nærobservation af 2. grad og Nærobservation af 3. grad. Disse betegnelser dækker et ganske bestemt sæt omstændigheder, hvorunder et vidne observerer eller oplever et UFO på nært hold, f.eks. om der har fundet fysiske eller elektromagnetiske påvirkninger sted af vidnet eller omgivelserne, eller om der har været tale om et møde med et mærkeligt, fremmed væsen.

Takket være filmen »Nærkontakt af 3. grad« kender alle nu dette begreb og kender til disse besynderlige og bizarre begivenheder.

Men der er og findes også en anden type begivenhed af den »Fremmede 3. Grad«. Det er begivenheder, der næsten udelukkende kendes gennem rygter. Selv meget garvede UFO-forskere indrømmer, at de kun kender til disse begivenheder via meget usikre kilder, og prøver de at forfølge sagen, ender de næsten altid i en blindgyde uden at kunne komme videre.

Ved hjælp af tålmodighed, udholdenhed og forsigtig, høflig diplomati har jeg følt mig frem gennem de mange dunkle labyrinter og til min overraskelse fundet lys for enden af mange af de såkaldte blindgyder. Det, jeg fandt ud af fra disse kilder, beskriver begivenheder, som jeg har valgt at kalde »Fund af 3. grad«!

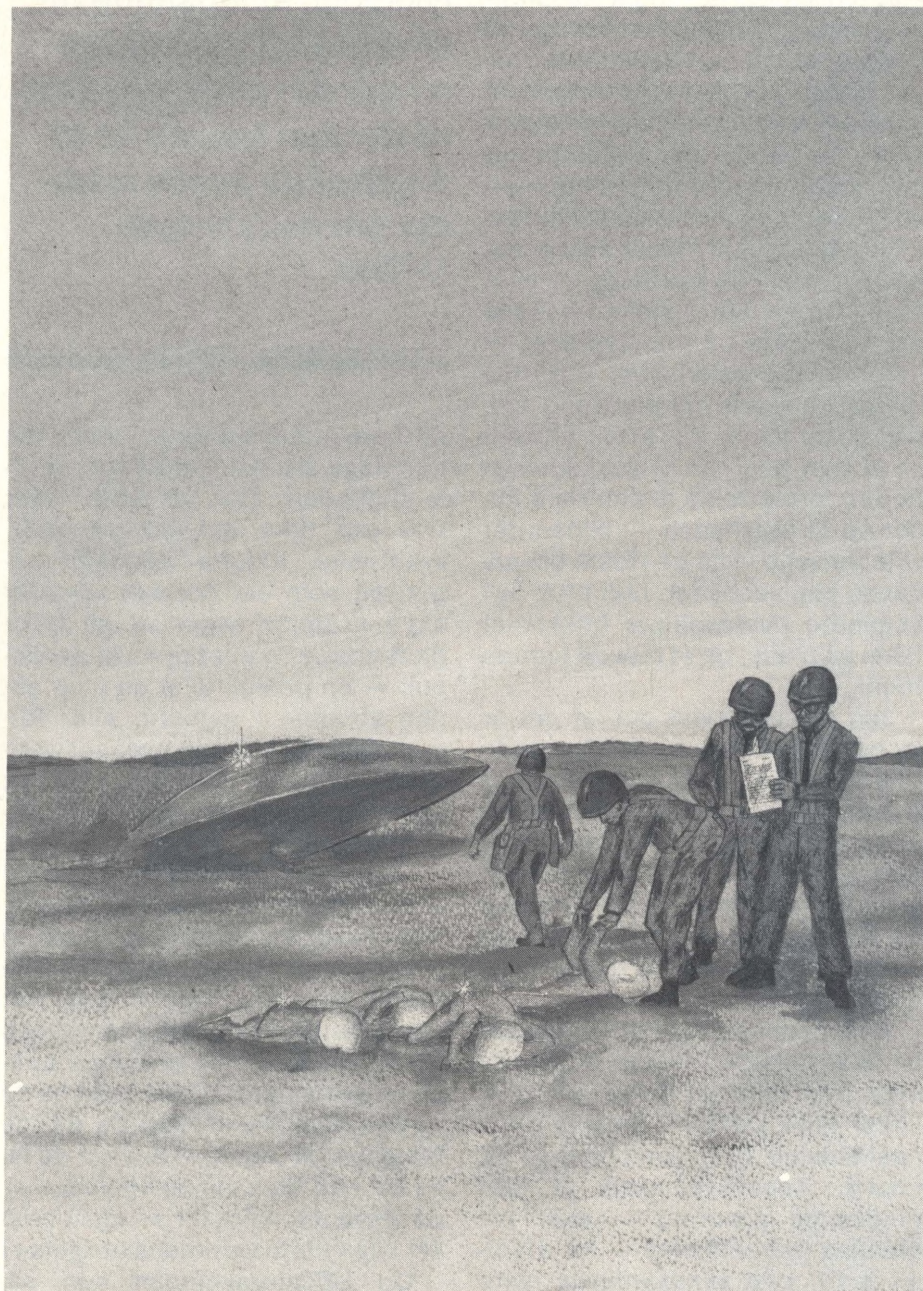
»Fund af 3. grad« refererer primært til UFO-nauter. Eller for at være mere præcis: jeg refererer til tilfælde, hvor et UFO hævdes at være styrtet ned, og hvor både fartøj og dets besætning er blevet ta-

get i forvaring af militært personel, der blev sendt til ulykesstedet. Ifølge mine kilder er disse fartøjer med deres døde besætninger — beskrevet som humanoide eller menneskelignende — blevet anbragt på visse militære baser, og her underkastet analyser og undersøgelser under de skrappeste sikkerheds- og hemmeligholdelsesforanstaltninger.

For første gang er det nu lykkes at samle tilstrækkeligt med oplysninger og data om disse tilfælde, så der kan fæstes lid til nogle af de gamle historier og nedstyrtede UFOer. Men når man ser tilbage til 50erne var der dengang meget ringe eller slet ingen interesse for at undersøge sådanne historier nærmere.

På det tidspunkt trak aktive UFO-forskere blot på skulderen — det gjorde jeg også selv — og vi mente, at det var der god grund til.

Grunden til at vi kun havde hån til overs for sådanne historier skyldtes ét enkelt stort fupnummer, der blev omtalt i bogen »De Flyvende Tallerkener« af Frank Scully (udkom i dansk oversættelse i 1950). Kort fortalt berettes der i bogen om en flyvende tallerken (det blev UFOerne kaldt dengang), der skulle være styrtet ned i Aztec, New Mexico, i 1948. Scully fortalte, at en videnskabsmand havde fortalt ham, at man var kommet i besiddelse af forarbejdede metalgenstande, der stammede fra objektets indre, og som beviste at tallerkenen kom ude fra verdens-

rummet. Senere undersøgelser afslørede imidlertid, at Scully's videnskabsmand var en svindler. Afsløringen af fupnummeret fik en masse publicity, og det blev derfor ret upassende at beskæftige sig med sådanne historier om nedstyrtede UFO'er og deres påståede »små mænd« — i det mindste set med seriøse UFO-forskeres øjne.

Det gjorde ikke sagerne bedre, at det amerikanske luftvåben i 1954 på det kraftigste benægtede, at man skjulte et fundet, nedstyrtet UFO på Wright-Patterson luftbasen. Jeg husker, at jeg dengang ringede til Oberstløjtnant John O' Mara, der var chef for efterretningsvæsenet, på basen og spurgte om det påståede fund. Hans svar var bl.a.: »Latterligt!«.

Scully's historie blev »jordet« så eftertrykkeligt, at nogle UFO-forskere i dag — når de ser tilbage på begivenheden — spekulerer på, om bogen og/eller afsløringen af den som humbug var led i en større plan. Og trods benægtelser og mistanker om efterforskning kunne historierne om nedstyrtinger og bjergninger af vragene ikke males i jorden. Så pludselig — som et lyn fra en klar himmel — mens jeg arbejdede på manuskriptet til min bog »Situation Red, The UFO Siege«, dukkede der pludselig nye, pålidelige kilder op. Efter udgivelse af min bog i 1977 dukkede der til min forbløffelse endnu flere kilder op til overfladen — kilder, der ville fortælle hvad de vidste om sådanne begivenheder. Lidt efter lidt begyndte puslespillets brikker at falde på plads, og et billede tonede frem!

Jeg er overbevist om, at det er nu og her vi må se disse afgørende ting i øjnene. Vi er nu nødt til at foretage en ny og ærlig vurdering af de gamle rygter. Og også med helt nye øjne at se på muligheden for et omfattende sløringsforsøg fra de officielle myndigheders side — samt på årsagerne til sådanne forsøg.

Hvis bare et enkelt af de påståede bjærgnings-tilfælde er sandt, eller hvis bare en enkelt af mine kilder taler sandt — så står menneskeheden over for noget af et chock. Konsekvenserne af den pludselige afsløring — eller påtvungne indrømmelse — fra officielt hold, ville sandsynligvis ryste

hele vort adfærdsmønster, livsindstilling og økonomi.

Og hvis det er sandt, at fremmede væsener er blevet bjærget og opbevares i konserveret tilstand på en eller flere militærbaser, så vil vor regering — og andre regeringer i samme situation — der er ansvarlig for at have holdt det skjult, blive tvunget til at forklare deres bevæggrunde for den lange hemmeligholdelse. Vi vil så være i vor fulde ret til at spørge, hvad der så yderligere holdes skjult for os om UFOerne — af en måske endnu mere skræmmende art.

Enhver officiel bekendtgørelse af

... For første gang er det lykkedes at indsamle tilstrækkeligt med oplysninger om disse tilfælde, så der kan fæstes lid til nogle af de gamle historier om nedstyrtede UFO'er...

så store dimensioner vil uden tvivl forårsage stærke reaktioner fra offentligheden. Der vil blive rejst krav om flere oplysninger vedr. eventuelle, skjulte kendsgerninger, og som det normalt udvikler sig i sådanne sager vil én blive gjort ansvarlig eller gjort til synderbuk — en person eller en eller anden afdeling i regering eller forsvar. Øverst på listen over ansvarlige vil militæret nok blive anbragt, sammen med diverse efterretningsvæsener.

Medierne — presse, radio og TV — vil sikkert også få et hak i tuden. Hvor havde de gemt deres mod og pligt til at grave sandhederne frem? Det kan forekomme lidt mærkværdigt, at nogle af pressens dristigste medlemmer kunne bringe en præsident til fald, men nå de rigtige mennesker med de rigtige facts om UFOerne — det har de ikke kunnet. Eller var de ligeledes — på visse nøgleposter — også brikker i den store sammensværgelse?

Og UFO-forskningen kan så-

mænd også påtage sig sin del af bebrejdelserne. Al for megen splittelse mellem de vigtigste UFO-organisationer har sin del af skylden. Måske ville en mere samlet aktion have haft mere vægt i de kritiske situationer og øjeblikke, hvor man lagde pres på, fordi man havde kendskab til hemmeligholdelse af kendsgerninger og oplysninger. Måske har indflydelsesrige UFO-forskere også anvendt for megen tid på at lede efter paranormale svar på UFO-problemet. Der er i det mindste én ting, som har stået urokkeligt fast gennem årene: gennemsnits-UFOet bliver rapporteret som værende — eller se ud til at være — et metallisk, konstrueret fartøj med vinduer og — i landingsposition — somme tider forsynet med understel. Selv om denne meget generelle beskrivelse kan passe på et fartøj fra en eller anden mystisk atmosfære, så antyder den dog, at designet mere er resultatet af ingeniørarbejde end af en psykisk eller åndelig åbenbarelse.

Man kunne også stille sig et rent akademisk eller teoretisk spørgsmål! Er det rigtigt eller klogt af forskningen — eller af mig — at forsøge at linde på låget til en evt. Pandoras æske? Er det ikke moralsk rigtigt at søge at få noget at vide om forulykkede UFO'er og deres fremmede besætning? Er der noget truende i den fortsatte overvågning af Jorden?

Man kunne også spørge, hvad jeg selv mener om mine kilder, der ligger inde med så fantastiske vidnesbyrd. Rent ud sagt kan jeg ikke hverken modbevise eller afvise pålideligheden hos nogen af mine kilder eller meddelere. De stammer fra meget spredte lokaliteter, og mange har det krævet store anstrengelser at støve op. Det kendskab, jeg efterhånden har fået til dem alle, tyder på, at ingen af dem søger at føre mig bag lyset. Det er ligeledes vanskeligt at tro, at nogen af dem bevidst er pudset på mig med en konstrueret historie, og skulle det være tilfældet for en enkelt eller to — hvad så med alle de andre? Hvad skulle også være idéen med en sådan »anbragt« historie — den kunne jo modvirke den officielle holdning, der går ud på at undertrykke al snak om hemmeligholdelse af oplysninger om UFO'er.

Med samme oprigtighed må jeg fastslå, at jeg befinder mig ikke i nogen af forsynet givet stilling til at afgive en positiv eller endelig dom over vrag-historierne eller over mine kilder. Når vi bevæger os på så usikker grund, må jeg indrømme dem enkelte, mindre unøjagtigheder eller små fejl i den menneskelige bedømmelse i de enkelte, rapporterede beretninger. Men lad mig citere en gammel tale-måde: »Hvor der er røg, er der også ild«, og fra mit ståsted kan jeg bestemt se en forbløffende mængde røg!

Men lad mig nu gå fra min egen overbevisning til læsernes, og se på, hvad de vil mene om mig på baggrund af mine afsløringer. For at hjælpe denne vurdering lidt på vej kan jeg anføre, at jeg personligt hverken har set et indfanget UFO-vrag, heller ikke stumper fra et sådant og heller ikke dets eventuelle besætningsmedlemmer. Jeg er heller ikke i besiddelse af en eneste underskrevet, skriftlig erklæring, der kan bevise, at en eneste af mine kilder har set et nedstyrtet UFO eller dets besætning. Jeg har kun de pågældendes navne og vidnesbyrd — og navnene kan jeg ikke anføre, da jeg naturligvis vil respektere de pågældendes ønsker om anonymitet. At de pågældende ønsker denne anonymitet vil sikkert være indlysende for alle. Sagt kort så vil de tilfælde, jeg fremfører i det følgende — uden navne til at understøtte vidnernes beretninger — derfor kunne fortolkes som de rene rygter.

Hvis jeg skulle blive beskyldt for rygtesmederi, så har jeg kun at holde fast ved det, som jeg har sagt, og henvise til den personlige troværdighed, som jeg mener at have opbygget gennem mine 29 års arbejde indenfor UFO-forskningen. Læserne vil i denne situation både være mine dommere og jury.

Herefter vil jeg så gå videre med mine kilders vidnesbyrd om »Fund af Tredie Grad«, samlet i de følgende korte beretninger.

1. tilfælde: Nedstyrtet UFO i Mexico, nær Laredo i Texas

Ifølge rapporter fra nogle ret ubestemmelige kilder i 1948 skulle et UFO indeholdende et antal besætningsmedlemmer — der angaa-

ves at være fra én til 16 stk — være styrtet ned i et ørkenområde beliggende i de amerikanske, sydvestlige stater eller i Mexico. Fartøjet var blevet bjærget og transporteret væk af amerikansk militær. Rapporterne blev dog aldrig til andet end rygter, da 1948 netop var det år, hvor Schully i sin bog berettede om det tidligere omtalte svindelnummer om det nedstyrtede UFO i Aztec, New Mexico.

Imidlertid modtog jeg i efteråret 1977 nye oplysninger om 1948-nedstyrtningen via velinformerede, militære kilder. Den pågældendes oplysninger var imidlertid ret spar-

... Objektet forsvandt pludseligt fra radarskærmene. . . beregninger viste, at det måtte være styrtet ned ca. 45 km på den anden side af den mexikanske grænse. . .

somme. Han havde fra andre velinformerede, militære kilder hørt, at et metallisk, skiveformet objekt var styrtet ned et eller andet sted i et ørkenområde. De eneste detaljer han havde, tydede på, at fartøjet havde lidt alvorlig overlast ved nedstyrtningen, samt at det var blevet fjernet af militære enheder. Ved et rent tilfælde skulle jeg nogle uger senere i 1977 komme til at høre mere om et nedstyrtet objekt i 1948. Disse oplysninger kom fra Todd Zechel, som jeg har kendt siden 1975, da han blev forskningsleder i Ground Saucer Watch. Zechel, der tidligere har været ansat indenfor det Nationale Sikkerhedsdepartement, fortalte at en tekniker fra luftvåbnet havde berettet for ham, at dennes onkel — der dengang var chef for Militærpolitiet på Carswell Luftbasen nær Fort Worth i Texas — havde deltaget i bjærgningen af det nedstyrtede UFO. Dette blev beskrevet som et metallisk, skiveformet objekt med en diameter på ca. 27 m.

Nedstyrtningen var sket omkring 45 km inden for den mexikanske grænse, på linie med Laredo i

Texas, og bjærgningen blev foretaget af amerikanske tropper — efter at objektet var blevet opdaget og fulgt på radar. Teknikerens onkel — der nu er pensioneret oberst, havde fået til opgave at afspærre nedstyrtningssområdet. Det lykkedes Todd Zechel at finde frem til obersten, der i mellemtiden havde slået sig ned i Florida. Blandt de oplysninger, som obersten yderligere kunne give Zechel, var, at man i fartøjet havde fundet et dræbt besætningsmedlem. Dette væsen blev beskrevet som værende ca. 135 cm højt, uden hår overhovedet og med hænder, der ingen tommeltot havde. Obersten fortalte yderligere, at de tropper, der havde været indblandet i bjærgningen var blevet advaret om, at hvis de nævnte så meget som ét ord om dette tilfælde til udenforstående, så ville de komme til at fortryde det resten af deres liv!

Under sine fortsatte undersøgelser af dette tilfælde lykkedes det Zechel at få fat i flere vidner til 1948-nedstyrtningen. I sin beretning refererer Zechel følgende:

»Jeg sporede en anden oberst fra flyvevåbnet til Pennsylvania — han er nu pensioneret og bor i Harrisburg. Han havde set UFOet i luften. Han fløj en F-94 jager fra Dias Luftbasen i Texas og befandt sig over Albuquerque, New Mexico, da der indløb meldinger om et UFO ved Vestkysten. Objektet fløj over staten Washington, og radar beregnede dets hastighed til 3200 km/t.

»Det foretog et 90-graderssving og fløj mod øst, over Texas. På det tidspunkt så obersten, der dengang var kaptajn, objektet passere sit fly. Så forsvandt objektet pludseligt fra radarskærmene. På Dias Luftbasen plottede radaroperatørerne objektets kurs ind og beregnede, at det måtte være styrtet ned omkring 45 km på den anden side af den mexikanske grænse, overfor Laredo. Da kaptajnen nåede tilbage til sin base, tog han og en anden pilot afsted over grænsen i et lille sportsfly for at se UFOet. Da de landede i ørkenen ved nedstyrtningssstedet, var der allerede ankommet amerikanske tropper til stedet.

Objektet var dækket med en baldakin eller telt, og de to piloter fik ikke lov til at se objektet. De blev

bagefter kaldt til Washington til afhøring og blev pålagt fuldstændig tavshed om hele episoden.»

Zechel fandt også frem til en officer fra flådens efterretningsvæsen, som havde været i Mexico City på det tidspunkt, da nedstyrtningen fandt sted. Officeren blev dengang i al hast transporteret til stedet, men nåede først frem på det tidspunkt, da man var i færd med at læsse objektet op på militære transportvogne.

Kommentar:

I marts 78 fortalte Todd Zechel mig telefonisk, at han havde fået fat i yderligere data om denne 1948-nedstyrtning, samt at han havde opnået en underskrevet erklæring fra den pensionerede oberst, der havde været involveret i afspærringen af området.

2. tilfælde: Bjærgning af udbrændt fartøj indeholdende små, døde væsener

Året 1952, hvor der skulde en bølge af UFO-observationer hen over USA, indeholder også tilfælde med nedstyrkede UFO'er. Mine oplysninger om ét kendt tilfælde i 1952 stammer fra en pålidelig person, der er ansat som tekniker på en stor General Electric fabrik. Dennes broder, der ikke ønsker sit navn draget frem, havde tjeneste som radarspecialist på Edwards Luftbasen, Californien, i 1952, da han på sin radarskærm registrerede et UFO, der med stor hastighed bevægede sig mod jorden. Da det var blevet bekræftet, at UFOet var styrtet ned, fik han fra sin kaptajn på tjenestestedet at vide: »De så ingenting!«.

Kort tid senere erfarede radarspecialisten fra andet basepersonel, at et uidentificeret objekt ganske rigtigt var forulykket i et øde ørkenområde et stykke fra basen. Det bjærgede fartøj var mere end 15 m i diameter og havde en række vinduer rundt langs kanten. Dets metalliske overflade var helt sortsværtet eller -brændt. I fartøjet havde man fundet døde, menneskelignende væsener, der var omkring 135 cm høje.

Radarspecialisten kunne huske at have hørt, at det forulykkede objekt blev opbevaret for en tid i en hangar på Edwards Luftbasen, indtil det på blokvogn blev overflyttet til Wright-Patterson Basen.

Kommentar:

Jeg spurgte min kilde, om jeg kunne få lejlighed til at diskutere dette tilfælde med hans broder, men da han kontaktede broderen pr. telefon for at spørge, gjorde broderen ham opmærksom på, at tilfældet var klassificeret som hemmeligt og at han ikke ville være i stand til at afsløre flere enkeltheder.

Som en mulig forbindelse til dette 1952-tilfælde, har jeg talt med to personer, der så et stort, militært transport-fartøj eller blokvogn med en mystisk last skjult under presenninger på vej til Wright-Patterson Luftbasen. Det ene vidne var

... Det bjærgede fartøj var mere end 15 m i diameter ... I fartøjet havde man fundet døde, menneskelignende væsener, der var omkring 135 cm høje. ...

kvartermester på Godman Basen i Kentucky, da blokvognen under stærk bevogtning gjorde midlertidigt holdt her om nattet. Det forlød på basen, at blokvognens last var et forulykket UFO.

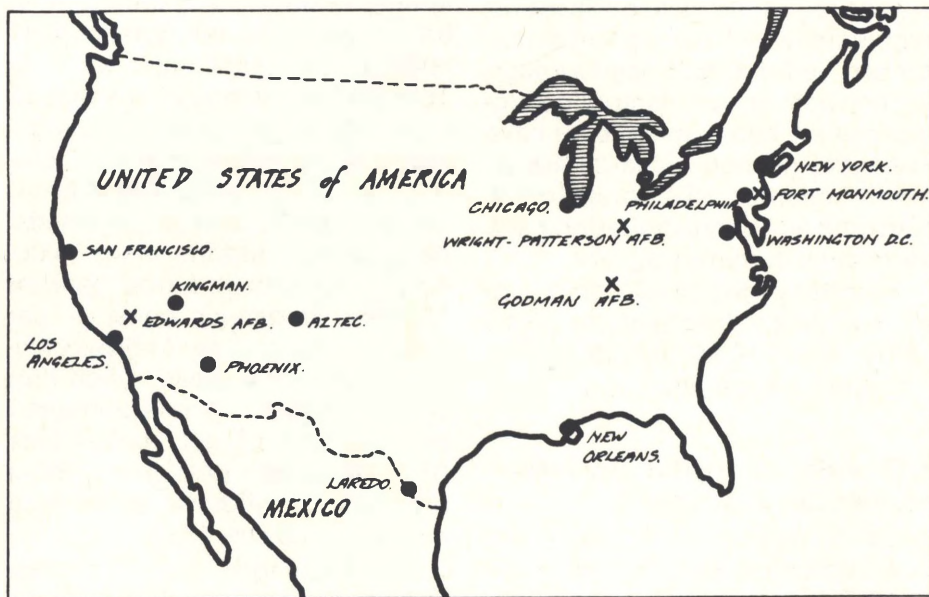
Det andet vidne, der havde observeret en mærkelig last blive transporteret ind på Wright-Patter-

son basen på en blokvogn i 1952, var et ægtepar, der dengang boede i Circleville, Ohio. De fortalte, at da de i bil dengang i 1952 var på vej forbi basen, blev al trafik stoppet for at give plads til den omfangsrige transport, der var eskorteret af en bilkortege af militærpolititi.

3. tilfælde: Ligene af små UFO-nauter hævdes set på lastvogn, der kørte ind på Wright-Patterson Basen

Yderligere vidnesbyrd til støtte for tilfældet med det nedstyrkede UFO i 1952 kommer fra en absolut pålidelig kilde: John Schuessler, MUFON's næstformand og ingeniør hos McDonnell Douglas ved NASA. Hans oplysninger stammer fra hans far og stedmoder, der modtog deres oplysninger i 1968 fra deres nabo, da de boede i en lille by i Pennsylvania. Naboen oplysninger er førstehåndsuplysninger og anses for absolut troværdige.

Ifølge John Schussler var naboen en nær ven af familien og dengang vagt ved indgangsporten på Wright-Patterson basen. Han havde omkring det aktuelle tidspunkt i 1952 vagt ved porten og så en traktor trække en blokvogn læsset med et fartøj dækket af presenninger ind på et stærkt bevogtet og afspærret område på basen. Vagten fortalte også Schussler-familien, at han ved indgangskontrollen så de afsjælede legemer, som man

Kort over luftvåben-baser (AFB) og påståede nedstyrtningsteder.

havde bjærget fra det forulykkede objekt, der var styrtet ned i et område, der noget vagt blev angivet som et eller andet sted i det sydvestlige USA. Kroppene var pakket ned i en slags tremmekurve, og vagten beskrev dem som »små mennesker« eller menneskelignende. Det vides ikke med sikkerhed, om disse døde væsener ankom til basen på samme tidspunkt som fartøjet på blokvognen, eller på et andet tidspunkt på anden vis. Én ting gjorde vagten dengang helt klar for sine Schussler-venner vedrørende det område, hvor han arbejdede: »Alt hvad der skulle ind på basen, måtte forbi mig.«

John Schussler fortalte, at han havde prøvet at følge sagen op og få flere oplysninger ved at søge et møde arrangeret med den tidligere vagt gennem sine forældre, men hans anstrengelser havde været forgæves. »Han (vagten) nægtede at tale om tilfældet, selv til mig.«

Kommentar:

Det kortfattede vidnesbyrd fra sikkerhedsvagten på Wright-Patterson basen sammen med erklæringen fra radarspecialisten på Edwards Basen (gengivet under 2. tilfælde) antyder, at det officielle røgslør over vigtige UFO-data er så omfattende, at noget af det, der vedrører det bjærgede fartøj og dets besætning, registreres i helt specielle arkiver — arkiver, som fra begyndelsen har været helt uden de sædvanlige klassifikationer, så det ikke engang er muligt at nå dem via reglerne om Freedom of Information Act. (en ordning i USA, der medfører, at amerikanske borgere på anfordring kan få aktindsigt i tidligere klassificerede (hemmeligstemplede) sager. Denne mulighed for adgang til de klassificerede materiale har amerikanske UFO-organisationer anvendt til at få gamle UFO-rapporter fra bl.a. CIA frem i dagens lys. (FA)).

Sandsynligvis er det område, hvor sikkerhedsvagten gjorde tjeneste fra sidst i 40'erne til midt i 50'erne, det samme som senator Barry Goldwater refererede til i sit brev til mig dateret 3. december 1974, hvori han erklærede: ». . . Jeg forsøgte at få adgang til det rum på Wright-Patterson basen, hvor oplysningerne opbevaredes, og jeg fik afslag på min anmodning. . . «.

4. tilfælde: Kontrolpanel-symboler fra et UFO hævdes iagttaget:

Supplerende beviser for det nedstyrtede UFO i 1952 samt/eller tidligere kommer fra Richard Hall, nuværende international coordinator for MUFON og redaktør for MUFON UFO Journal.

Dengang Hall sad i ledelsen af NICAP, havde han kendskab til alle de oplysninger, som denne organisation modtog. Et eksempel på oplysninger modtaget telefonisk kom fra direktøren for en rustfri stål virksomhed, Coral Cables, i 1957. I samme selskab var Bill Nash ansat.

. . . Det mest bemærkelsesværdige var hovederne. . . som alle syntes store i forhold til kroppen . . . De havde et mongoloid udseende med små næser, munde og øjne, der var lukkede. . .

Bill Nash var tidligere pilot i Pan American Airlines og blev dengang kendt indenfor UFO-forskningen på grund af hans og hans 2. pilots — Bill Fortenberry — enestående observation den 15. juli 1952, hvor 8 cirkulære, kraftigt rødtlysende UFO'er manøvrerede under deres passagerfly.

Nash afslørede telefonisk overfor NICAP, at han havde interviewet en ung dame, der havde arbejdet indenfor kommunikation i hærens efterretningstjeneste på en base i Arizona omkring 1952. Hun havde fortalt, at i et tidsrum på 2 uger havde hendes base været i højeste alarmberedskab, grundet på frygt for et muligt angreb fra UFO'er. Et UFO var landet eller var blevet tvunget ned og var blevet sendt til Wright-Patterson basen til nærmere undersøgelser. Hun tilføjede, at et kontrolpanel fra UFOets indre viste markeringer eller symboler. Hun så også et foto af objektet, men kunne ikke give oplydere oplysninger eller præcise detaljer. . .

I marts 1965 nummeret af bladet

Saucer News, der udsendtes månedligt af James W. Mosley i Fort Lee, New Jersey, fortalte følgende historie om Nash og Fortenberry's oplevelser under forhøret ved luftvåbnets efterretningstjeneste, der fulgte efter deres møde med UFOerne. I artiklen — der havde overskriften »Fornyede overvejelser i forbindelse med de mystiske små mennesker« — citeres Nash for følgende: »Inden selve forhøret var Fortenberry og jeg blevet enige om at spørge efterretningsemændene, om der var noget overhovedet bag rygterne om, at der på Wright-Patterson basen skulle være opmagasineret et eller flere UFO'er. Bill huskede at få spurgt, og en af interviewerne svarede: »Ja, det er sandt!«. Senere, da vi alle var samlet i ét værelse og forhørene af os hver for sig var overstået, stillede jeg samme spørgsmål. Alle interviewerne åbnede munden på samme tid for at svare, men major Sharp, der ledede gruppen, brød ind med et hurtigt »nej!«. Vi havde indtrykket af, at han på denne måde gav de andre besked om at holde munden lukket.

Senere i artiklen fra Saucer News står følgende: »Nash sagde, at en anonym kilde fortalte ham, at tidsskriftet Life var blevet underrettet af det amerikanske efterretningsvæsen om, at regeringen faktisk var i besiddelse af nedstyrtede UFO'er. . . «

Kommentar:

Vi må først og fremmest fastslå, at Bill Nash var tidligere Pan Am pilot, der sammen med sin 2. pilot Fortenberry havde en betydningsfuld UFO-observation i 1952. Dette turde dog være de fleste UFO-forskere bekendt, og jeg havde selv en længere korrespondance med Bill Nash i 50'erne, så han er ikke noget fantasiprodukt.

løvrigt fortalte Nash i 1957 i en telefonsamtale med NICAP, at Pan American Airlines havde givet ham besked om ikke fremover at drage dette selskab ind i nogen form for officiel udtalelse eller fremtræden. Refererende til den unge dames afsløringer om symboler eller tegn i det indre af et UFO, har jeg fra en anden pålidelig militær kilde i 1978 hørt, at han havde set fotografier, der viste sådanne tegn, på Wright Patterson basen.

5. tilfælde: Radartechniker hævder at have set film med UFOer og døde besætningsmedlemmer:

Mr. T, der i dag sidder i en teknisk højt kvalificeret stilling, var i foråret 1953 20 år gammel og arbejdede dengang som radarspecialist med godkendelse til at se og deltage i sikkerhedsmæssigt klassificerede sager. Under sin stationering i 1953 på Fort Monmouth basen i New Jersey blev han sammen med et udvalgt antal radarspecialister kaldt til et møde i basens biograf, hvor gruppen fik forevist en speciel film.

Uden nogen forudgående orientering blev filmsapparatet startet, filmen rullede hen over lærredet, og man så de sædvanlige fejl og ridser, der altid var på film optaget af kampscener. Pludselig, uden titel, producervarve eller musik, så man en optagelse fra et ørkenområde, hvor billedet domineredes af et sølvfarvet, skiveformet objekt, der lå delvis begravet i ørkensandet. På den øverste del af objektet kunne ses en kuppelformet sektion, og i bunden af objektet var der en luge eller dør, der stod åben. På de næste billeder så man 10—15 militærpersoner, alle klædt i kampuniform uden destinktioner eller identitetsmærker. De stod omkring noget, der lignede det inaktive fartøj. Ved at sammenligne soldaternes højde med objektet anslog Mr. T dette til at være omkring 5—7 m i diameter, og den åbne dør eller luge i bunden var 60—70 cm bred og måske 90 cm høj. På dette tidspunkt havde Mr. T ikke den fjerneste anelse om hensigten med at vise en sådan film. Jeg spurgte ham om, hvad de pågældende personer på filmen foretog sig. »De stod blot og kiggede på objektet«, svarede han.

Så svingede filmscenen over til

at vise det indre af fartøjet. Man så et instrumentpanel, hvor man kunne se nogle få, enkle håndtag, og han kunne huske, at de dæmpede pastelfarver og de pludselige glimt af hvidt — der er tegn på dårlig fototeknik — havde gjort indtryk på ham. Atter ændredes filmbilledet — nu så man to borde, der øjensynlig var blevet anbragt inde i et telt, og på hvilken man til hans store forbløffelse så døde skikkelser. Der lå to på det ene bord og én på det andet.

Mr. T fortalte, at efter menneskelig standard forekom skikkelserne små, og det mest bemærkelsesværdige var hovederne — der alle så ens ud — og som alle syntes store i forhold til kroppens størrelse. Han syntes, de havde et mongoloid udseende, med små næser og munde og øjne, der var lukkede. Han kunne ikke erindre at have bemærket ører eller hår. Huden forekom læderagtig og askefarvet. Alle skikkelserne var iført tætsluttende, pastelfarvede dragter.

Billederne af de døde skikkelser var det sidste på filmen. Mens de fleste militærfilm slutter med en tak til f.eks. Signalkorpset eller en anden afdeling, var denne film bare færdig! Da lyset igen blev tændt i biografen, rejste den befalingshavende officer sig og gav de tilstedeværende besked på at »spekulere over det, de havde set« og tilføjede med eftertryk: »Fortæl intet om denne film til nogen overhovedet!«. Mr. T fortalte, at han ikke engang havde fortalt sin kone, der boede ved basen, om filmen.

Til mr. T's store overraskelse blev han 2 uger efter filmforevisningen passet op af en officer fra basens efterretningsvæsen, der sagde til ham: »Glem alt om den film, du så — det var et fupnummer!«.

Kort tid efter at have set filmen hørte han via et par højtstående sikkerheds-officerer på basen, at et UFO var forulykket i New Mexico, og at det var blevet bjærget sammen med dets besætning. Tidspunktet for nedstyrtningen var 1952, fortalte mr. T. Han gav også følgende bemærkninger til filmen: »Den 5 minutter lange film var ikke noget Walt Disney produkt. Den var sandsynligvis optaget af en uøvet fotograf, idet den var fuld af ridser, farvefortegninger og med ringe skarphed«.

Da jeg spurgte mr. T, om han var interesseret i UFOer, fortalte han, at han hverken dengang eller i dag var interesseret i fænomenet, men at han altid havde undret sig over formålet med at vise den film i relation til hans arbejde med radar. År senere havde han mødt en gammel soldaterkammerat, der også var radarspecialist, og til mr. T's forbløffelse fortalte denne ven, at han også havde fået forevist den pågældende film på en anden base, men under de samme tys-tys omstændigheder.

Bemærkninger:

Når man tager min kildes pålidelighed i betragtning, er jeg overbevist om, at han så den pågældende film og beskrev filmens indhold, så godt som han kunne genkalde sig den. Mht. temaet i filmen, så er han overbevist om, at både det forulykkede fartøj og de døde skikkelser var »ægte varer«. Det ville selv for et større Hollywood studie have været en svær opgave at skulle fremstille kunstige kroppe, der virkede så virkelighedstro, og så til brug ved sådanne 3. rangs optagelser!!! Og hvad skulle formålet have været?

Oversætt. og bearbejdn.: F.I.A.

Fortsættes...

International UFO Kongres

I dagene den 24.—25. maj afholdes i London den 2. Internationale London UFO Kongres. Man håber blandt hovedtalerne at få Dr. Bruce Maccabee fra USA, yderligere en taler fra USA og 3 talere fra europæiske lande.

Dagen før kongressen starter, altså den 23. maj, afholdes et møde i Den Internationale Komité for UFO-forskning. Man forventer deltagere fra 8 lande, deriblandt Dr. Allen Hynek fra USA og David Haisell fra Canada.

PA.

UFO-81

afholdes i Roskilde i dagene
18.—24. juli.

Nærmere oplysninger hos:

Lars K. Lassen

Lyshøjgårdsvej 97, st.tv.

2500 Valby

Tlf. 01 - 30 46 44.

KORT FORTALT

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

Gå på meteoritjagt!

Geologisk Museum er interesseret i at få hjælp til at finde stumper fra det meteoritfald, der skete den 19. november om morgenen i området Holstebro—Viborg—Herning.

Geologerne mener, der kan være mulighed for at finde dele — dog næppe større end 3—4 cm i diameter — af sten- eller jernmeteoritter. Stenmeteoritterne er afrundede, lysegrå eller gråsorte og dækket af en knap 1 mm tyk, sort skorpe. Jernmeteoritter er stærkt magnetiske, ca. 3 gange så tunge som almindelige sten og dækket af et tyndt lag rust.

Hvis De har held med Dem, så notér findestedet så præcist som muligt og giv besked til SUFOI/UFO-NYT eller direkte til Geologisk Museum.

IOKj

Angrebet af UFO

DAKAR: To mennesker kom til skade, hytter og træer blev væltet, og tagene på andre bygninger blev revet af og spredt over flere kilometer, da en uidentificeret genstand (UFO) overfløj en landsby i det centrale Senegal, oplyser det officielle nyhedsbureau i Dakar. UFOen, der var 30 meter lang og 15 meter bred, var omgivet af et blå skær, der udsendte hvid røg og en stærk varme,

hedder det i nyhedsbureauets rapport. Den ukendte flyvende genstand blæste omkring 50 hytter omkuld i landsbyen Baridiane, rev en 200 liters vandtank på jorden løs og opvarmede dens indhold til kogepunktet, oplyser bureauet, der tilføjer, at hele fænomenet varede i to minutter.

(RB-AFP)

Lysglimt over Sydatlanten

En rapport fra den amerikanske militære efterretningstjeneste har konkluderet, at et mystisk lysglimt over Sydatlanten i september 1979 sandsynligvis skyldtes en hemmelig atomekspllosion.

Rapporten, der siges at være garanteret med usikkerheder, er uenig med et regerings-finansieret panel af eksperter, der mener, at lysglimtet skyldtes naturlige årsager.

Sagen opstod den 22. september 1979, da en VELA atomtest registrerings-satellit opfangede, hvad der bliver beskrevet som et »optisk glimt«. Officielle kilder siger, at der i de forløbne 10 måneder ikke er blevet registreret håndgribelige beviser, som f.eks. spor af radioaktivt nedfald.

Rapportens konklusioner var primært baseret på resultater fra VELA satellitten.

Kilde: Spaceflight, Vol. 23, No 1. Januar 1981.

Fransk UFO

PERPIGNAN (RB-AFP) — Et uidentificeret flyvende objekt, en UFO, blev iagttaget over de østlige

Pyrenæer i Sydfrankrig tirsdag den 11. november om aftenen.

UFOen havde form som en fodbold, den lyste gult og befandt sig i ca. 500 meters højde, sagde øjenvidner. Den var synlig i ca. et halvt minut, før den bevægede sig mod havet og efterlod sig et glitrende spor.

Tidligere tirsdag meddelte politiet i Rom, at der var kommet adskillige meddelelser om en stor lysende kugle der lyste stærkere end nogen stjerne.

Amerikanske undersøgelser har vist, at langt de fleste UFOer skyldes naturfænomener eller fly, men de franske myndigheder sagde tirsdag, at der ikke skulle være fly i området, hvor kuglen blev set tirsdag.

Politiken 14/11-80

LÄS UFO-INFORMATION
BOX 16 — 59 600 SKÄNNINGE

Jag önskar gratis provex. av UFO-Information!

Namn:

Adress:

Postnr.

Stad eller ort.

OBSERVATIONER

Forfulgt af UFO - da capo?

Af Torben Birkeholm

I UFO-NYT nr. 2, 1981, beskrev vi en hændelse fra den 27. september 1980, hvor en kvindelig bilist fra Skagen nærmest blev forfulgt af et rundt, hvidt lys mellem Ålbæk og Skagen. Som lovet vil en lignende hændelse, der fandt sted fire uger senere, blive gennemgået i det følgende:

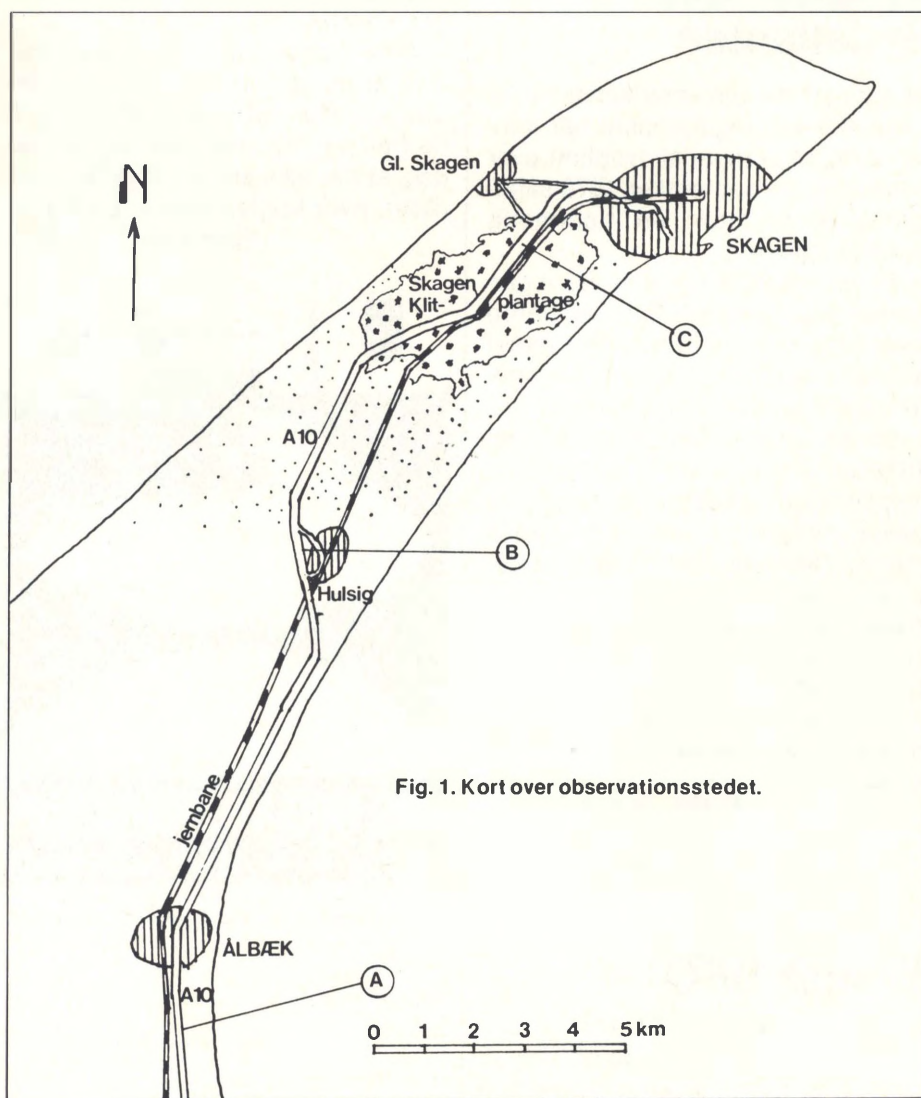

Fig. 1. Kort over observationsstedet.

Den 26. oktober 1980.

Mellem kl. 01.10 og 01.25

Hovedvej A10, mellem 9982 Ålbæk og 9990 Skagen.

Nordjyske aviser omtalte hændelsen fra den 27. september som »Skagensvejdramaet«, og den spændende sag var samtaleemne på egnen i mange uger efter. Interessen blussede op igen, da det viste sig, at endnu en bilist var blevet »forfulgt« på den samme strækning!

SUFOI fik besked om sagen, da observatørerne - en kvinde og hendes to børn - ringede et halvt døgn efter hændelsen. Efter forskellige undersøgelser, herunder interviews med observatørerne, tegnede følgende billede af hændelsesforløbet sig.

Fra Grenå mod Skagen

Lørdag den 25. oktober 1980 var kvinden, hendes søn på 15 og datteren på 10 år på besøg i Grenå. Ved 22-tiden startede de på køreturen mod bopælen i Skagen. Vejret var køligt, med spredte sludbyger, men i øvrigt god sigt. Ved 01-tiden (søndag den 26. oktober) havde de passeret Frederikshavn efter en rolig og begivenhedsløs køretur. Begge børn sad på bagsædet, og ved Strandby gjorde datteren de to andre opmærksomme på et lys et sted ude til højre. I spøg foreslog moderen, at det var et UFO, men de blev dog enige om, at der nok var tale om lyset fra et fyr i området.

På strækningen Frederikshavn-Skagen var vejret klart, bortset fra

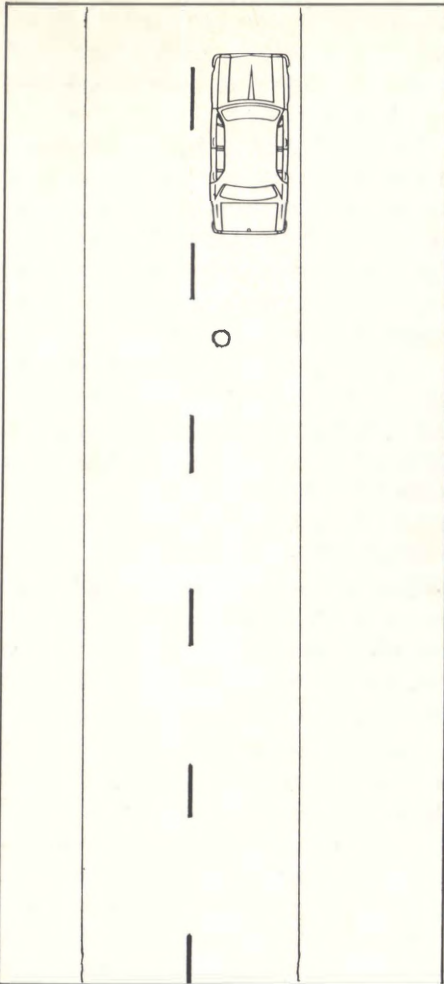

Fig. 2. Lysfænomenet i positionen tæt bag bilen.

enkelte byger med finregn, og rejser fortsatte uforstyrret indtil Ålbæk.

Sønnen havde startet sin båndoptager og hørte musikken gennem høretelefon. Efter 2—3 sange faldt han i en let søvn og var kun periodevis opmærksom på de følgende begivenheder. Datteren var vågen under hele forløbet og »holdt øje med« lysfænomenet.

UFO — eller bilist?

Kort før Ålbæk fik moderen øje på det stærke lys fra en bil, der var parkeret i venstre side af vejen 1 km længere fremme, med det lange lys tændt (se A på kortet, fig. 1). Selv om lyset generede, blinkede hun ikke selv for at gøre bilisten opmærksom på det blændende lys. Idet de passerede, kunne hun se, at der var tale om en mindre personbil.

Da de var kommet 2—300 meter forbi bilen, så kvinden i bakspejlet, at den startede og vendte. Hun fik da tanken: »Mon han kommer efter os?« Der var ingen andre trafikant-

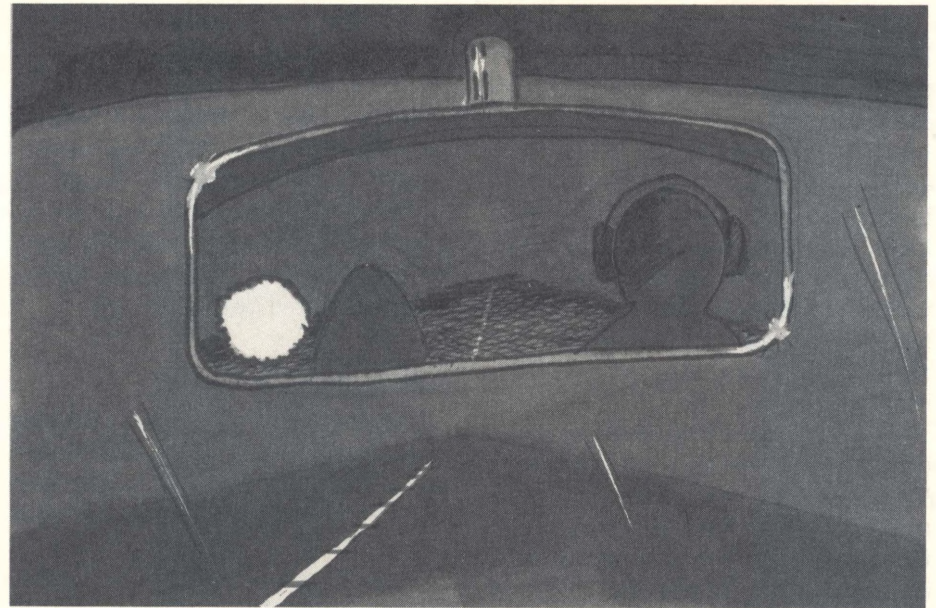

Fig. 3. Lysfænomenet set i bakspejlet.

ter, og hun blev lidt urolig. Kvinden satte farten op, men bilen bagved syntes at være forsvundet, måske ned ad en sidevej. I spejlet opdagede hun nu et lys og gik ud fra, at der var tale om den samme bilist. Gennem Ålbæk by så hun ikke nogen efterfølgende bil, men snart var lyset lige bagved¹⁾

Hun troede, bilisten ville overhale, og trak derfor ind til siden. Men ingen bil overhalede, og da hun kastede et blik i spejlet igen, var lyset forsvundet! Dette skete lige efter et vejsving, og moderen troede, at »bilen« var ude af syne, fordi den endnu ikke havde nået svinget. . . Alligevel havde hun sat farten op til omkring 100 km i timen »for at komme væk«. Hun var ikke vant til at køre så hurtigt, og datteren bad flere gange moderen om at sætte farten ned.

Kort efter sås lyset i spejlet i en afstand af 2—300 meter. Moderen så fremad på vejen, men da hun i næste øjeblik kastede et blik i spejlet, var lyset pludselig igen tæt bag bilen (se fig. 3). Afstanden var højst 3 meter, og hun var sikker på, at dette ikke var foregået, som når en bil hurtigt nærmer sig bagfra. Det skete i ét nu!

Lyset holdt sig tæt bag bilen i 1—2 minutter, og der var mulighed for at studere det nærmere. Formen var rund, og størrelsen var som en billygte. Moderen mente, at det befandt sig i samme højde som den venstre forlygte på en bil, mens sønnen, der vågnede og regi-

strerede lyset bagved, syntes at det var lidt højere oppe²⁾. Lyset var gulligt — ikke hvidt — og svagere end det korte lys på en bil³⁾: Der var kun ét lys, og moderen tænkte på et tidspunkt irriteret, »hvad det mon var for en idiot, der kørte så tæt på, med kun én forlygte — det var jo uforsvarlig kørsel!«

Bilen med de tre personer befandt sig nu omkring Hulsig (se kortet, fig. 1), og her begyndte det at blive virkelig mystisk. Pludselig forsvandt lyset bag dem, uden at nogen i bilen lagde mærke til hvordan. Moderen fastholdt den forholdsvis høje hastighed, koncentrerende sig om kørslen og lod datteren holde øje med bagruden. Men pludselig — uden varsel — kom lyset til syne igen, 3—4 meter bag bilen!

Det mærkelige lys forsvandt og kom igen på denne uforklarlige måde i alt tre gange. Moderen var stadig tilbøjelig til at tro, at det forfølgende lys tilhørte en provokerende bilist med kun én forlygte. Alligevel kunne hverken datteren eller hun selv få det til at stemme med de pludselige tilsynekomster — ud af intet! Det kunne overhovedet ikke sammenlignes med biler, som man ser, længe før de ligger lige bagved⁴⁾.

Ingen lyd fra lysfænomenet hørtes, selv om bilradioen ikke var tændt på noget tidspunkt⁵⁾, og lyset befandt sig på samme sted i forhold til synsfeltet (bagruden), hver gang det var tæt på⁶⁾.

Moderen og hendes børn var ca. 3 km fra Skagen, da de mødte den eneste modkørende trafikant på strækningen⁷) (se C på kortet, fig. 1), og da var klokken ca. 01.25. Hun satte farten ned for at få »bilisten« til at overhale, og ved det første trafiklys standsede hun helt. Men ingen bilist overhalede eller nærmede sig bagfra. Det mærkelige lys var forsvundet! Køreturen var slut og familien var hjemme omkring kl. 01.30.

Dagen efter diskuterede man nattens oplevelse, og datteren fandt en avis frem med omtale af observationen fire uger tidligere. Der syntes at være mange lighedspunkter, og moderen ringede straks derefter til SUFOI.

Undersøgelser

SUFOI orienterede med det samme flere nordjyske aviser og bad dem efterlyse evt. vidner til denne observation. Allerede den 27. oktober bragtes den første omtale, og en del mennesker ringede til SUFOI om sagen. Desværre — som forventet — var ingen af henvendelserne fra folk, som færdedes på strækningen på observationstidspunktet, og der kom ikke oplysninger frem, der kunne kaste lys over begivenhederne.

Den 1. november 1980 interviewede Torben Birkeholm observatørerne i deres hjem, og ruten blev gennemkørt. (En beskrivelse af forholdene på strækningen findes i UFO-NYT nr. 2, 1981). Samtidig blev politistationerne i Skagen og Frederikshavn kontaktet for at høre, om man dér havde fået henvendelser, som kunne sættes i forbindelse med sagen. Dette var ikke tilfældet.

Ligesom i sagen fire uger tidligere blev månen udelukket som fejlkilde. Den 26. oktober 1980 befandt månen sig mere end 45 grader over horisonten i SSØ, og det er klart, at det mærkelige lys ikke har noget med Jordens drabant at gøre.

Den eneste naturlige forklaring på observationen synes at være en bilist med lys i den ene forlygte, der af en eller anden grund ville »forskrække« en uskyldig bilist. Mødet med den parkerede bil ved Ålbæk kunne måske tyde i den retning. På den anden side forklarer

dette ikke de pludselige tilsynkomster og efterfølgende forsvindingsnumre.

Det er ikke muligt med sikkerhed at afgøre, om det observerede fænomen har en naturlig årsag, eller om der skulle være tale om et ægte UFO-fænomen. Skulle vore læsere kunne bidrage med oplysninger, hører vi gerne om det.

Sammenligning

Lad os i det følgende trække nogle lighedspunkter frem mellem hændelsen fra den 27. september og ovennævnte fra den 26. oktober 1980.

— selv om vi ikke har nogen præcis angivelse af stedet for observationens start, er strækningen praktisk taget den samme.

— tidspunkterne er ikke helt sammenfaldende, men det er bemærkelsesværdigt, at der er fire uger mellem de to observationer, på nær 5 timer.

— observatørerne er begge bilister og kvinder.

— når fænomenet var tæt på, blev der observeret ét lys ved begge observationer, og lyset syntes i begge tilfælde at »forfølge« bilerne.

— lysfænomenet var i begge tilfælde rundt — som en »lygte«.

— de beskrevne manøvrer falder sammen på et væsentligt punkt, nemlig de gange hvor lysfænomenet pludselig dukkede op tæt bag ved kvinderne. Begge undrede sig over, at lyset sås få meter væk, uden en acceleration var observeret.

— lysfænomenet forsvandt helt på nogenlunde samme sted.

På andre punkter afviger de to oplevelser en del. Således forekom den karakteristiske forsvinden, hvor fænomenet bevægede sig **ud over terrænet**, kun i den første hændelse. Denne manøvre er i sig selv vanskelig at forklare som værende forårsaget af en bil, og desuden forekom den kun ved møder med modkørende! Dette var ikke tilfældet i anden omgang, men det skyldes måske netop den ringe trafik (kun én modkørende) på det tidspunkt?

Den første observatør omtalte et hvidt lys, hvor den anden beskrev farven som gullig, og i det første tilfæl-

de sås lyset lige i midten af synsfeltet (bagruden), mens lyset var placeret i den ene side ifølge den sidste observatør.

Det er muligt at fremdrage flere detaljer, hvor de to beskrivelser adskiller sig fra hinanden, men det er dog tydeligt, at hændelserne har det grundlæggende forløb til fælles: en »forfølgelse« på en forholdsvis øde strækning.

Samtidig må det dog understreges, at observationen den 26. oktober ikke har så mange uforklarlige momenter som den første. Man kunne tænke sig, at en bilist — inspireret af omtalen af den første »forfølgelse« — havde lagt sig »i baghold« ved Ålbæk for at forfølge en (måske flere?) bilist og forskrække denne. En af manglerne ved denne teori er selvfølgelig, at en sådan bilist **ikke** er fundet.

Den første observation lader sig vanskeligt forklare på lignende vis. Alligevel er kommet oplysninger frem, der i første omgang tydede i den retning! En lokal journalist fik på et tidspunkt at vide, at en lastvognschauffør fra havnen i Skagen mente, at hans lastvogn var et af de UFOer, som pressen havde skrevet om. Journalisten fik historien på anden hånd.

Chaufføren havde fortalt, at han kørte mod Skagen med en defekt forlygte. Projektøren (oven på førerhuset?) blev taget i brug for at han kunne se noget (og måske også blive set?), men den blev imidlertid drejet bort, hver gang et andet køretøj nærmede sig, for ikke at blænde føreren af dette køretøj!

Kunne dette være forklaringen på lysets bevægelse ud over terrænet, hvor det slukkedes i en tågestribe?

Desværre ønskede chaufføren at være anonym, men forklaringen lød jo besnærende, og journalisten skrev en notits i sin avis, hvor han bad chaufføren kontakte SUFOI, så man kunne få mulighed for at sammenholde beretningen med kvindens oplysninger. Dette er imidlertid ikke sket, og hvis chaufføren (eller hans bekendte) skulle læse dette, vil vi kraftigt opfordre ham til at henvende sig til SUFOI. Det kan ske på tlf. 08-163319, eller via brev til SUFOI, postboks 6 2820 Gentofte, og vi respekterer selvfølgelig ønsket om at bevare anonymiteten.

- Bl.a. ønsker vi svar på spørgsmål som:
- hvordan kunne chaufføren flere gange køre tæt op bag kvindens bil, for i næste øjeblik at ligge 2—300 meter bagude — og omvendt?
- Hvad er forklaringen på, at lyset/lastbilen kunne følge kvinden med 130 km i timen — og hvorfor?
- Hvorfor blev projektøren ikke drejet bort ved mødet med bussen fra Skagen til Frederikshavn?
- Hvorfor blev det blændende lys ikke drejet bort, når lastbilen var helt tæt bag kvinden?
- Kvinden omtalte kun ét lys i lav højde. Hvor på lastbilen

- var den drejelige projektør monteret, og hvorfor så kvinden ikke to lys samtidig?
- Kan chaufføren forklare, hvorfor kvinden ikke så silhouetten af en stor lastbil i det klare vejr?
- På hvilken dato og hvilket tidspunkt kørte chaufføren denne tur?

Det skulle være klart, at chaufførens hidtidige oplysninger ikke er tilstrækkelige til at forklare den første observation. Indtil vi hører nærmere, må vi således fortsat betragte sagen som uopklaret.

Skulle evt. oplysninger komme frem, vil vi selvfølgelig vende tilbage til begge observationer her i bladet. □

Noter:

- 1) Der var nu gået et par minutter siden mødet med bilen med det lange lys tændt.
- 2) Sønnen var i øvrigt på det tidspunkt af den opfattelse, at det virkelig drejede sig om en bilist.
- 3) Datteren, som observerede direkte ud gennem bagruden, mente, at lyset var forholdsvis »skarpt«.
- 4) Moderen så ikke på lyset, *mens* det forsvandt.
- 5) Støjen fra deres egen motor kunne muligvis overdøve en evt. bagvedkørende bil.
- 6) Moderen kunne ikke sige, om lyset skiftede position, når hun ikke så i spejlet.
- 7) På intet af strækningen blev de overhalet af trafikanter.

DET STOD I UFO-NYT for 20 år siden

Under denne overskrift er det min mening at bringe klip fra gamle numre af UFO-NYT. Klippene, der vil dække både dansk og udenlandsk stof, bliver bragt uden nogen form for kommentarer.

Tanken med disse klip er bl. a. at vise, hvad der rørte sig på UFO-fronten for 20 år siden, og de behøver på ingen måde at dække det, SUFOI står for i dag.

Jørgen Bengtvig.

UFO jaget af Air Force - afsløret af NICAP

Radarbekræftelse på en dramatisk UFO-jagt er modtaget af NICAP-hovedkvartererne. Hændelsen fandt sted i sommeren 1958 tæt ved en af de sydvestlige Air-Force baser.

Ifølge en AF-radarekspert på basen blev to jetjagere ledet ind på to ukendte objekter, som fløj ved siden af hinanden. Da den ene af jagerne forsøgte at komme tæt ind på dem, forsvandt det ene UFO fra radarskærmen for hurtigt at komme til syne igen bag den første jetjager. (Denne forsvinden og tilsynekomst — forklarede radareks-

perten — skyldtes UFOens acceleration ud af radarstrålens rækkevidde og sagtnen af farten igen på et nyt sted, hvor radarstrålen kunne ramme den).

Medens denne UFO fór opad bag jetjageren, ændrede pilot nr. 1 sin kurs og forsøgte atter at komme tæt på. Ligesom før forsvandt hans bytte hurtigt uden for rækkevidde. Under disse manøvrer blev begge jetjagerne og UFOen nøje fulgt af AF-radareksperten på jorden.

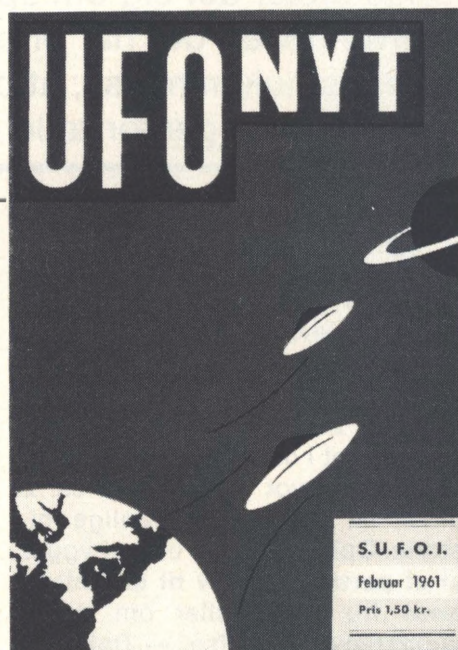
Efter disse to forgæves forsøg vendte jetpilot nr. 1 tilbage for at ledsage sin kammerat, der havde haft samme vanskeligheder med

det andet UFO. Et øjeblik efter så pilot nr. 1 sig tilbage og opdagede, at det andet mystiske objekt atter fulgte efter ham. — Fast besluttet på ikke at tabe det af syne denne gang vendte han rundt med en hastighed, der var nær lydets. Men inden han havde afsluttet sit drej, gik det ukendte plan ind i en næsten lodret stigning.

— På basen registrerede radareksperten UFOens tredje flugt. En lignende forsvinden af det andet objekt konstaterede pilot nr. 2.

Komplet udmanøvreret gav de skuffede piloter til sidst op og vendte tilbage til deres base.

UFO-NYT maj/juni 1961.

S. U. F. O. I.

Februar 1961

Pris 1,50 kr.

Undervands-UFO forskrækker ægtepar

Af Frank Lerbæk

Det sker ofte, at SUFOI først får kendskab til en observation flere år efter at den er gjort. — I mange tilfælde drejer det sig om spændende og interessante begivenheder, der har brændt sig så fast i observatørernes hukommelse, at de med temmelig stor nøjagtighed kan genfortælle deres oplevelse.

Det tilfælde, jeg her skal berette om, drejer sig om et lægeægtepar fra Faaborg på Fyn, der havde deres livs oplevelse ved et møde med fremmede og uforklarlige objekter.

Tommy Christensen og under tegnede besøgte i marts måned ægteparret i deres hyggelige hjem i Faaborg, hvor vi i løbet af ca. 2 timer fik deres usædvanlige historie. Oplevelsen var underbygget af et personligt brev til en datter, hvori fru X fortæller om deres fantastiske oplevelse. — Datteren har senere returneret brevet til forældrene, som siden har gemt det som en slags »minde« om begivenheden.

Hændelsen, der på flere punkter er ret usædvanlig, bliver nok ikke opklaret til bunds foreløbig, så vi må blot i første omgang konkludere, at det drejer sig om et uidentificeret objekt, klassificeret som en såkaldt C.E. 1-observation.

Der forestår en del undersøgelser inden en endelig konklusion. Skulle der således opstå nye momenter i sagen i form af tilsvarende observationer andre steder, vil vi i en senere artikel vende tilbage til denne sag.

Ægteparret har selv, via en bekendt, der er hjemmeværnsmand,

underrettet Efterretningstjenesten, men herfra har man aldrig fået en forklaring. Dette skyldes nok, at de fra denne instans ikke har nogen rimelig mulighed for at fremsætte en fornuftig forklaring.

I SUFOI må vi som sagt også indrømme, at vi indtil videre må overlade begivenhederne til læsernes bedømmelse, da det må erkendes, at vi heller ikke har en exakt forklaring på følgende spændende oplevelse:

Det var en augustaften i 1977 — og det blev for ægteparret fra Fyn en aften, de sent vil glemme. — En dejlig sejltur i motorbåd til øen Avernakø i det sydfynske øhav skulle om aftenen ende i noget af et mareridt.

Ved 21.30-tiden gik ægteparret om bord i deres motorbåd, der var udstyret med en dieselmotor, for at begive sig på den cirka 8 km lange hjemtur. Mørket var ved at falde på, og da de skulle passere et vanskeligt farvand med rev og til tider små vanddybder, iførte ægteparret sig redningsveste. Familien på øen udtrykte bekymring over, at de ville sejle hjem i mørke og tilbød dem at overnatte på øen. Men ægteparret sagde nej tak til til-

budet, de var opsat på at sejle hjem og gjorde deres forberedelser til hjemturen. Havde de imidlertid vidst, hvilke oplevelser de skulle blive udsat for, inden de nåede hjem, var de sandsynligvis blevet på øen til næste dag.

Ægteparret var kendt med turen og satte straks kursen mod kosten øst for Bjørnø. Efter passage af denne kost blev kursen sat til 360° (nord). Når man så var halvvejs mellem Bjørnø og Fyn, skulle der herefter styres en nord-vestlig kurs eller direkte mod lysene i Faaborg, så ville man automatisk passere lige igennem det smalle »Grydeløb« ved Katterød Rev.

Fru X, der sad ude i forstavnene for at holde udkig, blev imidlertid lidt senere klar over, at man måtte være uden for kursen, da lysene fra Faaborg var for langt til venstre, og hun varskoede straks sin mand om dette. Han stod i styrehuset og lyste på kompasset med en lom-melygte og kunne blot konstatere, at de var på ret kurs. Ægteparret bliver enige om at de hellere må holde denne kurs, da lysene inde fra land kan snyde. — Pludselig får de øje på to lys inde under land ved Katterød Rev. Lysene ser ud til at være under vandet. Farten sættes ned på båden, og nu ser observatørerne, at lysskærene flytter sig og at de nu begge kommer op til overfladen; 2 stærkt lysende kugler med en slags periskop ovenpå.

Ægteparrets første tanke er, at det må være en form for fjernstyret kamera — spionage måske. Det ene objekt forsvinder ret hurtigt igen, men det andet forfølger

båden. Undervandsobjektet kommer pludselig op til overfladen og sender en kraftig lysstråle mod observatørerne fra en projektør-lignende genstand ovenpå objektet. Observatørerne anslår objektet, der er ovalt, til at være ca. 1,5 m på den længste led.

Forskrækkelsen over objekternes tilsynekomst samt det stærke lys får et øjeblik ægteparret til at miste orienteringen, og de løber på grund med båden.

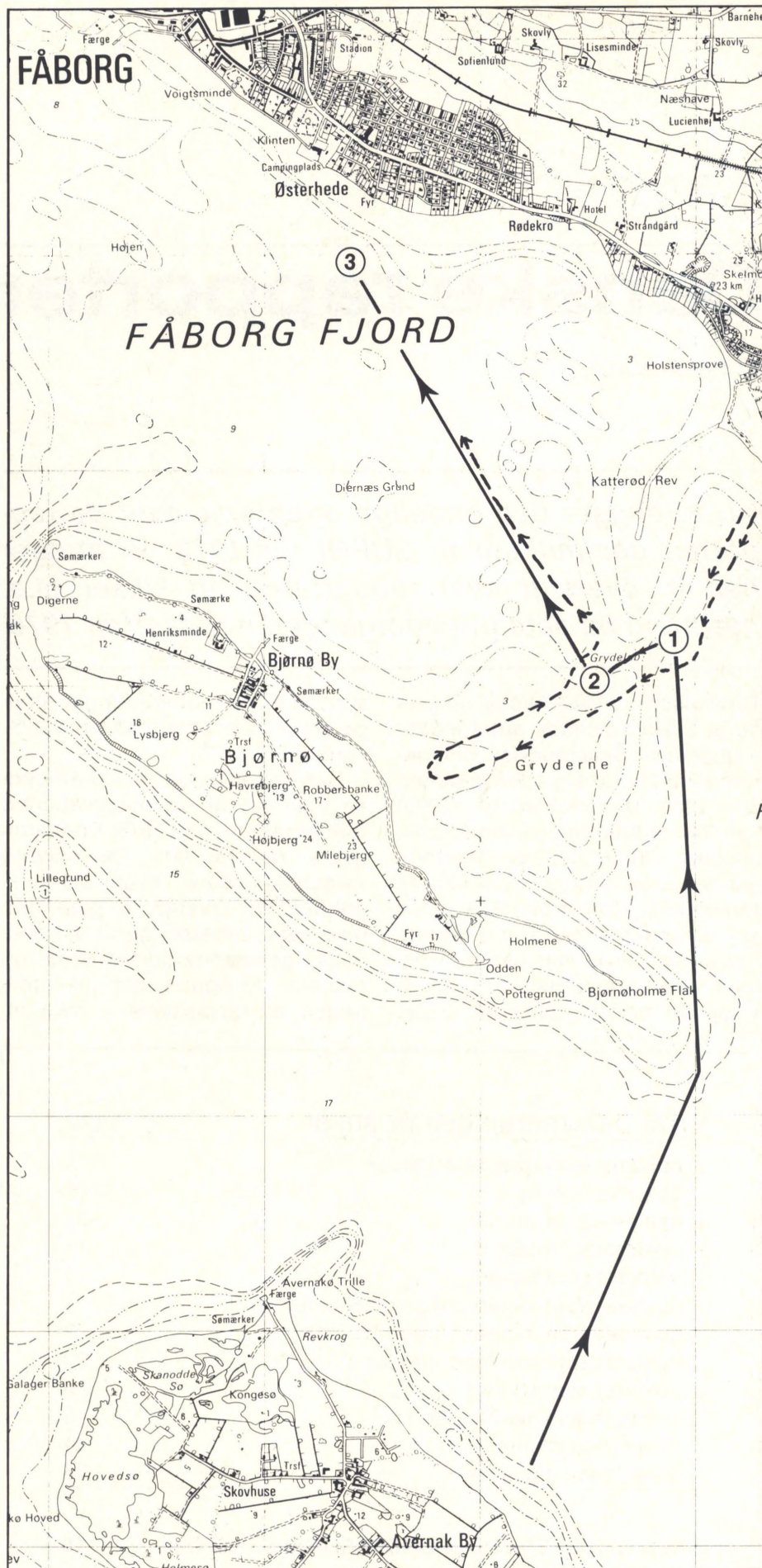
I første omgang tager hr. X oplevelsen forholdsvis roligt, og de får rokket båden fri af grunden og fortsætter langsomt sejladsen. Men nu virker roret ikke, og båden bliver ligesom »tiltrukket« af en usynlig kraft.

Objektet retter nu igen et kraftigt lys mod båden og ægteparret, og i flere minutter føler de sig fuldstændigt blændet af dette stærke lys. — Lyset slukkes pludseligt igen, og objektet bevæger sig nu væk fra båden med stor fart i retning af Bjørnø. Farten var flere gange en speedbåds, fortæller ægteparret. Objektet vender et øjeblik efter igen tilbage til båden, og fru X tror, at det har til hensigt at torpedere og eventuelt kæntré båden. De er nu begge rædselslagne, og fru X vil springe overbord, men manden får hende dog forhindret i dette.

Objektet gik nu bag om båden, hvor det blev liggende et øjeblik for så pludselig igen at oplyse hele båden kraftigt. Lyset slukkedes igen, og objektet fulgte derefter båden på vej ind mod Faaborg. Lige inden ægteparret nåede hjem, forsvandt objektet.

Observatørerne fortøjede båden kl. 23.40 og gik temmelig oprevne i land efter deres hidtil mest dramatiske sejltur, der egentlig kun skulle have varet ca. 40 minutter, men som i stedet kom til at vare mere end to timer.

Til slut skal lige nævnes, at en mand fra Faaborg, der samme nat som ovennævnte observation skulde op i et »lovligt ærinde«, så et stort, rundt og stærkt lysende objekt over Bjørnø. — Om de to uafhængige observationer har noget med hinanden at gøre, kan der kun gisnes om.

Den fuldt optrukne streg angiver bådens kurs. Den stiplede objekternes. Ved (1) gik båden på grund. Ved (2) blev man atter belyst af objektet, og ved (3) så ægteparret endelig undervandsobjektet forsvinde.

ANALYSE

Danske rapporter 1978

Af Per Andersen

Nu foreligger den endelige opgørelse over de rapporter, der indkom til SUFOI for 1978. Vi bringer her en oversigt over rapporterne og kikker bl.a. nærmere på satellit-undergangen nytårsaften 1978.

Tendensen fra 1977, hvor vi oplevede et stærkt dalende antal indberetninger til Skandinavisk UFO Information, holdt sig også igennem året 1978. Der indkom til SUFOI kun 342 indberetninger om observationer i 1978 (incl. de beretninger, vi kunne forklare som kendte fænomener). Dog drejer 90 af disse sig om undergangen af det øverste trin af den sovjetiske satellit Cosmos 1068 nytårsaften 1978. Ser vi et øjeblik bort fra disse 90, er der

altså kun 252 indberetninger tilbage, og dette er et fald på cirka 33% i forhold til 1977.

Det lykkedes os at identificere en stor del af de observationer, folk fortalte til os i 1978. Forklaringerne rækker lige fra enkelte »practical jokes«, hvor folk simpelthen har forsøgt at gøre grin med vores arbejde, og til astronomiske genstande som stjerner og planeter. Af figur 1 fremgår fordelingen af rapporterne i detaljer.

Gruppen »manglende data m.v.« dækker over alle de observationer, som vi ikke positivt har kunnet identificere, men som må formodes at kunne identificeres, hvis f. eks. flere oplysninger havde været til rådighed.

Alt i alt bliver der — når vi trækker de identificerede og rapporterne med manglende data fra — kun 16 observationer tilbage, som vi vil betegne som UFO-observationer. Dette er et fald på over 82% i forhold til 1977, hvor der var 90 sådanne UFO-rapporter.

UFO-rapporterne, såvel som de øvrige rapporter, er blevet behandlet ved hjælp af elektronisk databehandling af SUFOIs projekt UFODATA, og vi vil i det følgende se lidt nærmere på nogle af de resultater, der fremkom under denne databehandling.

ANTAL INDBERETNINGER TIL SUFOI	342
÷ opklaret som »practical jokes«	2
÷ opklaret som fly	36
÷ opklaret som satellit	55
÷ opklaret som planet	11
÷ opklaret som ballon	3
÷ opklaret som meteorologisk fænomen	1
÷ opklaret som meteorit (stjernes kud)	29
÷ opklaret som satellit-undergang	90
÷ opklaret som stjerne	8
÷ opklaret som nødblus m. m.	2
÷ andet identificeret	11
÷ manglende data m. v.	78
UIDENTIFICERET EFTER UNDERSØGELSE (UFOer)	16

UFO-rapporterne

Som nævnt er der i vores arkiv kun 16 såkaldte UFO-rapporter fra 1978. Dette udgør et så lille materiale, at det er sparsomt, hvad vi med dem som grundlag kan analysere. Men lad os i hvert fald se på, hvordan de 16 observationer fordeles sig i de traditionelle observations-kategorier. Dette fremgår af figur 2. Som det ses er 3/4 af UFO-rapporterne »ordinære observationer uden detaljer«, dvs. UFO-observationer, hvor fænomenet har befundet sig på en afstand større end 200 meter, og hvor en detaljeret form ikke har kunnet observeres. Den sidste fjerdedel af rapporterne omhandler »nærobobservationer af 1. grad«, dvs. UFO-fænomener, der har befundet sig inden for en af-

Fig. 1. Fordelingen af samtlige indberetninger til SUFOI for året 1978.

stand af 200 meter fra observatøren.

En af de mest interessante UFO-observationer fra 1978 stammer fra området omkring Næstved på Syd-sjælland. Her kommer observatøren kørende i bil sammen med sin datter omkring kl. 19.45, den 6. marts 1978, da de oplever et underligt fænomen. Observatøren beretter:

»Just som vi passerede den lille bakketop umiddelbart før gården, blændede jeg uvilkårligt ned for et modgående lys. Jeg blev imidlertid hurtigt klar over, at det ikke var et køretøj, men derimod et ca. 1 1/2 meter stort gyldent lys foran et træ i vejkanthen på tværvejen. Det virkede som en meget stor fyrværkerisol ophængt midt på stammen. I midten så den ud til at være fast — ellipseformet — nærmest som Piet Heins superellipse, lysende som hvidglødende metal, medens periferien af den spruttede og gnistrede i en mere rødgylden farve. Den lyste ikke særlig meget op i landskabet, men træstammen bag den var klart oplyst, den virkede nærmest fosforagtig med et gulligt-grønt skær, både op mod grenene og ned mod roden. Da vi først fik øje på objektet har afstanden vel været ca. 75 meter. Vi kørte ikke ret stærkt — 30-40 km/t — og jeg accelererede i hvert fald ikke ned mod objektet; men pludselig, hurtigere end jeg kunne blinke med øjnene, var genstanden væk! Jeg vil tro, at afstanden da har været 10—15 meter. Hele tildragelsen varede max. 10 sekunder.«

Træet blev naturligvis grundigt undersøgt efter hændelsen, både samme aften og senere i dagslys. Der blev hverken på træet eller i umiddelbar nærhed fundet noget som helst spor af hverken noget usædvanligt eller noget, der kunne forklare hændelsen. Der var altså med bestemthed ikke tale om en fyrværkerisol eller lignende. Observationen er stadig uopklaret. Ønsker man at læse mere om denne hændelse, er den udførligt omtalt i UFO-NYT nummer 3 fra 1978.

Yderligere analyser af de 16 UFO-observationer er som sagt meningsløst på grund af det ringe antal; så vi vil i stedet gå videre med at se på en af de *forklarede* hændelser fra 1978, nemlig satellit-undergangen nytårsaften.

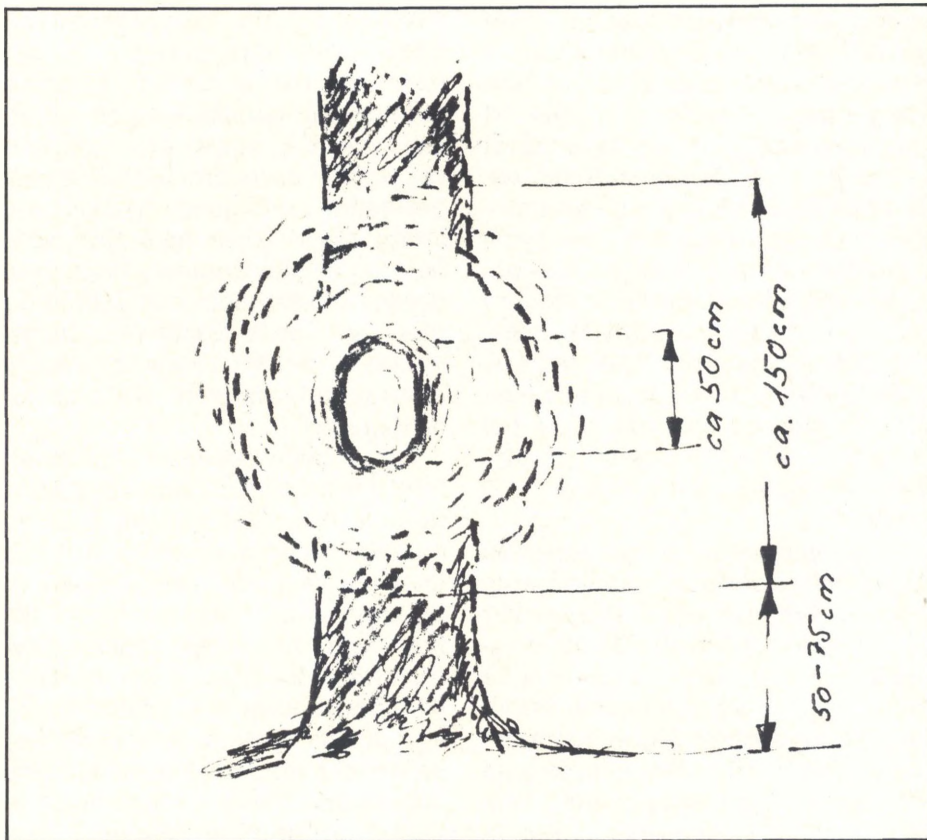
	Antal	Pct.
 Fænomener uden detaljer	12	75%
 Fænomener med detaljer	0	0%
 Radar/visuel observation	0	0%
 Nærobobservation af 1. grad	4	25%
 Nærobobservation af 2. grad	0	0%
 Nærobobservation af 3. grad	0	0%
I alt	16	100%

Fig. 2. Type-fordeling for de danske UFO-observationer fra 1978.

Fig. 3. Det superelliptiske lys observeret 6. marts 1978.

Observations- tidspunkt	Antal	Pct.
19.55	1	1,5%
20.00	41	60,3%
20.01	1	1,5%
20.02	2	2,9%
20.05	10	14,7%
20.06	1	1,5%
20.07	2	2,9%
20.08	2	2,9%
20.10	4	5,9%
20.15	3	4,4%
20.18	1	1,5%
uoplyst	22	—
I alt	90	100,0%

Fig. 4. Observationstidspunktet ved 90 beretninger om satellitundergangen.

Nytårsaften den 31. december 1978

Da det først kom til vores kendskab, at der var observeret et mærkeligt fænomen nytårsaften ved otte-tiden, kom vi umiddelbart til at tænke på nytårs-fyrværkeri, der jo tidligere har givet anledning til indberetninger. Men det skulle hurtigt vise sig at være noget helt andet.

Vi skal her ikke gå ind i detaljerne omkring opklaringsarbejdet, men blot nævne, at man bl.a. ved »Royal Aircraft Establishment« i England holder rede på satellitundergange. Herfra fik vi oplyst, at det observerede måtte have været et rakettrin fra den sovjetiske satellit Cosmos 1068, der genindtrådte i Jordens atmosfære over Tyskland. Satellit-undergangen blev observeret fra Skotland, flere steder i Tyskland og som sagt fra Danmark. Endvidere blev der i Tyskland faktisk fundet et brudstykke af rakettrinnet, der var kommet ned i hel stand — et »lille« stykke på omkring 10 kg og med længden 1,10 meter!

Fra Danmark har vi optegnet 90 beretninger om denne undergang, og vi vil her vise et par statistikker fra analysen af disse 90 observationer. Det er nemlig vigtigt også at analysere de opklarede fænomener for på den måde at sammenholde observatørernes *indtryk* med de *faktiske* omstændigheder. Der ved opnår vi et bedre kendskab til

folks måde at opfatte naturlige fænomener på himlen på, og vi er dermed langt bedre rustet til vores fremtidige arbejde med rapporter og indberetninger.

De 90 danske observationer af satellit-nedfaldet stammer hovedsagelig fra Vestjylland, især fra området omkring Herning og Holstebro. Således stammer ca. 17% fra postnummerområdet 6000—6999, ca. 81% fra området 7000—7999 og ca. 2% fra postnumrene 8000—8999. Grunden til, at det især er herfra observationerne stammer, er ganske simpelt vejret. Det viser sig, at der stort set kun var skyfrit i *dette* område på det pågældende tidspunkt. Havde det været skyfrit over hele Danmark, var der måske kommet flere hundrede indberetninger til SUFOI fra folk, der havde observeret fænomenet — og det kan vores Alarmcentral så være glade over, at der ikke gjorde!

De observationstidspunkter, folk har angivet til os, fremgår af figur 4. Som det ses fordeler de sig over tidsintervallet fra kl. 19.55 til kl. 20.18, med hovedvægten — omkring halvdelen — kl. 20.00. Men fordi så mange angiver tidspunktet til kl. 20.00, behøver dette ikke nødvendigvis at være det nøjagtige observationstidspunkt. Der er nemlig altid usikkerheden ved observatørernes tidsangivelser at tage i betragtning. Mange perso-

ner vil sige »klokken otte« når tidspunktet ligger inden for, lad os sige, fra kl. 19.50 til kl. 20.10. De har nemlig ikke nødvendigvis kikket på uret på observationstidspunktet, og i stedet husket tidspunktet som »omkring otte«.

Den eneste anden større gruppe af tidsangivelser falder klokken 20.05, og det, sammenholdt med de øvrige angivelser, får os til at slutte, at det rigtige observationstidspunkt må have været klokken 20.05 +/- 3 minutter. Altså imellem kl. 20.02 og kl. 20.08. Dette stemmer også overens med de oplysninger, der er modtaget fra England angående satellit-undergangen.

Nu kan vi imidlertid se, at de oplyste observationstidspunkter har yderpunkterne kl. 19.55 og kl. 20.18. Dette bekræfter nok en gang vores erfaring, at selv om to observatører angiver to vidt forskellige observationstidspunkter (f.eks. kl. 19.55 og kl. 20.18), så kan de — med usikkerheden taget i betragtning — faktisk godt have observeret det samme fænomen på samme tidspunkt.

Hvis vi kikker på observationernes varigheder, så spænder de lige fra omkring 5 sekunder og til 5 minutter. Dette er også naturligt, for vi må tænke på, at ikke alle observatører har set fænomenet i hele dets tidsudstrækning. Nogle vil naturligvis kun have observeret satellitten på den sidste del af dens bane igennem atmosfæren, og de vil dermed have en relativ kort observationstid. De fleste observatører har angivet omkring 1—2 minutter som varighed. Tager man i betragtning, at de fleste personer i en sådan situation oplever tiden som noget længe, end den i virkeligheden er, så får vi nok en mere realistisk varighed på omkring 15-30 sekunder (hvilket faktisk er lang tid).

Vender vi os mod fænomenet som sådant, ja så viser det sig, at langt de fleste — omkring 69% — har oplevet fænomenet som et enkelt objekt, omkring 25% af observatørerne har opfattet det som fra 2 til 11 objekter i klynge, og endelig er der ved 7% af indberetningerne ikke oplyst noget om antallet af observerede objekter. Dette stemmer ganske godt overens med et rakettrin, der bevæger sig ind i atmosfæren i ét stykke og som et stykke nede i

atmosfæren sprænges i flere stykker, der hver for sig brænder op (undtagen åbenbart de enkelte, der kom ned uden at være brændt helt op).

Form og farve

Hvordan så fænomenet så ud? Observatørernes opfattelse af fænomenets form fremgår af figur 5. Størstedelen, dvs. halvdelen af observatørerne, har oplevet fænomenet som et lys med en hale. De øvrige angivelser varierer fra rundt, over ellipsen til det aflange. Selv om mange altså har fået fat i, hvad der kan betegnes som fænomenets »rigtige udseende«, viser et nærmere studium af de enkelte beskrivelser, at der er enkelte, der i den korte tid der var til rådighed under observationen, ikke har opfattet det »rigtige udseende« eller har ment at kunne se flere detaljer, end der faktisk har været at observere. Vi skal altså igen være på vagt ved observatørers angivelser af et observeret fænomens udseende.

Til sidst kan vi se på de observerede farver. Disse fremgår af figur 6. Heraf fremgår det, at fænomenet hovedsagelig er oplevet som hvidt eller med forskellige farver. Men der er dog også observatører, der har oplevet farven som blålig, grålig og endda sølvagtig.

Dette må *ikke* betragtes, som om observatørerne ikke taler sandt; de har faktisk oplevet fænomenet — formen, farven m.v. — på den måde de beretter. Men det menneskelige øje og den menneskelige hjerne er sådan indrettet, at vi ikke altid får — eller kan få — det korrekte indtryk af et oplevet fænomen. Studiet

Hele årgange af UFO-NYT til salg:

1965: 18,00 kr.	1973: 30,00 kr.
1966: 18,00 kr.	1974: 30,00 kr.
1967: 18,00 kr.	1975: 35,00 kr.
1968: 20,00 kr.	1976: 45,00 kr.
1969: 20,00 kr.	1977: 45,00 kr.
1970: 20,00 kr.	1978: 45,00 kr.
1971: 25,00 kr.	1979: 65,00 kr.
1972: 25,00 kr.	1980: 65,00 kr.

Kan sælges årgangsvis.
Venlig hilsen Kielgast, Bakkevej 18, 9400 Nørresundby.

	<i>Antal</i>	<i>Pct.</i>
	14	17,9%
	8	10,3%
	6	7,7%
	10	12,8%
	1	1,3%
	39	50,0%
	12	—
I alt	90	100,0%

Fig. 5. Formen ved beretningerne om satellitundergangen.

	<i>Antal</i>	<i>Pct.</i>
Hvidlig	20	45,5%
Rødlig	6	13,6%
Gullig	2	4,5%
Blålig	1	2,3%
Grålig	1	2,3%
Sølvagtig	3	6,8%
Flere farver	10	22,7%
Andet	1	2,3%
uoplyst	46	—
I alt	90	100,0%

Fig. 6. Farverne angivet i de 90 indberetninger.

af disse menneskelige mekanismer kaldes i fagsprog for perceptions-psykologi. Men det vil føre for vidt at komme nærmere ind på emnet perceptions-psykologi her.

Afslutning

Hermed afsluttes en kort gennemgang af de observationer fra 1978,

der er kommet til vores kendskab. Ønsker man at læse om en tilsvarende analyse af rapporterne fra 1977, henvises der til UFO-NYT nummer 5 fra 1980, side 184.

I et kommende nummer af bladet vil vi gøre nærmere rede for de indkomne rapporter fra året 1979 — mere herom senere. □

Nærkontakten er sagens kerne . . . /2

1. del af UFO-NYT's interview med SUFOI's afgåede formand Flemming Ahrenkiel (FA) blev bragt i UFO-NYT nr. 2/81. Samtalen dér drejede sig bl.a. om emner som SUFOI's nye struktur, det nye UFO-NYT samt om den mulige årsag til den skepsis, hvormed den etablerede videnskab møder hele UFO-problematikken.

I denne 2. del af interviewet berøres nærobservationernes betydning, SUFOI's stillingtagen til UFO-problemet samt nogle løse ideer om selve UFOerne.

Nærkontakt-tilfældene

SP: Hvilke typer UFO-observationer — hvis vi ser på de 6 Hynek-grupper — mener du er de væsentligste, eller foretrækker du at beskæftige dig med? Og hvorfor?

FA: De radar-visuelle observationer og nærkontakt-tilfældene. De første fordi man her har den menneskelige observation understøttet af en registrering på et måleinstrument. Kontakttilfældene fordi jeg mener, at det er her, man har de bedste chancer for at finde løsninger på hele UFO-problemet.

I de tilfælde, hvor et UFO både registreres af et vidne og f.eks. på en radarskærm, får man både det visuelle, subjektive indtryk af udseende, bevægelsesmåde, lys og farver samt den objektive radarregistrering, der — foruden at kunne bekræfte det visuelle indtryk — kan afsløre hastigheder, størrelser og afstande til det sete. Endelig er den radar-visuelle observation — hvis den er god — et vægtigt bevis på fænomenets réelle eksistens.

Vi står jo i en lidt barok situation: på den ene side at skulle prøve at analysere og katalogisere opnåede

UFO-data, og på den anden side samtidig at skulle argumentere for, at det, man undersøger, overhovedet eksisterer.

SP: Og nærkontakt-tilfældene? Rummer de løsningen?

FA: Ja — trukket hårdt op vil jeg mene, at i nærkontakttilfældene har vi den eneste mulighed for at finde frem til fænomenets kerne. I nærkontakttilfælde af 2. og 3. grad er vi så tæt inde på livet af UFOerne, som det er muligt. Til den sidste gruppe regner jeg også de såkaldte kontakttilfælde, hvor vidner påstår at have kommunikeret med UFOnauter, at have været inde i objekterne eller endda have været bortført eller kidnappet for kortere eller længere tid af UFOnauterne. Vi burde i disse tilfælde have de bedste muligheder for at opnå væsentlige data, der ved en efterfølgende analyse og bearbejdning kunne gøre os bare lidt klogere.

SP: Men de data har vi øjensynlig endnu ikke fået, trods adskillige tilfælde á la Betty og Barney Hill og Travis Walton. Tilfælde, hvor de

pågældende personer — ifølge deres egne påstande — opholdt sig i mange timer inden i et UFO og derfor burde have set masser af ting og sager, der kunne være af interesse både for UFOloger og videnskabsmænd.

FA: Nej, vi har ikke fået disse data, og det skyldes bl.a. det paradoks, at det så godt som altid er personer uden særlig uddannelse, der har været indblandet i disse tilfælde. Groft sagt: hvad forstand har en husmoder på astronomi eller avanceret rumfartsteknologi, hvad forstand har en tømmerhugger eller fisker på gravitationsteori, kvantemekanik eller mikroelektronik etc. etc. De pågældende har ikke en chance for at give en informativ, teknisk beskrivelse af de ting, de bemærkede eller oplevede i UFOet. Måske kan vi, hvis oplysningerne fra mange af disse »kidnapningshistorier« kombineres, finde en sammenhæng, en rød tråd, eller et gran af sandhed, der kan vise sig at være uvurderlig information. Vi har desværre endnu ikke oplevet, at diverse professorer indenfor kernefysik, astronautik, rumfartsteknologi etc. er blevet shanghaget til en sightseeing-tur i et UFO.

SP: Alligevel mener du, at det med tiden vil være muligt at hente værdifulde oplysninger ud af nærkontakt- og kontakttilfældene?

FA: Ja, bl.a. fordi vi — og her mener jeg ikke specielt SUFOI, men UFO-forskningen på globalt plan — er blevet dygtigere til at undersøge disse tilfælde, dygtigere til at sortere skidt fra kanel og dygtigere til at trække oplysninger ud af de

personer, der har været indblandet i kontakttilfældene. Kontaktpersoner — à la Hill-parret og Travis Walton — har i mange tilfælde vist sig at besidde væsentlig flere og mere detaljerede oplysninger om deres oplevelser, end de under normale omstændigheder kunne huske eller genfortælle. Ved hypnose under kyndig behandling er det muligt at få adgang til disse data i vidnernes ellers bortgemte hukommelse. Det bedste eksempel herpå er f.eks. oprulningen af hele parret Hill's oplevelser under deres ufrivillige ophold i UFOet.

Dog må man også ved denne metode være opmærksom på diverse faldgruber. Undersøgelser i USA har vist, at personer under hypnose godt kan referere ret troværdige beskrivelser af deres ophold i UFOer — vel at mærke uden overhovedet nogensinde at have været i et UFO! Hvis personen selv er overbevist om oplevelsens ægthed — den kan f.eks. være »anbragt« under forudgående hypnose — vil han/hun genfortælle den indbildte oplevelse under hypnose-interviewet, og så er det, at UFO-forskerens viden, erfaring og dygtighed skal stå sin prøve: er historien referat af en virkelig oplevelse?

Er UFOerne rumskibe?

SP: Ud fra det, du hidtil har sagt, må man næsten konkludere, at du selv er overbevist om, at UFOerne er regulære rumskibe fra andre civilisationer?

FA: Ja, det er jeg alt i alt tilbøjelig til at mene — men jeg bryder mig dog ikke rigtig om betegnelsen »rumskibe« i denne sammenhæng. De fleste tænker med dette ord næsten udelukkende på fartøjer à la Jens Lyn & Co.'s slanke rumkrydsere — blanke, strømliniede, armerede superraketter, der drøner gennem rummet, fra det ene solsystem til det andet, bogstaveligt talt med foden på speederen og øjnene på et hurtigt drejende speedometer.

Jeg foretrækker betegnelsen »rumfartøj« eller slet og ret »objekter« eller »fartøjer«. Det er ikke kun pindehuggerier, for jeg forestiller mig, at disse fartøjer har egenskaber og evner, som vi slet ikke tænker på eller knap nok kan forestille os — når vi blot taler om »rumski-

be«. UFOerne kommer måske fra andre verdener, andre solsystemer eller galakser, og overvindelsen af de afstande, der her bliver tale om, sker næppe ved blot at flyve uge efter uge, måned efter måned og så måske efter flere år at nå frem til det fnug, vi lever på her og nu.

SP: — og afstandene er ikke millioner km, men millioner af lysår!!

FA: Ja, nu har jeg jo allerede vovet mig et godt stykke ud i det spekulative, så lad os bare tage et par skridt yderligere! Jeg kunne f.eks. forestille mig, at de — UFOnauterne — er i stand til at manipulere med både tid og rum, i det mindste som vi kender disse to begreber. Man kunne forestille sig et UFO gå op i kredsbane om sin hjemplanet Klass Alpha — i fartøjet foretager besætningen nogle indkodninger af rumkoordinater på objektets computer — der trykkes på en knap — og en brøkdelen af et sekund

senere befinder objektet sig på den ønskede, indkodede position, millioner af lysår fra hjemplanet og måske netop lige uden for vor atmosfære. Teknikken bag dette hop og hvad der ligger mellem »start« og »stop« har jeg ikke fantasi til at forestille mig — og det vil måske også overgå selv den mest løbske fantasi's påfund!

SP: Lad os et øjeblik gå tilbage til nærkontakttilfældene igen. Efter en tur på f.eks. 5000 lysår lander objektet et afsides sted på Jorden og sætter sig i kontakt med den første tilfældige forbigående — f.eks. husmoderen; det er jo det, vi bl.a. hører om! Udbyttet af en så lang rejse synes lidt magert?

FA: Ja, og dermed er vi røget lige på hovedet ind i et af de andre paradokser i UFO-sagen. I mere end 30 år — hvis vi regner fra Kenneth Arnolds observation i 1947 — har UFOerne svirret rundt i atmos-

... i nærkontakttilfældene har vi den eneste mulighed for at finde frem til fænomenets kerne.

færen. De har haft alle mulige chancer for i den forløbne tid at udføre en detaljeret kortlægning og analyse af alt, hvad der findes på denne jord — og uden at vi overhovedet behøvede at have opdaget dem. Det ville måske have taget dem et par år at få alt kortlagt i de mindste detaljer — fra Jordens kemiske sammensætning til de enkelte nationers særpræg, sprog og teknologiske kunnen.

Alligevel berettes der den dag i dag om, at de går rundt og indsamler prøver, kigger på vegetation, dyr og mennesker — som om alt var nyt og ukendt for dem.

Kontakttilfældene gør kun problemet værre! Hver kontaktperson får øjensynlig sit eget budskab og sin egen version af, hvorfor UFOerne kommer her, og hvem UFOnauterne er. De fleste beretninger er indbyrdes modstridende, og deres indhold giver just ikke indtryk af at stamme fra en avanceret og intelligent civilisation, der aflægger Jordanen visit.

UFOerne generer sagesløse bilmister og naturvandrere, ødelægger landmænds marker med brændmærker, leger kispus med alt og alle. De opfører sig alt i alt — set med vore øjne — tåbeligt og ikke særlig rationelt!

SP: Og hvad er så forklaringen på det?

FA: Aner det ikke! Men nogle gange spekulerer jeg på, om de simpelt hen tager gas på os — opfører et skuespil med os som naive tilskuere, men vel at mærke et skuespil, hvor den egentlige handling foregår bag scenen, skjult for publikum.

Tag et par tilfældige eksempler: UFOerne er sky og undgår al direkte kontakt! Ikke desto mindre finder de på at flyve i lav højde og stoppe biler i massevis — de lader sig fotografere, de efterlader spor på jorden, de sejler langsomt hen over byområder og bliver set af masser af mennesker.

UFOerne kommer fra en teknisk fremskreden civilisation — alligevel kontakter de hr. Menigmand og giver ham en teknisk røverhistorie, evt. et tåbeligt budskab, som selv et barn kan more sig over.

Det kunne da tyde på, at de gør grin med os. Og næsten uancet hvor tæt om næsen vi har dem, så

efterlader de aldrig det endegyldige bevis på deres eksistens.

SP: Med alle de observationer, der sker på årsbasis over hele Jorden, skulle man jo næsten formode, at der på et eller andet tidspunkt måtte dukke et bevis op, som selv de argeste skeptikere måtte bøje sig for. Det mest oplagte tilfælde ville vel være et UFO med motorstop — et nedstyrtet UFO??

FA: Ja, nu foregriber vi begivenhedernes gang en smule, idet jeg er vidende om, at UFO-NYT netop vil tage problemerne omkring evt. nedstyrtede UFOer op. Jeg vil der-

... nogle gange spekulerer jeg på, om de (UFOerne) simpelt hen tager gas på os — opfører et skuespil med os som naive tilskuere. . .

for ikke gå nærmere ind på dette, men kun sige, at jeg i dag har fået sået tvivl i sindet angående stormagternes viden om UFOerne. Jeg har hidtil været tilbøjelig til at mene, at de vidste forbistret lidt om UFOerne — at de faktisk ikke holdt oplysninger af væsentlig betydning tilbage — og at historier á la Frank Scully's fra halvtredserne om nedstyrtede UFOer taget i forvaring af det amerikanske forsvar var de rene skrøner og blålys. Jeg er ikke så sikker længere. Jeg vil ikke blive forbavset, hvis vi om nogle år får at vide, at amerikanerne — og russerne for den sags skyld også — i adskillige år har haft UFO-vrag og døde UFOnauter opmagasineret i al hemmelighed, og at man i den mellemliggende årrække har stået på hovedet for at finde frem til mekanikken i disse objekter. På den anden side tror jeg ikke, man har været i stand til at finde ud af så forfærdelig meget indtil dato. Havde man det, ville vor teknologiske udvikling — specielt inden for rumfarten — nok have taget en anden drejning inden for de sidste år. Man rejser næppe

med diligence, hvis man har et superpersonisk jetfly til disposition.

Hvad mener SUFOI?

SP: Hvad mener så SUFOI som organisation om UFOerne - det samme, som du her har givet udtryk for??

FA: Nej, absolut ikke! Lad mig endelig slå fast, at disse ideer og tanker, vi her har snakket om — både »rumfartøjerne«, rejsemåder, skuespil og nedstyrtede UFOer — helt må stå for min egen regning. SUFOI som organisation har ikke — hvis vi sætter sagen på spidsen — nogen officiel mening om UFOernes oprindelse, indhold eller lignende, og det ville vel heller ikke være rimeligt at forvente en sådan, når man tager SUFOIs formålsparagraf i betragtning. Jeg vil måske få ørerne lidt i maskinen for en sådan udtalelse, men jeg tror den er ret realistisk.

Det vi hidtil har snakket om, har jo primært været idéer, der ikke kan underbygges eller bevises her og nu — spekulationer, om man vil. Noget sådant kan en organisation som SUFOI ikke rigtig tillade sig. SUFOIs formål er — med begge ben solidt plantet på jorden — at indsamle og bearbejde så mange data om UFOer som muligt og ud fra disse data søge at give et billede af fænomenets egenskaber, karakteristika og adfærd. Endemålet er et objektivt og videnskabeligt uangribeligt bevis på disse tingesters eksistens! Derimod er der frit spil for den enkeltes flyvske teorier — der indtil videre må forblive temmelig subjektive — og de må være den enkeltes egen hovedpine, så længe de ikke luftes under falsk flag — dvs. under foregivende af at være organisationens synspunkter.

SP: Dvs. at meningene i SUFOIs Repræsentantskab kan være ret så delte, når talen falder på, hvad der egentlig skjuler sig i eller bag UFOerne??

FA: Ja, selvfølgelig — og meningene er da også forskellige. Tænk nu også på, at Repræsentantskabet består af godt en snes forskellige mennesker, og det eneste, de umiddelbart — groft taget — har tilfælles, er en virkelig interesse og et levende engagement i fænomenet UFOer. Naturligvis kan de

ikke alle have den samme opfattelse af et så mangesidet fænomen, som UFOerne reelt er. En sådan ensretning ville da også være uhyggelig.

Men trods meningsforskelle i detailierne — f.eks. i spørgsmål som dem, vi her har vovet os ud i — så er vi i Repræsentantskabet alle enige om det overordnede formål for SUFOI — nemlig det i formålsparagraffen anførte. Den findes på side 3 i UFO-NYT i den farvede spalte — hvis nogen skulle være i tvivl eller have overset den!

SP: Så kunne man jo forvente, at der i Repræsentantskabet kunne opstå en slags »politiske« gruppe-ringer — findes der venstre- og højreorienterede UFOloger?

FA: Ja, det gør der sådan set, både inden for UFOloger generelt over hele verden og derfor også i SUFOI. Jeg vil ikke betegne det som »politiske« grupperinger, — det går mere på, hvordan man tolker UFO-fænomenet og på, hvor langt man går i sine ideer og spekulationer. Der er mange nuancer mellem det yderste, konservative synspunkt — hvor man næsten ikke tillader andre spekulationer end dem, der umiddelbart bygger på rå data — over synspunktet, at alle UFO-observationer skyldes rumfartøjer fra fjerne civilisationer, og til de yderste, »venstreorienterede« synspunkter, hvor der opereres med en blanding af UFOer, parapsykologi og det underbevidste.

Til slut . . .

SP: Til sidst — hvilken UFO-forfatter har betydet mest for dig?

FA: George Adamski!

SP: — — ?

FA: Dit ansigt er alle pengene værd! Og jeg vil æde min gamle hat på, at mange andre vil se lige så bestyrkede ud!

Men lad mig forklare det lidt nærmere, for svaret er faktisk ærligt ment.

Jeg hørte første gang om UFOer — eller dengang flyvende tallerkener — i 1958 i forbindelse med en familiediskussion om emnet hos mine bedsteforældre. En ven af familien var på besøg og havde bl.a. medbragt nogle eksemplarer af et lille tyndt blad, der hed »UFO-NYT«, samt en bog, der hed »Flyvende

. . . SUFOI som organisation har ikke — hvis vi sætter sagen på spidsen — nogen officiel mening om UFOernes oprindelse, indhold eller lignende. . .

tallerkener er landet«. En af forfatterne til denne bog var George Adamski. Jeg blev fascineret af diskussionen og det spændende emne, lånte bogen, læste den og tegnede abonnement på »UFO-NYT«. Og fra det tidspunkt har jeg været uhjælpeligt fanget i UFOernes fantastiske spind. Så det er faktisk takket været Adamski, at jeg kom ind i UFO-sagen og senere i SUFOI, med alt hvad det har medført på godt og ondt — og det har været en tid, som jeg nødtigt ville

have undværet, og heller ikke i dag gerne slipper.

Og det pudsig er, at så godt som alle danske »UFO-veteraner« har oplevet det samme, er blevet aktiveret dengang af Adamski og hans idéer (det var primært dem, der blev ført frem herhjemme dengang) — selv om de ikke altid er særligt begejstrede for at skulle indrømme det!

Men i dag har de fleste af os nok sluppet Adamski og afskrevet ham som værende fængslende — men uden ret megen jordforbindelse eller troværdighed.

SP: Det allersidste spørgsmål — hvordan hjælper man bedst til med at sætte skub i UFO-arbejdet, specielt herhjemme, som ganske almindelig UFO-NYT-læser?

FA: Råt og brutalt — slå en klo i venner, bekendte og lignende og fortæl dem, at der herhjemme findes et glimrende blad, der hedder UFO-NYT, hvori de kan læse om UFOer fra både ind- og udland på en saglig måde. Vis dem bladet og få dem til at abonnere! Derefter kan de fortsætte denne procedure. Jeg indrømmer, at det er at slutte med et fedt reklamehyl for UFO-NYT, men jo bedre UFO-NYT går m.h.t. abonnementstal, jo større sikkerhed får man for, at SUFOI kan sætte aktiviteter i gang — og dermed sikrer man en øget, seriøs UFO-forskning herhjemme. UFO-NYT er det ældste UFO-tidsskrift i Skandinavien — og i hele Europa er der vist kun et par stykker, der har flere år på bagen — og det er samtidig, synes jeg, langt det bedste og mest vederhæftige. Så jeg anbefaler med god samvittighed! □

LEDER

fortsat fra side 3

Nu håber vi på den samme velvilje, når vi præsenterer »SUFOIs STØTTEFOND«.

Støttefondens væsentligste opgave bliver at skaffe nye abonnenter til UFO-NYT. Vi kan ikke altid afse de økonomiske midler til annoncering, som vi egentlig gerne ville. Vi reklamerer løbende i pressen, men det er for relativt beskedne penge.

For at få en læserfremgang indenfor de nærmeste år i størrel-

sesordenen 500—1000 må vi anvende store og slagkraftige annoncer, når lejlighed byder sig. Midlerne hertil hentes blandt andet i Støttefonden.

Støttefonden modtager beløb i alle størrelser. Når De alligevel er på posthuset for at bestille materialer hos os, så beder vi Dem forhøje det indbetalte beløb for derved at betænke STØTTEFONDEN.

Kære medlemmer! Hjælp os med at leve op til formålet: at udbrede kendskabet til UFOerne! Fortæl om

SUFOI og UFO-NYT. Det er ikke kun en tom frase, når jeg taler om, at SUFOIs medlemmer kan blive en redningsplanke. Som nævnt indledningsvis, så synker vi ikke; men det er utilfredsstillende ikke at kunne arbejde på det niveau, som vi mener, UFO-sagen fortjener. □

Støttefonden har denne adresse:

SUFOIs STØTTEFOND
Postgiro 9 11 77 25
Postbox 6
DK - 2820 Gentofte.

Raketten gav rapporter

Af Ole Henningsen

Den 24. august 1979 observeredes et lysfænomen på himlen over store dele af landene i nærheden af den persiske golf. Med avisen »Gulf Mirror« for den 1.—7. september 1979 som kilde berettede vi i UFO-NYT nr. 4/1980 nærmere om hændelsen. Som en kommentar til artiklen skrev vi, at beretningen mest af alt mindede om et meteor eller nedfald af en satellit. Artiklen blev imidlertid bragt, fordi vort medlem i Sultanatet Oman, fru E. Hansen, skrev til os, at det var første gang i de 8 år, hun havde boet i området, at hun havde læst om UFO-fænomener i den lokale presse.

Vor bedømmelse af selve det observerede lysfænomen har nu vist sig at holde stik, idet der var tale om nedfald af en russisk bæreraket.

Beretningen nåede også frem til det upålidelige amerikanske blad »National Enquirer«, der havde fundet de store overskrifter frem den 6. november 1979. I bladet berettes livligt om »det metalliske UFO, der styrtede mod Jorden med en utrolig fart.«

I USA vakte beretningen også interesse hos en af de kendte »UFO-skeptikere«, James Oberg, der er rumfartsskribent og EDB-specialist ved Johnson Space Cen-

ter i Houston i Texas.

James Oberg kontaktede straks NORAD, North American Air Defence Command, der ved hjælp af sit avancerede sporingsudstyr holder styr på samtlige satellitter og raketdele i bane om Jorden.

Sergent Mike Bergman, presseofficer ved NORAD, kunne fortælle James Oberg, at sidste rakettrin fra opsendelsen af den russiske spionsatellit »Cosmos 1123«, var faldet ned og brændt op i Jordens atmosfære netop det anførte sted på det pågældende tidspunkt.

Ved hjælp af computerudskrifter af NORADs sporingsdata kunne man plotte det døende raket-

NASA

Satellite Situation Report

Goddard Space Flight Center

OBJECTS IN ORBIT										
INTERNATIONAL DESIGNATION	NAME	CATALOG NUMBER	SOURCE	LAUNCH	PERIOD MINUTES	INCLINATION	APOGEE KM.	PERIGEE KM.	TRANSMITTING FREQ.(MHZ)	NOTES
1979 0758	COSMOS 1123	11497	USSR	18 AUG	89.4	67.1	320	165		
1979 076A	COSMOS 1123	11496	USSR	21 AUG	89.1	81.4	2370	216		
1979 076C		11517	USSR	31 AUG						CURRENT ELEMENTS NOT MAINTAINED
1979 076D		11518	USSR							

DECAYED OBJECTS						
INTERNATIONAL DESIGNATION	NAME	CATALOG NUMBER	SOURCE	LAUNCH	DECAY	NOTES
1979 0758		11497	USSR	17 AUG	27 AUG 79	
1979 0758		11496	USSR	17 AUG	25 AUG 79	
1979 075E		11507	USSR	17 AUG	27 AUG 79	
1979 076A	COSMOS 1123	11496	USSR	21 AUG	3 SEP 79	
1979 076B	BOOSTER	11497	USSR	21 AUG	24 AUG 79	
1979 076C		11517	USSR	21 AUG	6 SEP 79	
1979 076D		11518	USSR	21 AUG	6 SEP 79	
1979 076E		11519	USSR	21 AUG	7 SEP 79	
1979 077A		11512	USSR	28 AUG	28 SEP 79	
1979 077C		11513	USSR	28 AUG	11 SEP 79	
1979 079A	COSMOS 1126	11515	USSR	31 AUG	14 SEP 79	
1979 079B		11516	USSR	31 AUG	9 SEP 79	

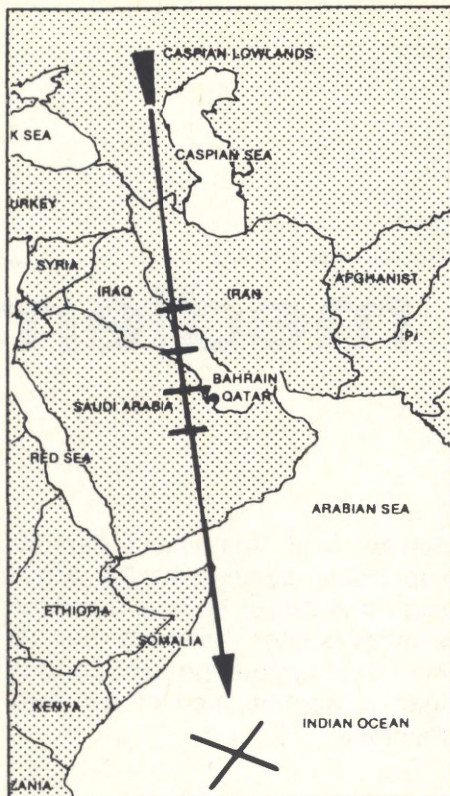
NASAs satellit rapport om Cosmos 1123. Øverst: opsendelsestidspunktet. Nederst: nedslagsdagene for satellit og løfteraket (booster).

trins bane ind på et landkort over området.

Den amerikanske rumfartsstyrelse NASA udgiver til stadighed fortegnelser over alle nyopsendte satellitter. Fortegnelsen dækker også alle satellitter, der på udgivelsesdagen stadig er i omløb om Jorden, samt de satellitter, der siden sidste udgivelse er faldet ned igen.

SUFOI har igennem mange år holdt sig å jour med satellitopsendelser m.v. via NASAs »Satellite Situation Report«, der udgives af Goddard Space Flight Center i USA.

Vi har derfor også kontrolleret James Obergs oplysninger i denne sag. Den russiske satellit Cosmos 1123 blev opsendt den 21. august 1969. Den fik den internationale betegnelse 1979 076A samt katalognummeret 11496. Sidste trin af bæreraketten fik betegnelsen 1979 076B samt katalognummeret 11497. Rakettrinnet gik iflg. NASAs op-

Cosmos 1123 bærerakettrins nedslagssted.

tegnelser netop til grunde den 24. august 1979, medens selve satellitten først styrtede ned den 3. september 1979.

Det 20 fod lange rakettrin brændte op i atmosfæren i en højde af 80 miles og havde på dette tidspunkt en hastighed på 18.000 miles i timen. Det var derfor ikke mærkeligt, at fænomenet blev observeret viden om.

Vi skylder vore læsere at berette om de oplysninger, der på et senere tidspunkt fremkom om denne hændelse, ligesom vi også er glade for den ihærdighed, hvormed James Oberg har arbejdet med denne sag.

Ole Henningsen

Anvendte kilder:

Gulf Mirror, 1.-7. september 1979

Gulf Daily News.

National Enquirer, 6. nov. 1979.

Satellite Situation Report, NASA,

Vol. 19, Number 4, August 31, 1979

samt Vol. 19, Number 6, 31. dec. 1979.

The Skeptical Enquirer, Summer 1980.

- men interessen er usvækket

En gruppe prominente videnskabsmænd, regeringseksperter og officerer fra forsvaret er ved at etablere en UFO-organisation i Saudi Arabien. Ledelsen varetages af Dr. Mohammed Abdu Yamani, Informationsminister i Saudi Arabien.

Man satser på en ikke-kommerciel organisation med det formål at indsamle informationer om himmelfænomener, at udforske disse fænomener og vurdere observationerne samt at offentliggøre forskningsresultaterne i den arabiske verden.

Den amerikanske UFO-organisation NICAP fortæller i tidsskriftet UFO Investigator for maj 1980, at Dr. Yamani har været på besøg hos NICAP i USA for at søge oplysninger omkring organisationsarbejde i en UFO-organisation.

NICAP-medarbejdere fortalte Dr. Yamani om nødvendigheden af at holde sig til en tilstrækkeligt videnskabelig linie i UFO-arbejdet, samt at man må holde sig fri af politisk indflydelse. Det blev også påpeget, at der måtte være et samarbejde med astronomer, meteorologer, politistyrker, radio- og TV-

stationer, samt at der burde være et centralt organ med gode kommunikationsmuligheder til hele landet. Fordelene ved et standard-rapporteringssystem samt et standard-system vedr. arkivering blev også nævnt. Et tidsskrift eller nyhedsbrev for at holde omverdenen orienteret om UFO-aktiviteten i Saudi Arabien var også på ønskesedlen.

Dr. Yamani er videnskabsmand med en PhD-grad i Geologi fra Cornell University i USA. Hans interesse for rummet og UFO'er daterer sig 11 år tilbage, hvor han af kongefamilien i Saudi Arabien blev tilkaldt for nærmere at beskrive de tekniske landvindinger i forbindelse med amerikanernes månelanding i 1969. Han blev interesseret i UFO-fænomener og læste den tilgængelige litteratur på området. Han har senere udgivet en bog om UFO'er på arabisk. Heri beskæftiger han sig især med Koranen og den islamiske verdens lange tradition for at iagttage himlen.

Ole Henningsen

UFO Udstilling

I perioden 2.—27. juni 1981 kan et repræsentativt udsnit af SUFOIs store Jubilæumsudstilling (vist på Københavns Rådhus i 1977) ses på

Centralbiblioteket i Nykøbing F.

Der er plancher (70 × 100 cm) om danske og udenlandske UFO-observationer — UFO-forskning — fotos — astronaut-observationer m.m., og montere med teknisk udstyr og UFO-litteratur. Der vises en lysbilledserie i hele udstillingsperioden. Biblioteket har åbent fra kl. 10 til 19 hverdag, og fra kl. 10 til 14 lørdag.

Medarbejder SØGES!

Er du interesseret i at deltage aktivt i SUFOIs arbejde på **Lolland-Falster** med f. eks. rapportoptagelser og uddeling af PR-materiale, så kontakt: Repræsentant for Lolland Falster, Kim Møller Hansen, Nr. Boulevard 63, 1., 4800 Nykøbing Falster, tlf. 03-85 22 17.

Til og fra medlemmerne

Ved Peter A. Hansen

NYE MEDARBEJDERE!

Vi er næsten altid på udkig efter nye medarbejdere. Det er stadig oversættere, det kniber med. Hvis De mener, at evnerne og lysten er til stede, så kontakt os. Sprog som italiensk og fransk mangler vi især hjælp til, men i øvrigt har alle sprog interesse.

Vi mangler fortsat en person til at *lede* vores løbende PR-arbejde. Frister tilbudet? De kan jo blive sat ind i sagerne stille og roligt.

Hvad med et job som foredragsholder for SUFOI? Der er altid mangel på folk, som er villige til at ofre en aften på et foredrag. Også i dette tilfælde hjælper vi gerne med starten. Kom med ud nogle gange for at opleve, hvordan det er.

NYT FRA EKSPEDITIONEN

Hvis De har fællesabonnement på UFO-NYT og Det Ukendte, så skal De være opmærksom på, at de to blade ikke helt dækker samme periode. Det Ukendtes 3. årgang (som hører sammen med UFO-NYT 1981) udløber til august, idet bladet udsendes fra sommer til sommer. De vil derfor modtage opkrævning fra Det Ukendte kort efter august måned 1981. Deres abonnement på UFO-NYT 1981 løber naturligvis videre indtil nytår, idet dette blad følger kalenderåret.

Er De forvirret?

DEBAT

Spindelvævsnedfaldet — nok engang

I UFO-NYT nummer 6 fra 1979 bragte vi historien om nedfaldet af spin-

delvæv over Vestjylland den 30. september samme år. Da denne sag nu er blevet kommenteret forskellige steder, føler jeg (der var med til at undersøge den) trang til igen at komme med et par kommentarer.

*»Til og fra medlemmerne«
bringer med jævne mellemrum omtale af begivenheder i SUFOI. Rubrikken kan også opfattes som læsernes talerør. Al henvendelse »Til og fra...« bedes rettet til SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.*

Det er pudsigt, at man (som jeg forudsagde i artiklen i UFO-NYT) på et senere tidspunkt i et andet dansk UFO-tidsskrift kunne læse et surt opstød fra en dansk ufolog, der udtaler, at nu har SUFOI's ufokspertes igen bortforklaret et nedfald som noget kendt (spindelvæv) for det er da klart, at det drejer sig om englehår fra ufoer. Og dette er vedkommende absolut sikker på uden overhovedet at have analyseret så meget som et milligram af stoffet!

I nummer 6/80 af UFO-NYT kunne vi så læse et indlæg fra R. Bulch Klausen, der på mere saglig vis sætter spørgsmålstejn ved vores konklusion i sagen. Det bliver anført, at jeg nok ikke er helt sikker på konklusionen, når jeg skriver, at »stoffet i øvrigt ikke viste tegn på ikke at være spindelvæv«.

Her må jeg skuffe R. Bulch Klausen — jeg føler mig faktisk ret sik-

ker på det. Men det er sådan, at udsagnene 1) »Der blev opserveret edderkopper i forbindelse med nedfaldet« og 2) »Analyser viser, at der var tale om dyrisk protein«, ikke i sig selv er nok til at slutte, at der er tale om spindelvæv — for hvad hvis stoffet f.eks. havde en farve, spindelvæv aldrig har?! Derfor er det nødvendigt at anføre, at stoffets *andre* karaktertræk *ikke* er i modstrid med antagelsen om spindelvæv. Det er et spørgsmål om simpel beviseteknik.

R. Bulch Klausen argumenterer for, at stoffet *kunne* være affald fra nogle besætningsmedlemmer (som vi ikke ved om findes) om bord på nogle rumskibe (hvis eksistens ikke er bevist), som tilfældigvis skulle minde om edderkoppespind. Jeg må nødvendigvis give Bulch Rasmussen ret! Det kan jo ikke *udelukkes*, at der er tale om noget sådant. Men det kan f.eks. heller ikke *udelukkes*, at en måge, der flyver forbi, faktisk er et intelligensvæsen fra et andet sted i universet, forklædt som måge! Men er det rimeligt at antage dette?

Enhver videnskabsmand vil, når de foreliggende fakta klart peger mod et kendt fænomen, finde det mere forsvarligt at konkludere, at der er tale om noget kendt, end at der er tale om noget ukendt.

Også »de skeptiske SUFOI-folk« kan sidde en aften og diskutere og lade fantasien få frit løb... men dette har bare ikke noget at gøre med amatørforskningen. Her må vi nødvendigvis (hvis folk skal have tiltro til os) være objektive, og hvor meget vi end måske ønsker noget er mystisk, kan det altså ikke hjælpe noget, når kendsgerningerne peger i en anden retning.

I øvrigt kan jeg oplyse, at noget af det materiale, der faldt ned over Vestjylland, på opfordring er sendt til Brasilien for at blive analyseret af kemikere der. Når (og hvis) resultater af disse analyser foreligger, vil de naturligvis blive bragt i UFO-NYT.

Per Andersen

LÆSERBREVKASSEN:

Til SUFOI

Vedr. bogen »UFO i Fokus« af Ribera/Farriols.

SUFOIs holdning til diverse observationer og UFOer har altid været kritisk, når evt. ufonauter eller fotos har været med i observationen, dermed undgår SUFOI falske observationer, og det er jo kun glædeligt, at SUFOI holder denne stil, så vi medlemmer kan læse observationer, som ikke er »blålys«.

Ud fra SUFOIs holdning, så forstår jeg blot ikke, at omtalte bog stadig står at købe (UFO-NYT 4/80), når det har vist sig, at billederne af UFOen var uægte. Hvis jeg husker ret, så var det SUFOI som i UFO-NYT kunne afsløre dette. Efter min personlige mening, så burde omtalte bog ha' været taget ud fra salgs-listen, da det blev kendt, at bl.a. billederne var uægte.

Med venlig hilsen *Jack Sundbeck, Luleå, Sverige.*

Svar

Tak for brevet og de pæne ord om SUFOI. Dernæst problemet »UFOs i Fokus«! Vi burde nok have stoppet salget af bogen, da vi fandt ud af, at der kunne rejses alvorlig tvivl om beretningens og billedernes troværdighed — eller i bogen have indføjet et ekstra forord, hvor der blev gjort opmærksom på, at det hele måske kunne dreje sig om et yderst veltilrettelagt svindelnummer. Da vi imidlertid kun havde — og har — meget få eksemplarer tilbage, besluttede vi os til at lade dem blive solgt i uændret udgave, og så i annoncen nævne, at observationerne var — og er — stærkt omdiskuterede. Da bogen primært sælges via UFO-NYT, og vi samtidig i den mellemliggende tid har kørt en række artikler om netop problemerne ved disse spanske observationer samt orienteret

om de computer-analyser, der er lavet på billederne, mente vi, at vore læsere var godt orienteret i denne sag. Dette er den primære årsag til at de sidste eksemplarer af bogen stadig annonceres til salg.

Jeg kan i denne forbindelse ikke dy mig for at nævne, at hvis jeg var en læser, der endnu ikke havde erhvervet bogen — så ville jeg hurtigst muligt investere i et eksemplar! Det er ikke så tosset, som det umiddelbart kunne lyde. Jeg tror ikke at der senere vil byde sig mange chancer til at erhverve en bog, hvor et — måske — så veltilrettelagt svindelnummer behandles i detaljer, og da historien bl.a. har forbindelse med den meget diskuterede UMMO-sag, og der er mistanke om, at der ligger noget helt specielt bag svindelnummeret — så ender bogen såmænd nok med at blive et klenodie. Men det er en helt personlig opfattelse!

Venlig hilsen, *Fl. Ahrenkiel.*

Til SUFOI

... Gratulerer med den nye flotte udgave av UFO-NYT. Jeg ble personlig ikke så begeistret for det nye formatet, for nå passer det så dårlig i hyllen ved siden av de gamle årgangene, men på den annen side ble tekst og bilder større og klarere, så det er vel totalt sett en vinning. Får jeg lov til å legge frem et ønske? Jeg tror nok at abonnentene ville like bedre at bladet ble sendt i åpne konvolutter, i stedet for å få det brettet slik som nå. Bretten går ikke ut igjen, og det blir en skjemmende strek på midten oppover ...

Hilsen H. Aass, Norge.

Svar fra SUFOI:

Problemet med de store og små hæfter ved siden af hinanden kan vi nok ikke gøre så meget ved. Som De selv skriver, så er fordelene ved et større blad indlysende: bedre tekst og fotografier. Men tilbage står problemet med forsendelsen. Den almindeligste måde at modtage UFO-NYT på er som tryksag uden beskyttelse af nogen art bl.a. p.g.a. postomdelingsformen; men vi har da et tilbud: I flere år har vi haft »Kuvert-service«. Man betaler 10 kr. ekstra for sit abonnement, og modtager så bladet i lukket konvolut. (I 1982 bliver denne pris dog hævet til 15 kr.). Vi skal

omtale det en ekstra gang, når det bliver tid til fornyelsen.

Til SUFOI

Hermed tillader jeg mig at spørge, om SUFOI ikke vil prøve at undersøge muligheden for at få fremstillet samlemapper til UFO-NYT, så årgangene er bedre beskyttet, og man desuden har det nemmere, hvis man skal finde et afsnit i et tidligere UFO-NYT. Ovenikøbet kommer UFO-NYT nu i et større og mere moderne tilsnit, så måske var tidspunktet det rigtige lige nu.

Jeg håber at høre Deres svar gennem læserbrevkassen.

Venlig hilsen *Robert Strube, København.*

Svar fra SUFOI:

Tak for brevet og det gode forslag. Vi har faktisk været igang med at finde egnede opbevaringsmuligheder til bladene. De muligheder vi hidtil har set på var enten urimeligt dyre, eller også af et kedeligt og trist ydre. Det har dog ikke afholdt os fra fortsat at lede efter det »helt rigtige«. Vi vil da gerne benytte lejligheden til at bede andre læsere om at fortælle os det, hvis de falder over en egnet opbevaringsmetode.

Til SUFOI

På opfordring fra UFO-NYTs redaktion, skal jeg her udtrykke min mening. — Bladet kan kun få ros fra mig. Det er blevet dobbelt så stort og meget bedre at læse. Jeg bemærker at der også er farvetryk på, jeg vil derfor foreslå, at de hvide pladser foroven forsynes med et billede af himlen med stjerner. Det skal være gennemgående enten i lysegråt eller helt lyseblåt. Der vil blive ligesom mere nærkontakt for at blive i UFO-sproget, og så er det da også rumforskning det drejer sig om. Det er altså ikke en kritik, men kun et forslag.

Med venlig hilsen
Kate Pedersen, 4270 Høng.

Svar fra SUFOI:

Mange tak for de rosende ord om det nye UFO-NYT — og for forslaget om en farvelagt »vignet« i de hvide felter. Vi arbejder hele tiden meget med bladets indhold og udformning, og vi vil også tage Deres idé op til drøftelse, når vi næste gang skal »friske lidt op« på layout'et.

ASTRONOMI

Signaler til andre civilisationer

Sovjetiske videnskabsmænd er ved at forberede et usædvanligt eksperiment bestående i udsendelse af signaler til nære stjerner.

Korresponderende medlem af

Sovjetunionens videnskabsakademi, Vsevolod Troitskij, som er formand for akademiets sektion for studiet af kunstigt frembragte kosmiske signaler; en organisation,

der fungerer under det radioastronomiske råd, fortæller, at der i de kommende to-tre måneder vil blive sendt radiosignaler med direkte retning mod omkring 15 af de nærmeste sol-lignende stjerner.

Meddelelserne, der sendes, vil være en slags kosmiske landskaber, der på en modtagerskærm vil fremtræde som en afbildning af Solen set mod en baggrund af stjernerne, som de må være synlige på himlen, set fra den stjerne, der sendes til. »Adressaterne« for de planlagte udsendelser er meget omhyggeligt udvalgt. De befinder sig i, hvad man må betegne som vore nærmeste omgivelser, kun 10-15 lysår borte.

Til spørgsmålet om, hvordan mulighederne for gunstige resultater af eksperimentet tegner sig, svarer Troitskij, at de er meget små. Alligevel, tilføjer han, er det nødvendigt at foretage den slags eksperimenter. Ved at tilrettelægge en fornuftig strategi for vort arbejde med at søge efter fremmede civilisationer, og ved at kombinere forskellige metoder forbedrer vi chancerne for at få heldet med os. Generelt må det siges, at eftersøgningen af civilisationer uden for Jorden er en søgen efter noget, som teoretisk er muligt, understreger Troitskij.

APN

**DER ER FLERE FORDELE
VED ET
UFO-NYT ABONNEMENT**

Nyt nordisk UFO Newsletter

SUFOI har i en årrække udsendt et engelsksproget Newsletter til brug for vore kontakter i udlandet.

Det indeholder oversættelser af væsentlige dansk-producerede artikler fra UFO-NYT.

Nu har Norge og Sverige slået sig sammen om et tilsvarende projekt. Det er kommet til at hedde: "Nordic UFO News Letter". Bag initiativet står *Norsk UFO Center (NUFOC)* og *Riksorganisationen UFO-Sverige*. Bladets første nummer blev udsendt i januar 1981. Det er på 24 tætskrevne sider, off-sett trykt i A-5 format og med farvelagt forside. Indholdet er udelukkende rapportstof fra Norge og Sverige. Arbejdsgruppen bag projektet kalder sig "Nordic UFO Groups" og har kontaktdressen: P.O. box 1155, N - 5001 Bergen, Norge.

SUFOIs kongres 1980

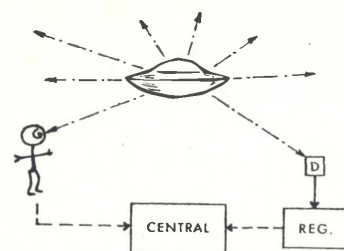
Man kan nu i udenlandske tidsskrifter begynde at læse kommentarer til SUFOIs kongres i oktober 1980. Den engelske gruppe »Federation UFO Research«, der havde 3 repræsentanter til kongressen, skriver særdeles positivt om kongressen i deres sidste nr. af UFO INSIGHT.

I UFO INSIGHT bliver mødet i Den Internationale Komité for UFO Forskning (PICUR), der fandt sted dagen efter kongressen, også kommenteret. De skriver bl.a.:

»Dannelsen af PICUR er kernen for egentlige videnskabelige fremskridt i ufo-forskningen, der kan nå længere end alt, hvad hidtil er forsøgt. Peter Hill, Per Andersen og Bertil Kuhlemann har midlet til at få bolden til at rulle. De skal hjælpes af os alle for at kunne fortsætte fremskridtet — men det vender begge veje. Til en begyndelse må møder holdes oftere, idet alle initiativer ellers vil gå tabt i de mellemliggende perioder, måske uopretteligt. Der er en lang vej mod det endelige mål, som vi alle ser. Så, mine herrer, vis os hvordan vi kan hjælpe jer til at nå dette mål. Enhver, som er virkelig interesseret i UFO-forskning, vil lytte til jer.«

Kilde: UFO INSIGHT.
Vol. 2, no. 1. Jan. 1981. /PA.

UFO- DETEKTORER

Et vigtigt emne i UFO-forskningen er UFO-detektorer. Ingeniør Hans Voigt har skrevet rapporten »UFO-DETEKTORER«, hvor han skriver om de generelle problemer ved brugen af UFO-detektorer. Efter en beskrivelse af, hvad en UFO-detektor er, fortsætter rapporten med emner som detektor-følsomhed, placering af detektor, analog/binær registrering, registrering af tidspunkter, delvis overvågning, konstant overvågning, indsamling af data, behandling af data og alarmering.

Rapporten er holdt på et ikke-teknisk plan og kan læses af alle med udbytte. Den giver et længe savnet overblik over arbejdet med UFO-detektorerne — ja, den er uundværlig for enhver med den mindste interesse i dette emne.

Bestil rapporten **nu**, mens du husker det!

38 sider duplikeret — illustreret. Pris **kun kr. 15,00.**

Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet + kr. 5,00 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25. SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

SYNSPUNKTER

TRE UFO ARTIKLER

»UFOer: Intet andet emne er mere sensationelt, aparte eller kontroversielt; intet andet emne polariserer folk eller enkeltpersoner i så høj grad; intet andet emne viser en sådan kamp mellem godtroenhed og fanatisme, beviser kontra optisk illusion, realiteter kontra trang til mystik, påstande og modpåstande.«

Sådan udtaler Dr. Berthold E. Schwarz i bogen »SYNSPUNKTER — TRE UFO ARTIKLER«. Vil du læse fortsættelsen — så skynd dig at købe bogen!

I »Synspunker« bliver tre centrale emner inden for UFO-forskningen gennemgået af tre anerkendte videnskabsmænd:

Professor Theodore Spickler beretter om **UFOer og kuglelyn**, ingeniør Thomas Olsen om **rapportmaterialet** og Dr. Berthold E. Schwarz om **UFO-observatører**.

Bogen har tidligere kostet kr. 25,00 — men nu sælger vi den for

kun kr. 14,80 + eksp./porto. 60 sider, illustreret.

To vidt forskellige . . .

Poul M. Frederiksen (PMF) vil være kendt af mange UFO-interesserede, især hvis de er bosat i trekantområdet, hvor PMF i mange år har været en aktiv foredragsholder og indsamler af UFO-rapporter. PMF har været lidt af en enspænder og har derfor heller ikke knyttet sig til nogen bestemt UFO-organisation. Hans bog »Videnskaben og folkets øjne« er da heller ikke nogen typisk UFO-bog. Selv siger PMF, »at denne bog er ikke et videnskabeligt projektarbejde og skal heller ikke betragtes som et populær-videnskabeligt værk. Det er altså ikke som amatør-forsker, jeg udtaler mig, men som forfatter og samfundskritiker«.

PMF kører hele spektret igennem med rumforskning, fortidsforskning, videnskabens og pressens holdning og selvfølgelig sin egen holdning dertil. Man kan godt sige, at en stor del af indholdet ikke er up to date UFO-mæssigt, men til gengæld kan de tanker og ideer, PMF gør sig i bogen, nok siges at være mere almengyldige. Det er en følelsesladet bog, og man mærker tydeligt PMF's store engagement i sagen og dens grænseområder, og hvadenten man er enig med forfatteren eller ej, er det tilfredsstillende, at han ikke slipper jordforbindelsen. UFO-mæssigt er det mest givende efter min mening de mange danske rapporter, som beskrives, selv om det må indrømmes, at de fleste er gamle, d.v.s. fra treserne. Imidlertid er dette måske en fordel for mange, som ikke har beskæftiget sig med UFOerne så længe, at de kender observationerne i forvejen.

Essensen af forfatterens tanker vedrørende UFOerne kommer bl.a.

frem i følgende citat fra bogen: »Driver disse gæster virkelig en avanceret form for U-landshjælp, en tydelig understregning af den bydende, klare nødvendighed af, at vi gennem konfrontationen med dem og en række andre fænomener gør os klart, at der må og skal ske en form for åndelig mutation, hvis vi skal have en chance for at overleve i denne urolige og forvirrede verden?«. »Jeg mener, at man på grundlag af . . . de stærkt personlige udtalelser, som en række af observatørerne fremsætter som kommentarer til deres rapport — med en vis forsigtighed kan udlægge en del af momenterne i de mere nærgående kontakter som en form for avanceret U-landshjælp. Gang på gang har observatørerne påpeget over for mig, at det og det moment helt tydeligt virkede på dem som en demonstration!«

PMF ser en stor del af observationerne som en demonstration fra UFOernes side, hvad jeg mener man må sætte et stort spørgsmålstegn ved. Hvis UFOerne ønskede at demonstrere for alverden, at de var der, kunne det så absolut gøres smartere og mere effektivt.

Et kuriosum er, at forfatteren opfatter SUFOI som en folkebevægelse. Sådan har jeg aldrig tænkt mig det, — og hvad er i øvrigt definitionen på en folkebevægelse?

Man bør absolut kritisere bogen for ikke at have flere og bedre kildeangivelser, end tilfældet er, og at de få navngivne kilder citeres for ofte. I øvrigt hedder Sir Dowding Hugh til fornavn og ikke Hudge, som der står flere gange. I øvrigt skæmmes bogen lidt af sådanne mindre unøjagtigheder af forskel-

lig art. De forekommer måske forfatteren uvæsentlige, men kan godt føles irriterende for læseren. Og bogens forside-lay out er simpelthen rædselsfuldt!

Meget naturligt kan jeg ikke lade være med at reagere på PMF's fortolkning af observationerne i forbindelse med satellitundergangen over Danmark 5. april 1965, idet jeg i sin tid selv var kraftigt involveret. (Se UFO-NYT nr. 3 og 4, 1965). Jeg synes, observationen var vigtig, idet den viste,

- a) at det er svært at drive UFO-forskning alene
- b) den store betydning af central rapportbehandling
- c) hvor svært det er at vurdere vidneudsagn
- d) hvor forholdsvis nemt man kan lade sig vildlede, hvis man ikke har adgang til mange forskellige informationskilder, hvor man kan krydschecke oplysninger.

Der er de senere år udkommet en del UFO-bøger på dansk. »Videnskaben og folkets øjne« hører vel til i den bedste halvdel.

Erling Jensen.

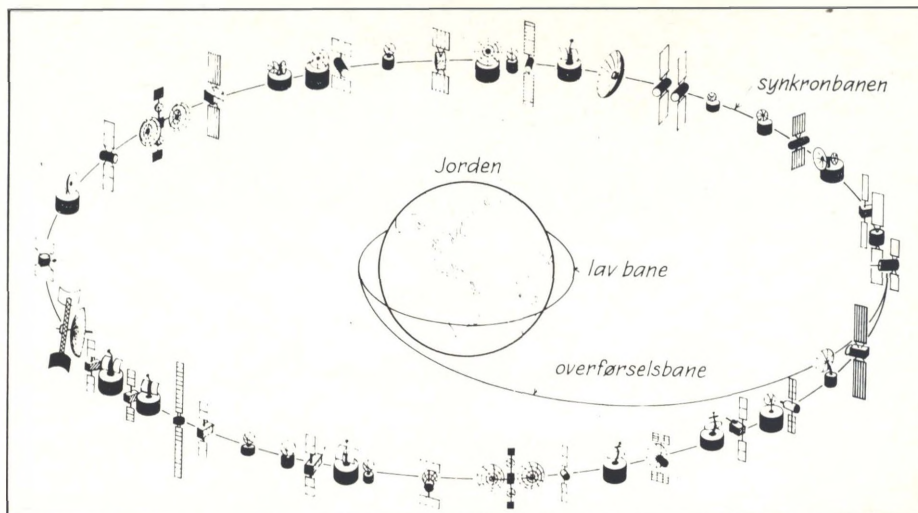
»Videnskaben og folkets øjne«
af P. M. Frederiksen.
Udgivet på Mannes Forlag,
Vejrmosegårds Alle, 7000 Fredericia
268 sider,
kraftigt ill. af forfatteren,
kr. 78,-

Bog anmeldelse

Helle og Henrik Stub:
Rumfartens fysik — emner
og opgaver
P. Haase og Søns Forlag, 1980
88 sider, ill.
Pris kr. 58,60

For den læser, som interesserer sig for rumforskning og som selv har lyst til at regne lidt på de grundlæggende love for banerne for satellitter og rumsonder, er her en lille nem vejledning. Bogen er skrevet til brug for specialelæsning i gymnasiets fysikundervisning. For at få fuldt udbytte af bogen skal man have kendskab til matematik og fysik svarende til niveauet i 2. gymnasieklasse, d.v.s. de Newtonske Love, Keplers love, ellipsens geometri og simpel integration, men Stub'erne præsenterer begreberne, når de skal anvendes, og har man blot én gang strejft de nævnte emner, kan man sagtens følge med i bogen. De udledte formler underbygges med mange gode, gennemregnede eksempler, og bag i bogen findes en række opgaver — uden facitliste — som dækker bogens emneområder. I fire kapitler gennemgås rumfartens historie og de aktuelle opgaver for rumforskningen; svarende til en kort gennemgang af Stub'ernes tidligere bog »Rummet — vor nye grænse«, rakettenes virkemåde og forskellige typer raketmotorer, forskellige typer baner i rummet: elliptiske og cirkulære kredsløb om Jorden med forskellige banehældninger, og de energibesparende Hohmann-baner, som oftest anvendes ved missioner imellem himmellegemerne. I det sidste kapitel beskrives synkronbanen, hvori satellitter står stille over et givet punkt på ækvator, samt energisatellitterne og de problemer og fordele, som knytter sig til denne form for »alternativ« energi. Sidst i bogen findes en kort, men dækkende liste over de bøger på dansk om rumforskning, som kan købes for øjeblikket, samt et kortfattet register.

Bogen skal roses for et godt emnevalg, pænt udstyr og meget informative tegninger. En hurtig gennemlæsning afslørede ingen væ-

Synkronbanen 36000 km over ækvator er allerede nu den mest trafikerede af alle baner om Jorden. Der findes over 100 satellitter i synkronbanen, især comsats. Inden år 2000 kan man forudse pladsmangel i banen, især fordi ikke alle steder i synkronbanen er lige velegnede til placering af comsats. (Illustration fra bogen).

sentlige trykfejl og ingen fejlagtige margin — der burde nok have været oplysninger. Min eneste anke er de ret plads til egne notater. meget tætskrevne sider med smal

OJK

SUFOIs EDB/TEKNISKE FOND MÅLET NÅET!!

Det er med meget stor glæde, at jeg nu kan offentliggøre kendsgerningen: EDB/Teknisk Fond har nået det mål på kr. 20.000,- som vi satte os for et par år siden. Gennem frivillige bidrag fra bladets læsere er den tekniske og EDB-prægede forskning i SUFOI hermed sikret i et stykke tid.

Noget af den kapital, der er indkommet til fondet, er blevet brugt til FOTA — den forsknings-tekniske afdeling — i forbindelse med udviklingen af og arbejdet omkring SUFOIs elektroniske sporsstationer. Størstedelen af kapitalen henstår dog stadig, og vil i den kommende tid være garant for fortsat teknisk udforskning af ufo-fænomenerne.

Nu da målet er nået, vil vi i den kommende tid ikke annoncere efter bidrag her i bladet. Blandt andet for at give plads for SUFOIs nye støttefond. Men det betyder ikke, at EDB/Teknisk Fond ikke længere modtager bidrag — vi vil fortsat meget gerne modtage bidrag, og alle vil som hidtil modtage et lille duplikat med titlen »Dansk UFO-forskning i firserne«.

I denne forbindelse vil jeg gerne opfordre læserne til at støtte den nye støttefond med samme entusiasme, som EDB/Teknisk Fond hidtil er blevet støttet.

Til sidst vil jeg blot sige tak til de mange, der igennem de sidste par år har støttet fondet med store og små beløb. I har vist, at viljen til seriøs ufo-forskning stadig er til stede. Tak!

Til fondet er indkommet — **total pr. 15.4.81: Kr. 21.125,82.**

Med venlig hilsen
Per Andersen, næstformand

810620 B

Læs i næste nummer:

- Landingsaftryk i New Mexico
- Kegleformet UFO fotograferet
- Mere om UFOnauterne

